VIII. évfolyam, 51. szám 51813 1952. december 18.

Egyetemi Könyvtár Folyóiratok Szeged
Egyetemi
... onics tér

L[illegible]das Matyi

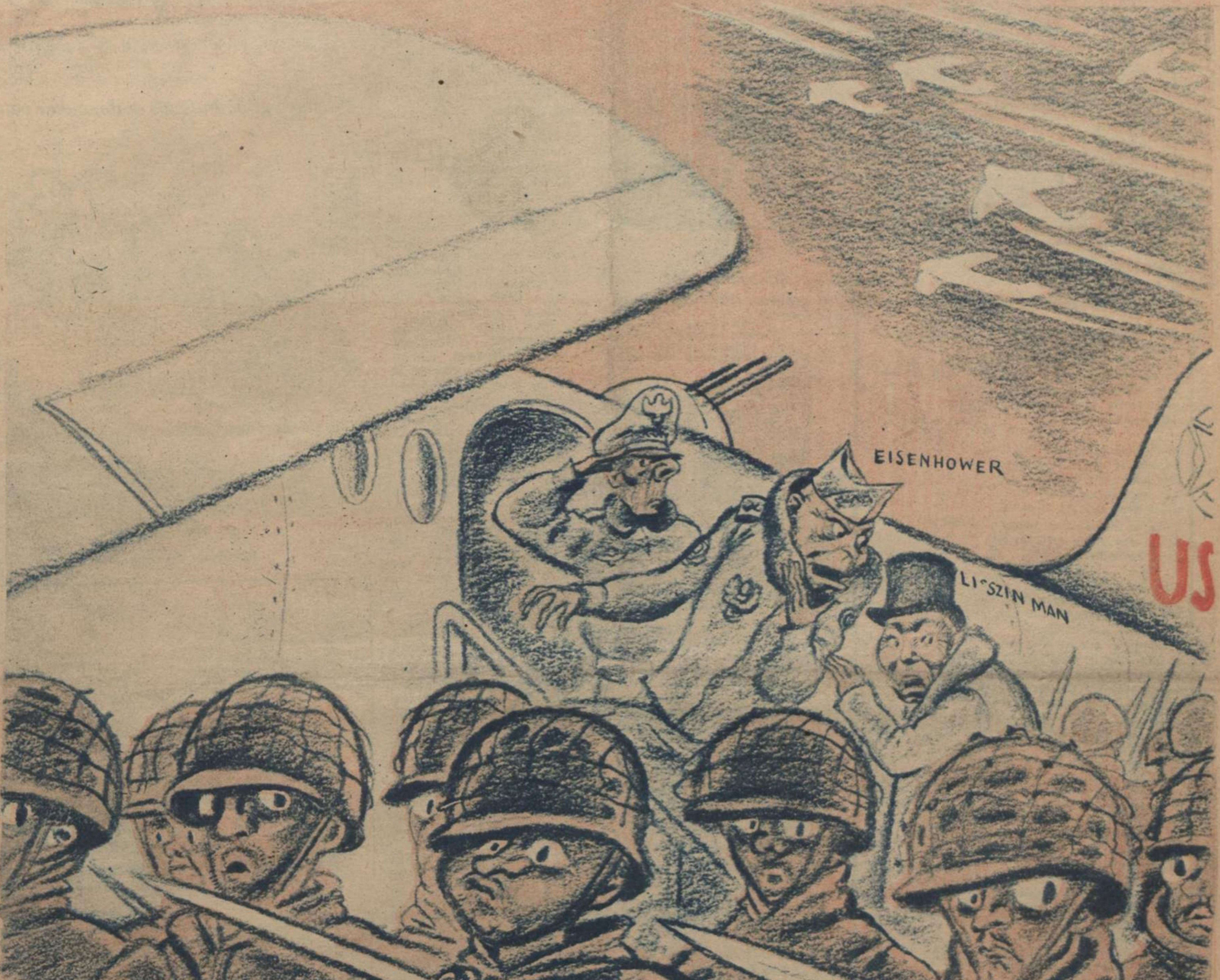

Eisenhower: *Ezerháromszáz repülőgép kísért, huszonötezer embert letartóztattak az érkezésem előtt, mégis folyton félnem kellett itt . . .*

Li Szin Man: *Könnyű önnek. Ön most hazarepül, de én itt maradok és félek tovább . . .*

70 fillér

Választások Venezuelában

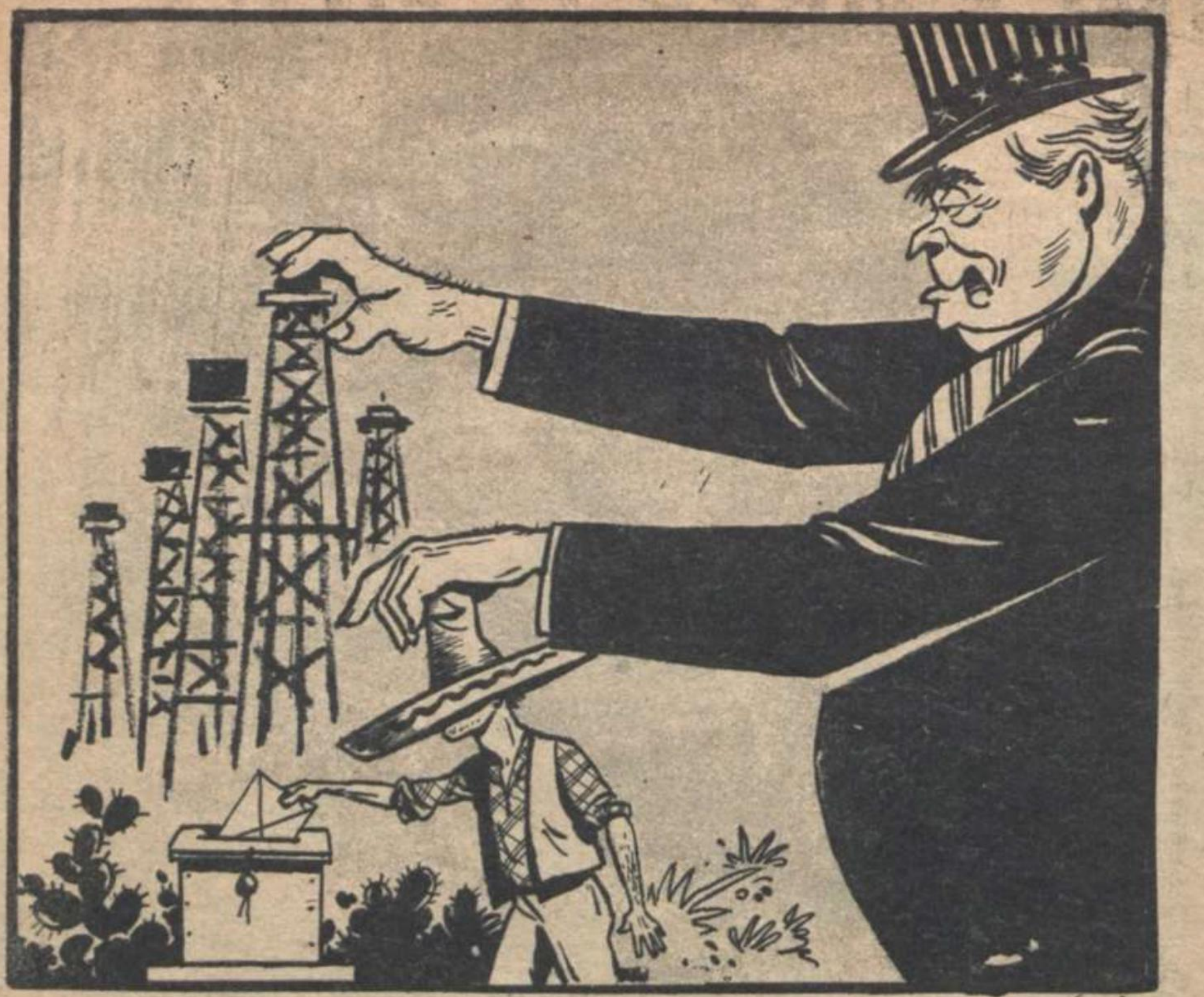

GRIGORIJ PJEROV:

A bürokrata medve

Az oroszlánnál a vén medve,
Tudjuk, a háztartást vezette.
Az állatokat összehívta egyszer
És így szólt: — Szörnyű zűrzavar van nálunk,
Nem állhatunk itt csöpögő eresszel,
Ideje lenne, hogy rendet csináljunk!
Van egy csigánk
és én, az állat
Kineveztem szegényt futárnak.
De meg is van a látszata!
Egy igen fontos üzenettel
Az oroszlánhoz sietett el,
Gondoltam, megjön éjszaka;
Csigánk megmászott völgyet, partot —
Az út egy kerek évig tartott.
És a vakond!
Jaj, a vakond!
Kineveztem éjjeli őrnek,
Hogy jól figyelje a vadont
És riasszon, ha reánktörnek.
Egy fenét van itt riadás!
Vakondunk mindig utat ás
A föld alatt s férget zabál,
Egy árva percre meg nem áll.
Na és most mi a helyzet, lássuk!
A szarvas a mi földmunkásunk.
A szarvas!
Két krajcárt sem ér!
Nem ás az, csak fut, mint a szél...
A helyéről felemelkedve
Felszólal most a
mosómedve:
— Bocsássatok meg!
Ha a szarvas
A száguldásban oly rugalmas
És földásásban a vakond
Oly kitűnő,
hát hol a gond?
A szarvasból futár legyen
És száguldjon völgyön, hegyen.
A vakondunk, ha a szokása
Olyan, hát ő a földet ássa!
A medve szólt: — Nem esztek abból!
A csigánkat nem engedem!
Nem válhat ki a vállalatból...

Helyére ült a mosómedve,
Tovább beszélni nem volt kedve,
Minek piszkoljon be a gazba, —
Elvégre,
nem ő ott a gazda.

(Fordította: Pogonyi Antal)

Megkezdődött a postai csúcsforgalom

Az elmult évben a decemberi csúcsforgalom idején többezer rosszul csomagolt küldemény tönkrement.

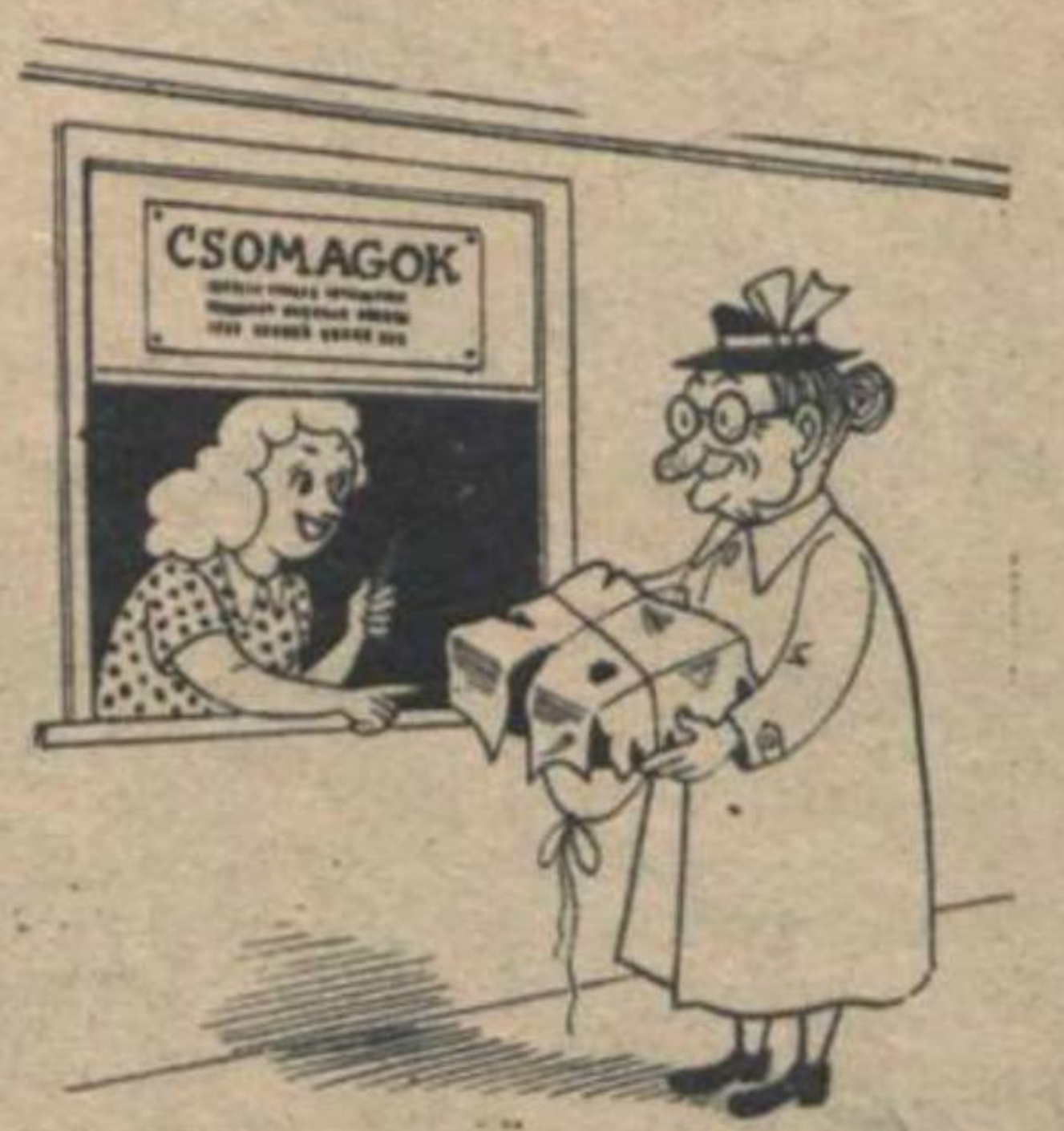

— Ilyen szörnyű állapotban kapta meg a csomagot, nénike?
— Dehogy kaptam! Most akarom feladni...

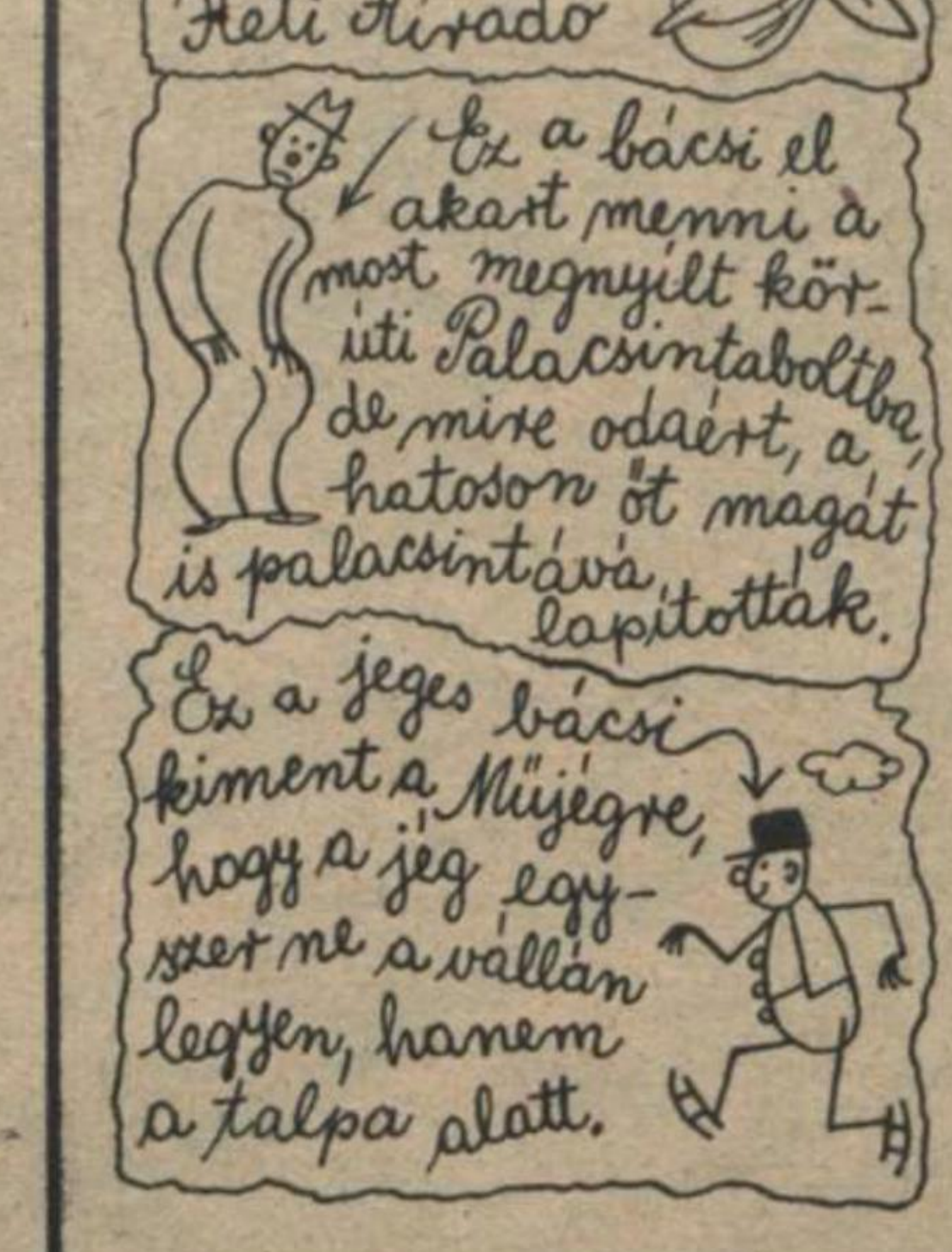
Hangtalan Heti Híradó
Ez a bácsi el akart menni a most megnyílt körúti Palacsintaboltba, de mire odaért, a hatoson őt magát is palacsintává lapították.
Ez a jeges bácsi kiment a Műjégre, hogy a jég egyszer ne a vállán legyen, hanem a talpa alatt.

ÉLJEN!

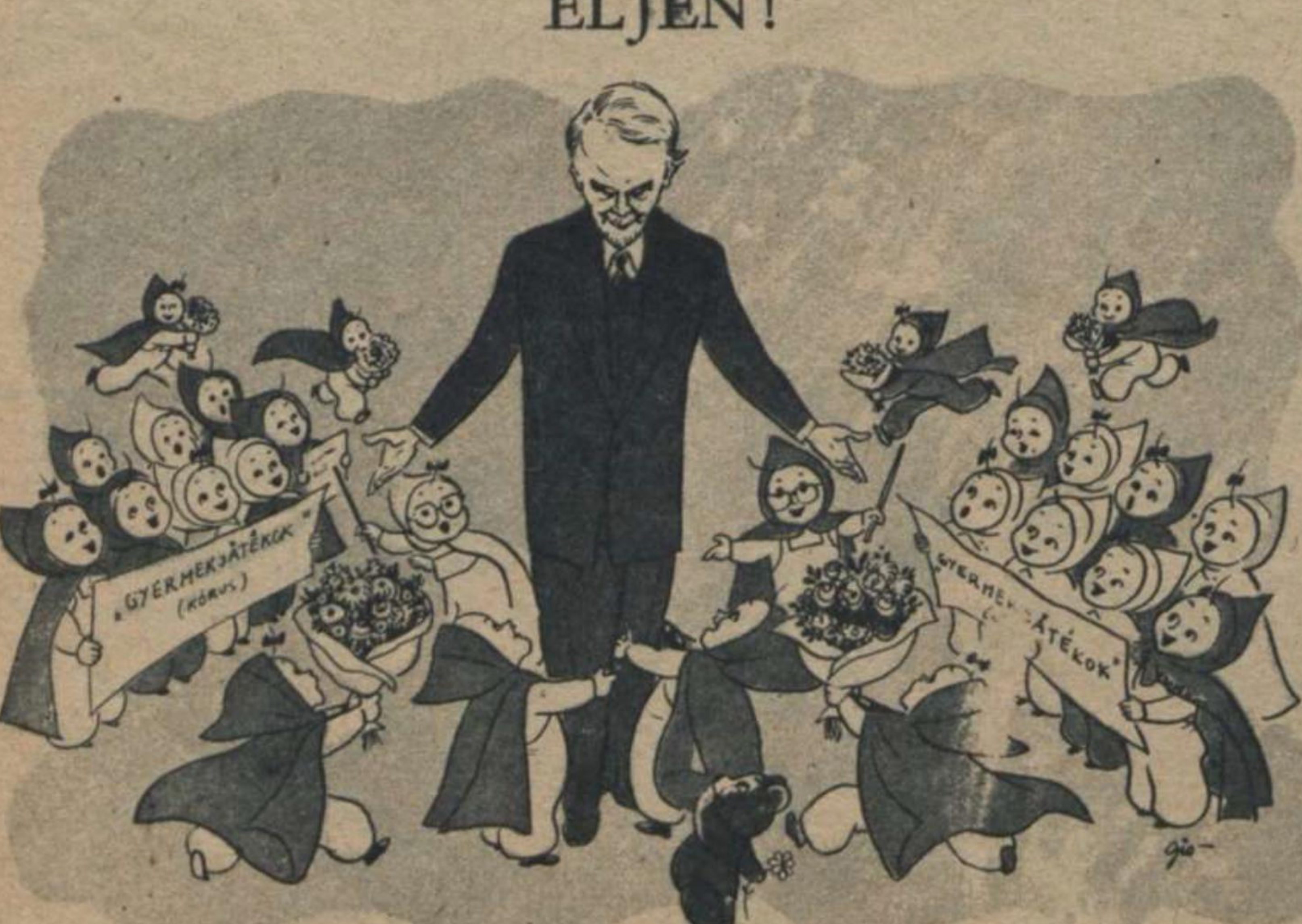

A legifjabbak kórusban üdvözlik a hetvenéves Kodály Zoltánt

Halló Lipót!!!

Bemutatkozom: a sors különös szeszélyéből mátyásföldi dolgozó vagyok, a Lipót-HIVATAL hatáskörébe tartozom. Önkritikát gyakorolok: telefonelőfizető vagyok. Betegségem: telephonitis chronica, azaz: idült telefonkór. Állomásomat októberben 12 napra elvágták a világtól, novemberben 10 napig süketnéma volt a készülékem, vagyis a munkaeszközöm. A tettes: Lipót! Író vagyok, néha mégis beszélnem kellene a kiadókkal, a lapokkal, a rádióval, nemde? Epedve várom, mikor könyörül meg rajtam Lipót...

Lipót azonban hallgat. Mélyen hallgat s nem beszél. Én sem beszélek. A hallgatóm is hallgat. A szépen lakkozott készüléken megpróbálok majd kávét darálni, egyelőre a gyerekek tanulják rajta a számokat. Nagyon tetszik nekik, mert forog is. Bár ne csak forogna, hanem legalább morogna! Ha nem is kattanna, legalább vakkantana! De nem. Vonal nincs ugyan, de Lipót a vonalban van, csak épp láthatatlan és hallhatatlan. Mint az áram, amely szintén a vonalban van. De nincs.

Most aztán tudományosan megmagyarázom, melyek a jellegzetes kórokozói ennek a telephonitis chronica nevű betegségnek.

a) *A töksüketség.* Rázhatod, tépheted, nyúzhatod, nyaggathatod, odacsaphatod, avagy szeliden pötyögtetheted: mindegy. Semmire se vérzik a Bárczy fia. Még csak nem is fütyül rád. Meg se mukkan, meg se nyikkan, azt se mondja: bikkmakk. Ez a műszakilag tökéletesen létrehozott elektromos némaság. De kérdem szeretettel: miért kell ehhez elektromosság, meg átviteltechnikai üzem (342-900), meg hálózatépítő üzem (200-951), meg postakísérleti állomás (136-560)?

b) *A tombola.* Lipót néha fölfortyan: mit hallóznak neki éjjel-nappal a balgatag és megátalkodott előfizetők! Majd ő megmutatja! Meg is mutatja. Ilyenkor teljes gőzzel és fortissimo harsog a készülék. Sír, üvölt, nyerít, jajgat és tombol (innen a „tombola" név), továbbá nyüszít, hörög, nyivákol, kacarász, krákog, huhog, bőg és bömböl, mint a hőskölteményekben az orkán, mint holmi megbokrosodott katonazenekar boszorkányok szombatján... s végezetül eljátssza neked kitűnő házi zeneszerzőjének, Lipótmezey Lipótnak telefon-szimfóniáját (rövidítve: TELSZIM), annak is leginkább az all-ergó-morgó-tombolandó tételét. Lipót igazán mindent elkövet zenei művelődésed érdekében. Hát miután megsüketített a TELSZIM dübörgő hangzataival, egyszerre csak mélabúsan hörren egyet, mint a leszúrt sertés, s mint a költő mondja: nagyot kattan, azután elhallgat.

c) *Szám-misztika.* Ritka jelenség, mint a gyűrűs napfogyatkozás: legfeljebb évente egyszer fordul elő, amikor Lipót megfeledkezik magáról és vonalat ad. Mohón tárcsázol: 424-325... figyelsz... á... jön a búgó hang... á... a drót végén megszólal a várva-várt egyén s azt mondja: Itt 109-087. Minden szám más. Nyelsz egyet. Mert egy számot elhibázni meg se kottyan Lipótnak. De ez, ez aztán igazi műszaki remeklés. Ezt csináld utána!

*

Lipót, Lipikém, Poldikám, aranyos főhercegem, szólaljon meg végre, rubintos virágom! Ne engedjen elhervadni itt a drót végén, árván, búbánatosan, hangtalanul. Én szeretnék vonalas lenni, áramvonalas! Nem tudok kávét darálni a készülékemen, mivelhogy nincs kávém. Bármily furcsán hangzik, Lipikém, én beszélni szeretnék!

Hallja Lipót, az ötéves terv közepén ilyen konokul hallgatni már nem arany, hanem tehetetlenség, vagy bürokrácia. Vagy talán egyéb?

Halló Lipót! Halló 202-220! Maga ne beszéljen bele, nem a 315-694-et keresem, csak azért, mert minden száma más! Halló Lipót! Mi? Kicsoda? 496-149? Süketnémák Intézete? Remek! Ott van Lipót? Kérem a telefonhoz...

Földi Mátyás

„Ejh, ráérünk arra még!"

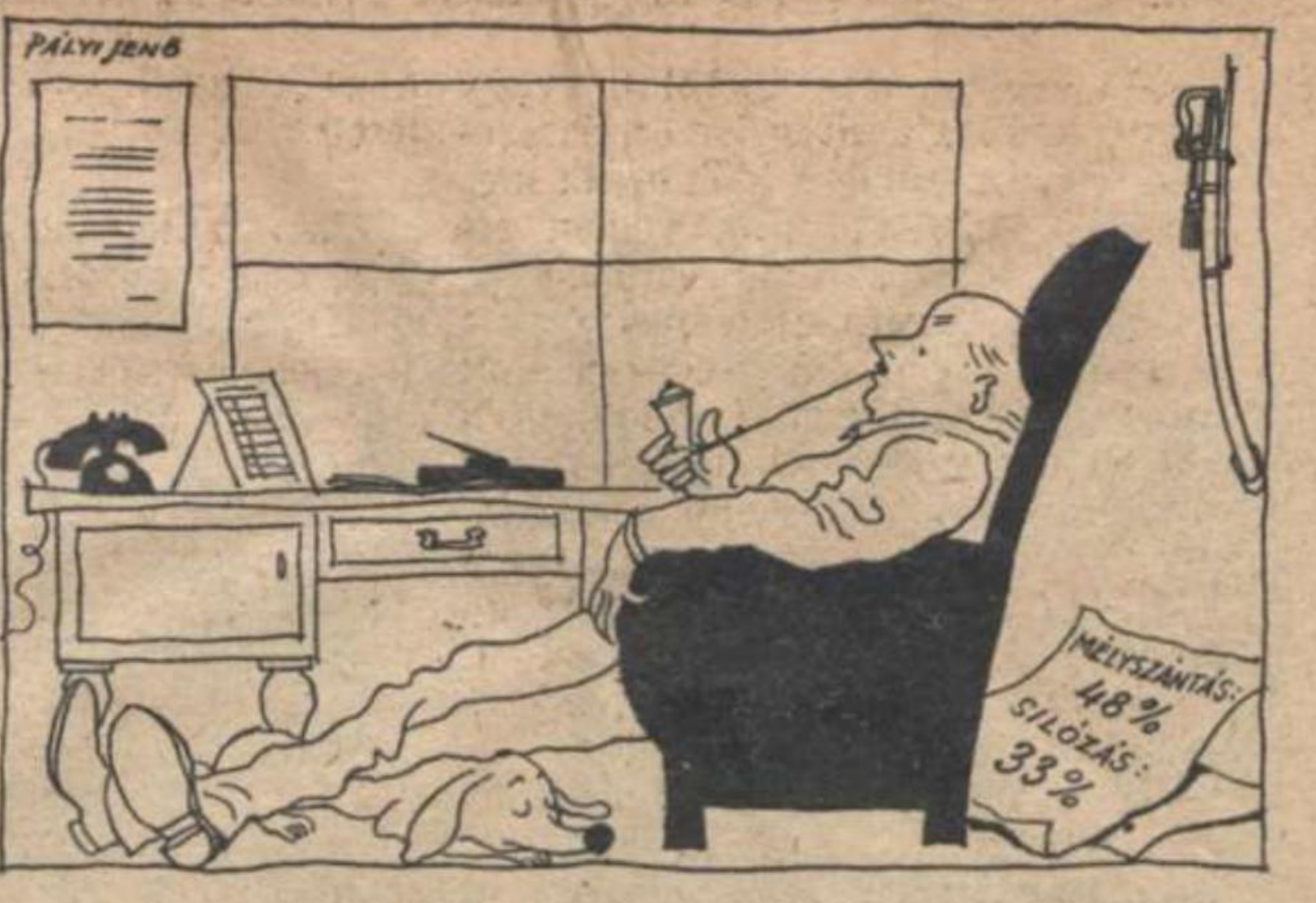

Egy mai Pató Pál a Fejér megyei állami gazdaságban

Rengeteg jóminőségű szaloncukor van

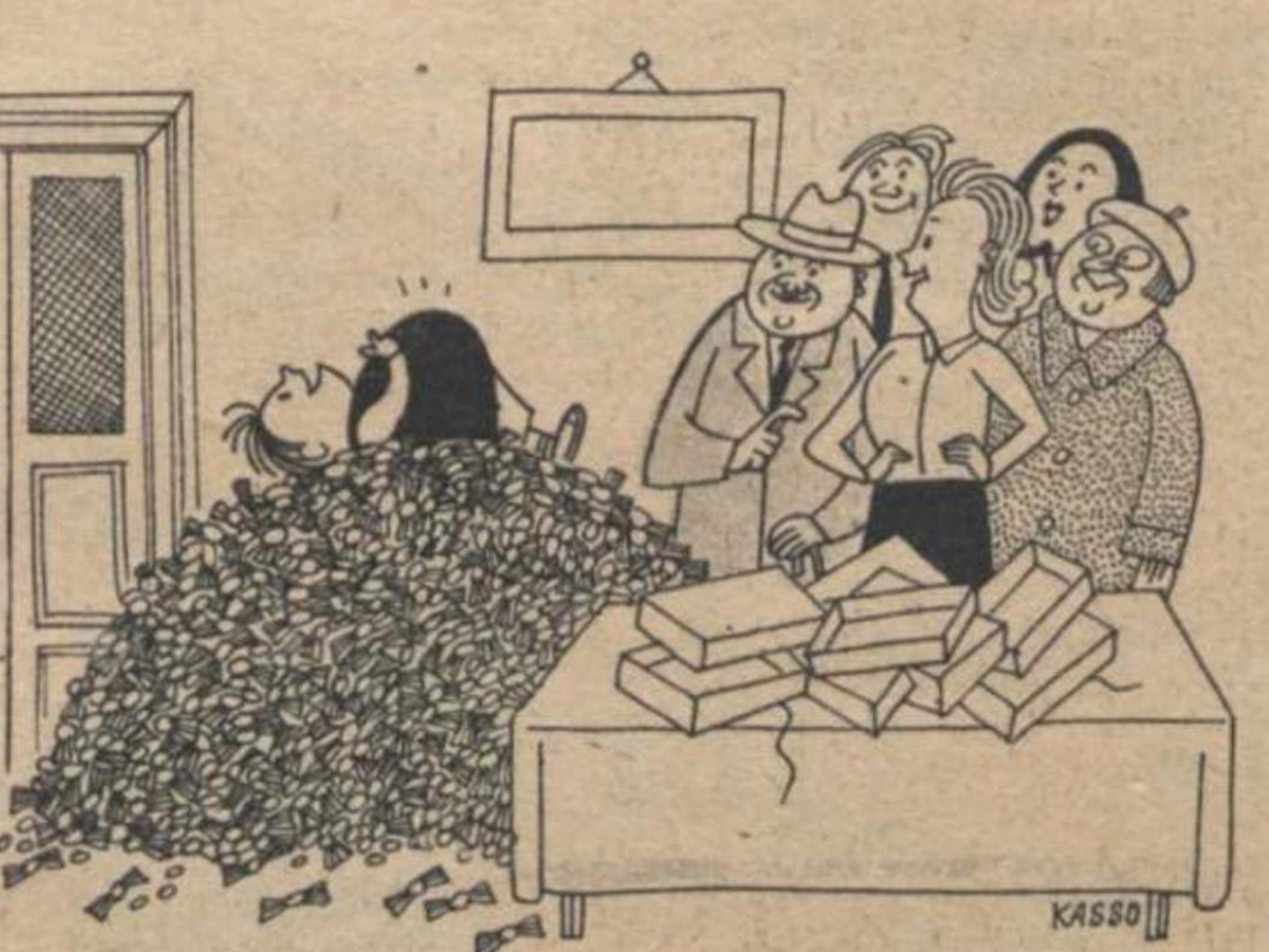

— Na, Pistike, remélem, most jóllaktál szaloncukorral?

A Börzsönyben felavatták az első sí-liftet

Reméljük, nem így lesz:

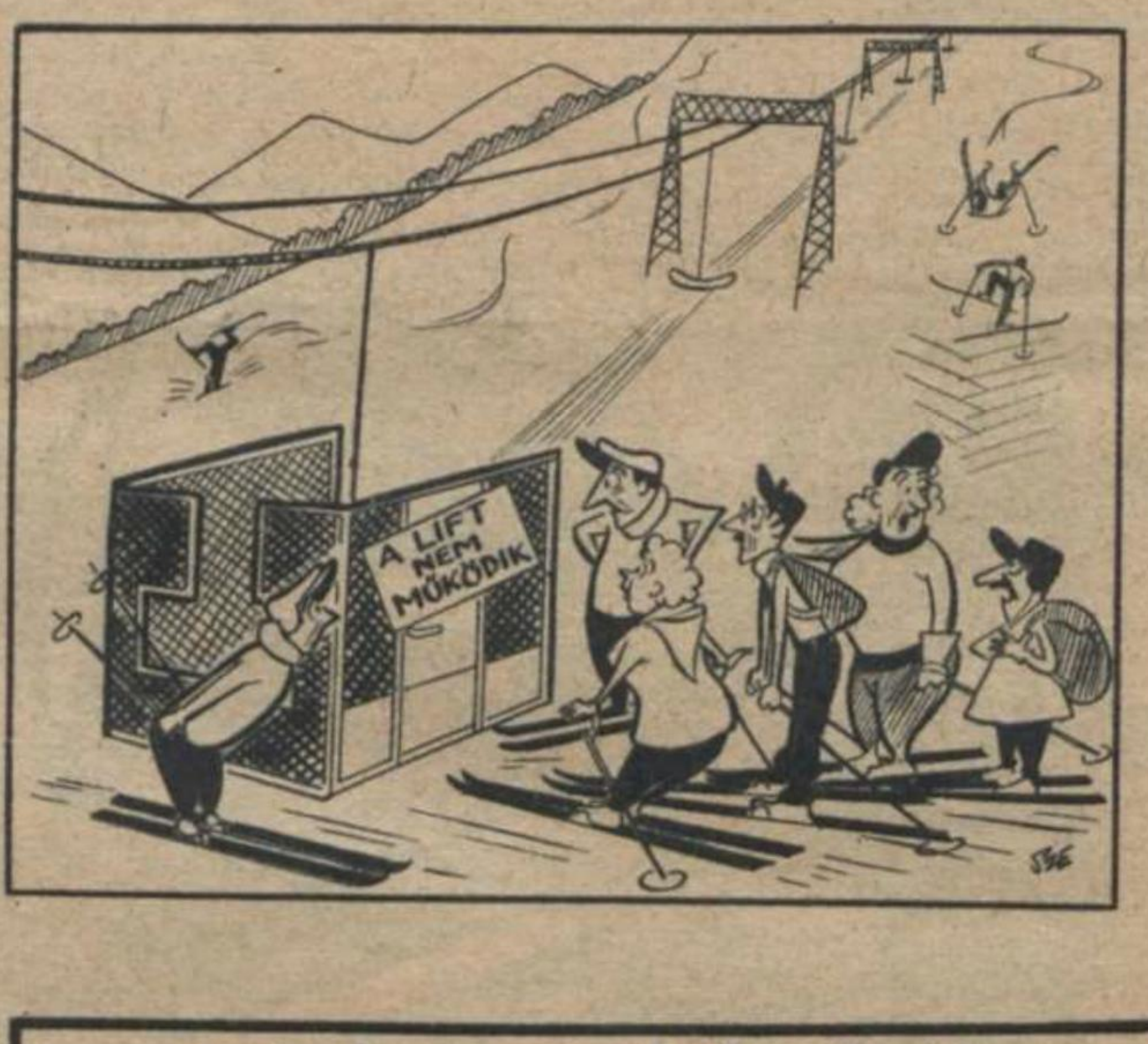

Aminek nem szabadna lennie

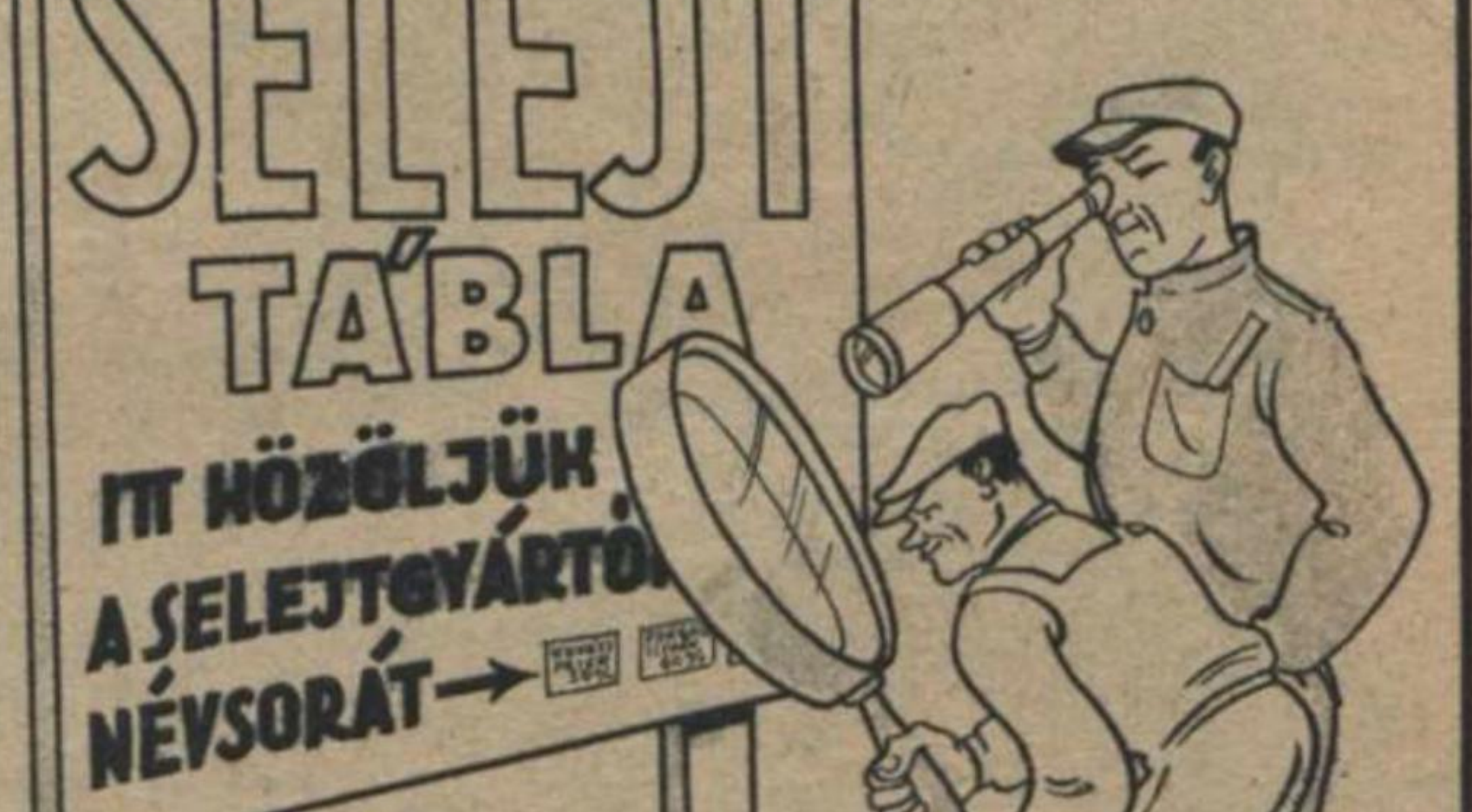
SELEJT TÁBLA
ITT KÖZÖLJÜK A SELEJTGYÁRTÓK NÉVSORÁT →

Akit nem engednek vissza Amerikába

Charles Spencer Chaplin, vagy ahogy az egész világ ismeri és szereti, Charlie minden idők egyik legnagyobb színésze. Sokan nem értik, hogy lehet az, hogy egy amerikai színészt nem engednek vissza Amerikába. Chaplin sohasem volt amerikai, Angliában, Londonban a szegénynegyedben született és apja olyan szegény volt, hogy a családnak soha nem volt egy shillingje egy tagban. Szegények között élt szegényen és megismerte fenékig a szegénység, a kizsákmányoltság örömeit. Filmjeiben is mindig ő az üldözött, őt kergeti szimbolikusan a nagybajuszú, nagyhasú hatalom, ő fél és mindig ő győz, bár a nőt, akit szeret nem kapja meg soha, de megmaradnak vagyontárgyai, a botja, a kalapja, amire olyan buzgalommal vigyáz mindig.

•

Ő találta ki először az amerikai filmgyártás dzsungeljében azt a fajta filmet, amit egyformán megért és egyformán értékel a legegyszerűbb afrikai bennszülött és a legműveltebb európai tudós is. Chaplin fogalom. Élő szobor. Eugene O'Neil lánya a felesége. Eugene O'Neil, Chaplin apósa egyike Amerika leghaladóbb íróinak és közismert arról, hogy Chaplinnal együtt ő is aláírta a békeívet és ami még nagyobb bűn: négerbarát. A Truman-uralom ellen is nyiltan állást foglalt, Chaplinnel együtt.

•

Már a múlt háborúban kijelentette, hogy „Az üvöltő sovinizmus az emberiség leprája".

„Nem lehet embereket egymás ellenségévé kinevezni csak azért, mert a másik valamivel odébb született."

•

Univerzális zseni. Filmjeit maga írja, maga rendezi és természetesen ő maga a főszereplő is. Ha egy jelenetet vesznek fel és a világosítók és a többi munkások nem nevetnek, akkor a jelenetet Chaplin szó nélkül eldobja.

Sok évvel ezelőtt nagy estély volt Chaplinéknél. Chaplin azzal szórakoztatta a vendégeit, hogy a titkárjától kezdve, minden jelenlevőt utánozott. Felesleges mondanom, hogy — mint mindent — ezt is zseniálisan csinálta. Aztán énekelni kezdett, komoly operaáriákat és amikor a vendégek, írók, színészek, rendezők elbűvölve gratuláltak neki, hiszen senki sem tudta, hogy ilyen gyönyörű hangja van, Chaplin utólérhetetlen mozdulattal hárította el a rögtönzött ünneplést:

— Semmi — mondta — csak Carusot utánoztam.

•

Imádja a zenét. Ebben a lelkesedésében osztozik egész családja. Gyerekei is zenerajongók, különösen a kis Charlie, aki akkoriban volt kilenc éves és halálizgalomban rohant oda világhírű papájához, vacsora közben:

— Papa! Papa! Itt van Jascha Heifetz, a hegedűművész! — hörögte a gyerek. — Megáll az ész! Egy ilyen híres ember, a mi lakásunkban!

Tanulság: Senki sem Chaplin a saját lakásában.

•

Ezt az embert, a ma élő legnagyobb művészek egyikét, Charles Spencer Chaplint — kiutasították Amerikából. Truman ottmaradhat.

K. P.

DECEMBER 21. ELŐTT

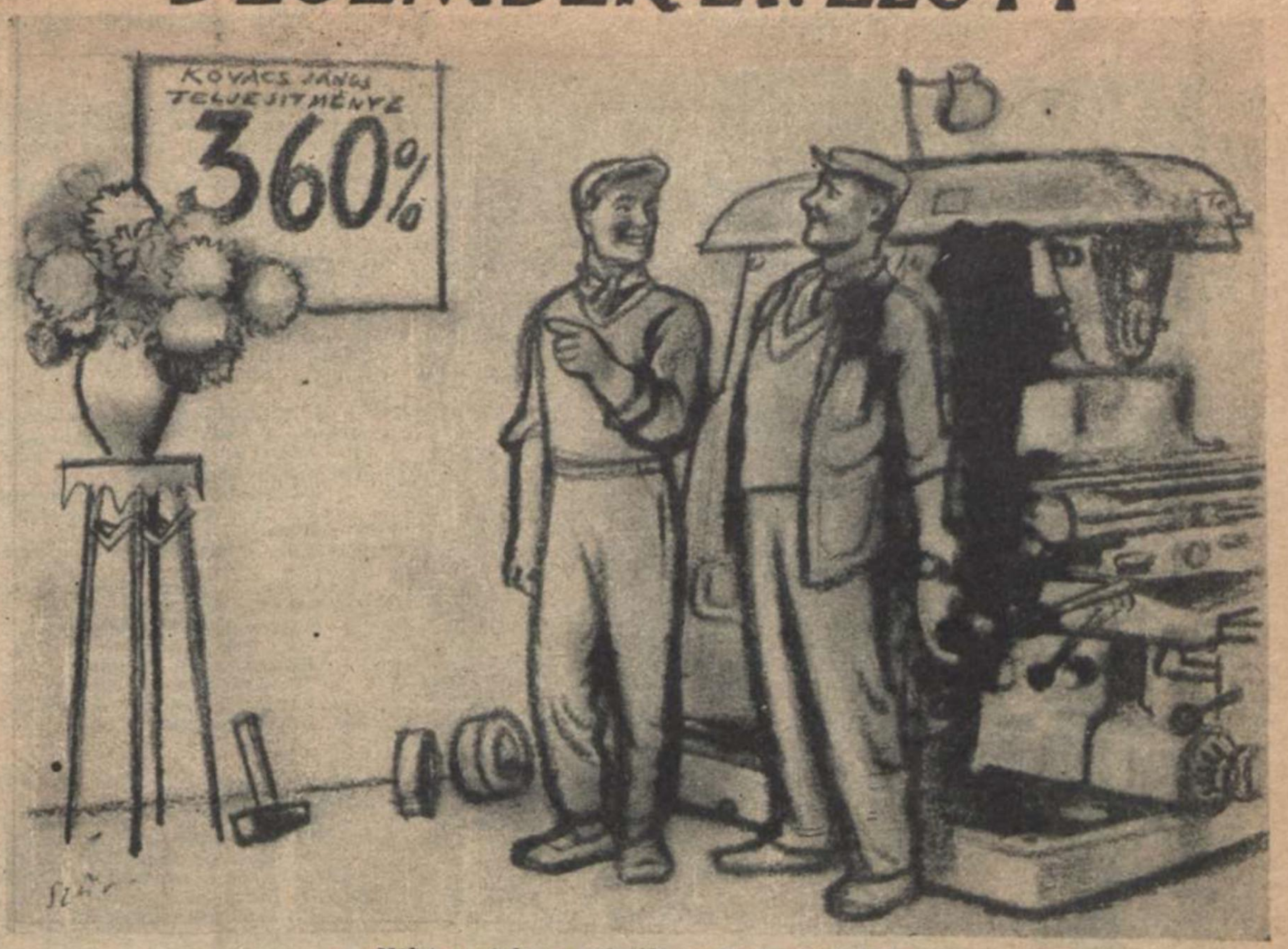

— Miért a virág a százalék mellett, szakikám?
— Mert születésnapra lesz!

Galambok az égbolton

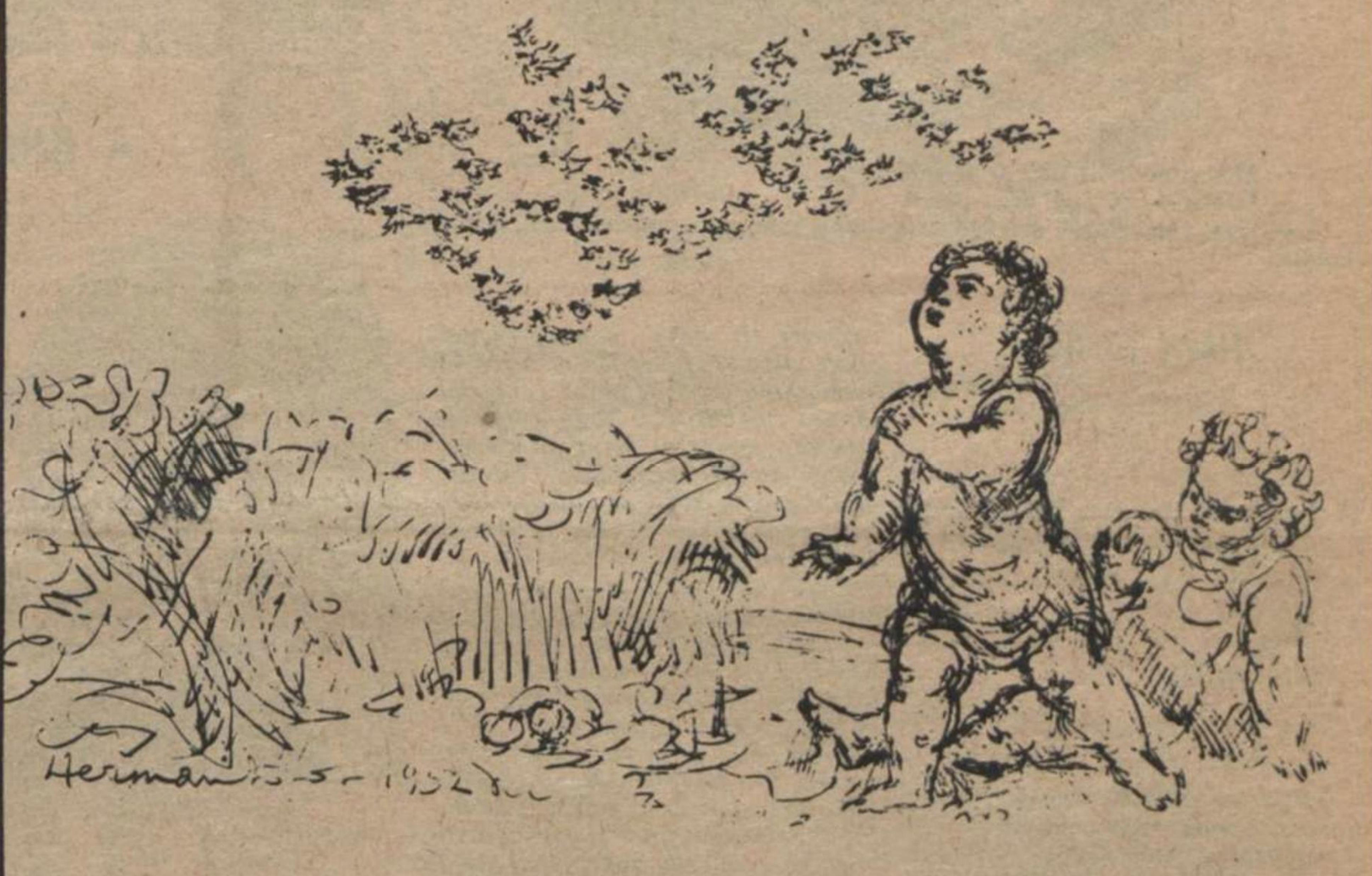

Herman Lipót vázlata
(A Népek Békekongresszusa alkalmából)

Az ENSZ-ben is változnak az idők . . .

Egy gyarmati küldött felszólalása alatt

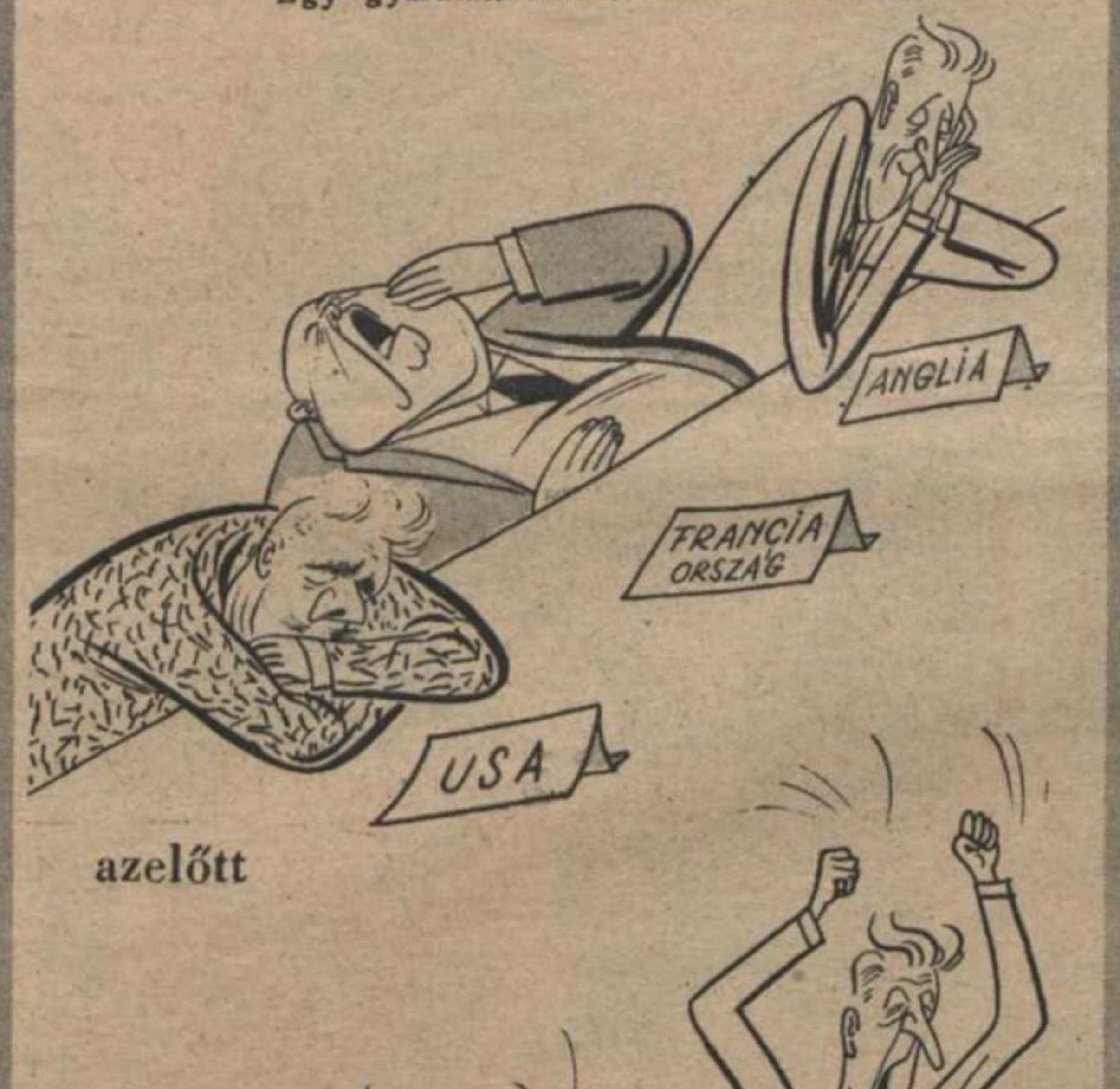

Gádor Béla: NÉPSZERŰSÉG

Egy hétig a Mátrában teleltem az egyik SZOT-üdülőben. Rögtön az első napon kedves és közvetlen ismerkedési estet tartottunk, amelyet társasjáték és vidám hajcihő követett. Maga a bemutatkozás igen egyszerű volt: kiki felállt, megmondta a nevét, foglalkozását és azt, hogy melyik vállalatnál dolgozik. Így tettem én is és úgy vettem észre, hogy mély benyomást tettem a jelenlévőkre.

Miközben a bemutatkozás folyt, élesen figyeltem egy markánsarcú őszes férfit, aki nekem ismerősnek tűnt. Amikor rákerült a sor, zengő baritonhangon, lenyűgöző szuggesztivitással mondta meg a nevét és a vállalatot, ahol dolgozik. Majd így folytatta: „Ne csodálkozzanak, hogy ilyen hangosan és bátran jelentkezem, de harminc évig színész voltam, hozzászoktam a nyilvános szerepléshez és a tapsokhoz". Meg is tapsolták, ami láthatóan jólesett neki.

Később odamentem az én volt színészemhez és mutatóujjamat melléhez szegezve így szóltam:

„1930-ban Mándokon láttalak játszani. Meg voltál őrülve és felborzolt hajjal egész este azt üvöltötted: „Klárika nem halt meg". Így volt?"

— Így volt — mondta, mosolyában a szégyenkezés és büszkeség kellemes vegyülékével, majd zengő baritonhangján elmondta egész művészpályáját. Így kezdődött barátságunk.

Talán az ötödik napon egy pohár bor mellett hosszasan beszélgettünk irodalomról, művészetről, amikor könnyes elérzékenyüléssel megragadta kezemet a mándoki őrült:

— Nem is tudod, mennyire örülök, hogy személyesen is megismerhettelek. Mert azt mondanom sem kell, hogy műveidet mind ismerem, leglelkesebb olvasóid közé tartozom. Valami eredeti zamat és egyéni báj van abban, amit írsz. És mélység, öregem, mélység, ami a legfontosabb...

— Hát igen — szerénykedtem — mély, az vagyok. Hova lennék, ha az a kis mélységem sem volna.

— Hidd el, édes öregem, — folytatta egyre lelkesebben, — minden lapban, minden folyóiratban téged kereslek. Ámellett, nem is csoda, hogy a neved annyira megragad az ember emlékezetében, mert kitűnő művészneved van, nagyon könnyen megjegyezhető. A Szilárd keresztnév elég ritka.

— Álljunk meg egy pillanatra, — mondtam elkomorodva. — Nézz erősen a szemembe és felelj: hogy hivnak engem?

— Kérlek — mondta határozottan, — megmondtad a bemutatkozásnál. Mit faggatsz?

— Ne kertelj, férfiak vagyunk, bírjuk a kritikát. Ki vagyok én?

— Hát ki lennél? Kun Szilárd — mondja, de a szeme egy kicsit bizonytalanul rebben. — Így mutatkoztál be. Nem?

— Idefigyelj, de jól. Valóban van itt egy írótársam, aki szintén bemutatkozott az első este, de azt Rubin Szilárdnak hívják és az nem én vagyok, hanem ő. De ki az a Kun Szilárd?

— Ne haragudj — mondja nevetgélve, — összetévesztettelek a Kun Szilárddal. Kicsit konfuzus vagyok, tudod a háború és az izgalmak... Összetévesztettelek Kun Szilárddal, avval a kitűnő fiatal íróval, több regényét olvastam, a legjobban tetszett a...

— Fogózkodj meg! — mondtam lassan és vésztjóslóan. — Kun Szilárd céllövőbajnok és második lett az olimpián. Ehhez mit szólsz?

— Megvan! — kiáltotta diadalmasan. — Hát persze, a leggyakrabban a Ludas Matyiban olvastalak te vagy a Darvas Szilárd.

— Tűz, tűz — mondtam — közel jársz, de még mindig nem találtad el egészen. Gádor Béla vagyok.

— Hát persze! — kiáltott fel legzengőbb hangján. — Te vagy az! Téged ismerlek a legjobban. Óriási! Nagyszerű! Falom minden sorodat. És tudod mi tetszik a legjobban a műveidben?

Egy félóráig beszélt műveimről nagy elismeréssel, amivel jóvátette minden bűnét. Amikor elváltunk, könnyes meghatottsággal szorított velem kezet.

— Most már nem lesz tévedés. Káldor Béla! Lehet ezt a nevet elfelejteni?

MŰSOROS FENYŐFAEST

December 24-én, szerdán este 9 órakor
vidám szórakoztatásáról
műsoros fenyőfa-estünkön gondoskodunk

ABBÁZIA RÓZSADOMB SAVOY
GELLÉRT BÉKE DUNA
MARGITSZIGETI NAGYSZÁLLÓ
ASTORIA PALACE ZÖLDFA

ÉTELKÜLÖNLEGESSÉGEK!
FENYŐFA-ÜNNEPI VACSORA!

BESZÉDES ÚJSÁG

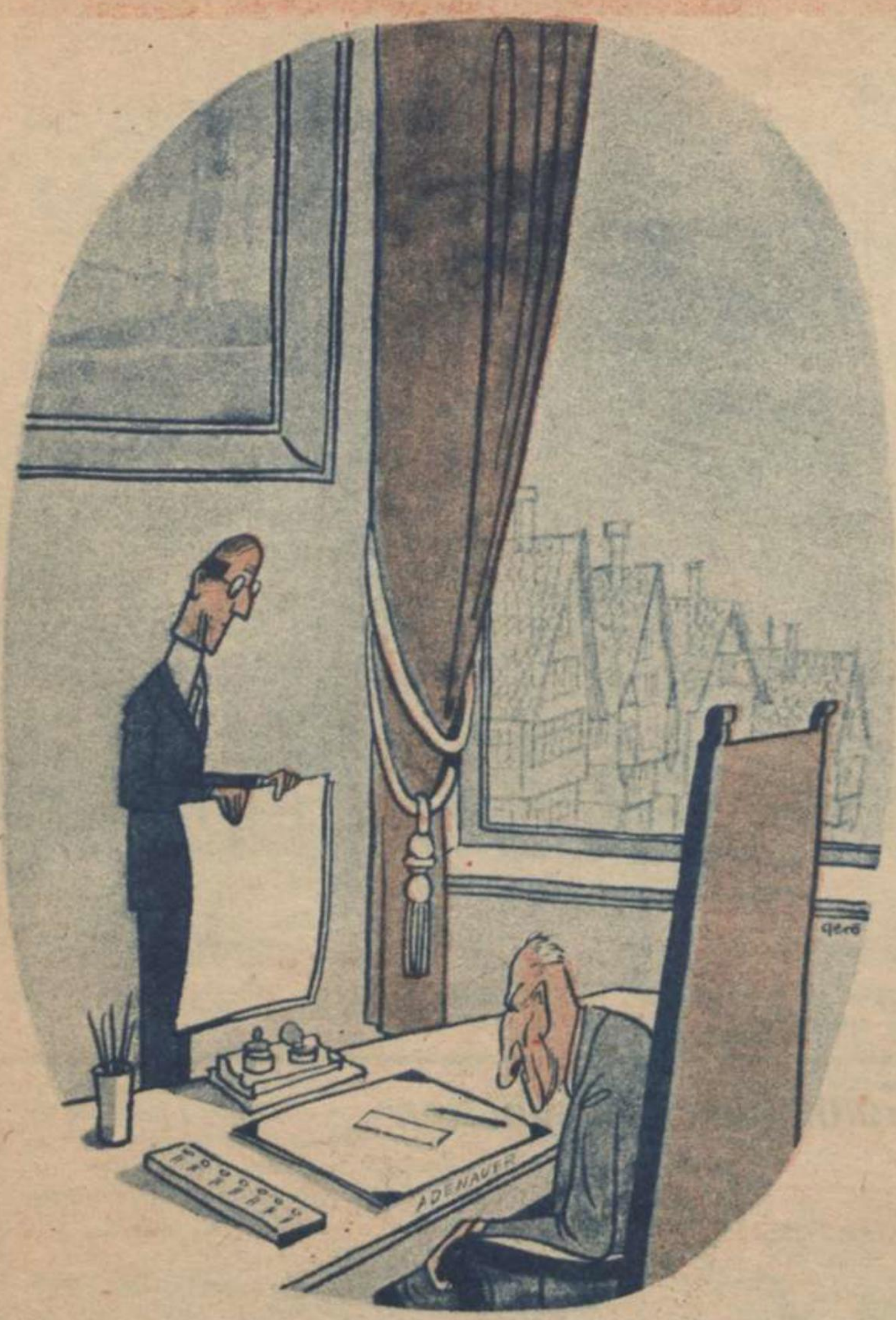

— Miniszterelnök úr, itt a mai újság...
— Dehiszen ez egy üres papír!
— Úgy van. Ebből megtudhatja, hogy már a nyomdászok is sztrájkolnak.

Állati történet

Pityu páratlanul pimasz. Napirenden van, hogy legkedvesebb vendégeimet lemarházza. A feleségemet Malvinnak becézi, engem rendszerint öreg szivarnak nevez. Pityu egyébként törpe papagáj. Néha felmerül bennem a gondolat, hogy modorának fogyatékosságáért két fiamat okoljam, de ameddig nem tudok biztosat, hallgatok. De nem is ez a lényeg. Kétségtelen, hogy Pityu nagyon szemtelen, ennek ellenére jár neki a koszt, elvégre családtag. Eddig nem is volt semmi baj, a madárkereskedésben minden héten megkaptam azt a félkiló papagáj-eledelt, amivel Pityu szemtelenségét tápláljuk.

Legnagyobb megdöbbenésemre, három héttel ezelőtt kedvenc madárkereskedőm kijelentette, hogy a papagáj-eledel elfogyott és belátható időn belül nem is lesz. És mintha Budapest valamennyi állatkereskedője összebeszélt volna, mindenhol ugyanezt a választ kaptam. Pityu eledele egy szép napon végleg elfogyott és én hiába talpaltam egész napon át, este üres kézzel mentem haza. A két fiam úgy nézett rám, mint valami szívtelen, kegyetlen fenevadra, aki most bosszút áll Pityu sorozatos pimaszságaiért. Amikor Pityu már második napja éhezett, a fiúk elémálltak és bevallották, hogy a papagáj ártatlan, minden komiszságra ők tanították. Inkább mi éhezünk mondta Péter bőgve, — de a Pityunak vegyél eledelt!

Pityu nyomorának csakhamar híre ment. Először Müllerné segített rajta. Müllerné a negyedik emeletről. Két nappal később a szomszéd trafikosné könyörült meg rajta egy maroknyi eledellel, újabb két nap múlva a házmesterné jóvoltából menekült meg Pityu az éhhaláltól.

Azután váratlanul eltűnt az új nyomós-ceruzám. A házi nyomozás kiderítette, hogy a nagyobbik fiam cserélte el Oplatka nevű osztálytársával, aki a huszonötforintos ceruzásért tíz deka papagáj-eledelt adott. Nyomban elzártam könnyen mozdítható ingóságaimat és tovább jártam a várost, hogy Pityunak kosztot szerezzek. Meggyőződésem, hogy az állatkereskedők annyira megutáltak, hogy egyenesen ellenem írták ki az ajtóra: „Papagáj-eledel nincs!"

Végső kétségbeesésemben mentő ötletem támadt. Mindenki emlékszik rá, hogy nemrég még a legtöbb VIRÁGÉRT üzlet kirakatában ott hancuroztak a színes kis törpe papagájok. Nos, gondoltam, a VIRÁGÉRT-nál biztosan tudják, hol szerezhetek papagáj-eledelt. Felhívtam telefonon a szépnevű vállalatot és elpanaszoltam nagy bánatomat. Úgy látszik, rokonlelkű férfiú volt a telefonnál, mert a következő választ adta:

— Kedves elvtársam, sajnos, e pillanatban nincs itt Fili elvtárs, a madárügyi előadó, aki ebben az ügyben illetékes. De annyit én is mondhatok, hogy mi magunk is nagy bajban vagyunk, mert 1200 állatunk van és nem tudjuk őket etetni. Egyik munkatársunk most vidéken jár, remélem, hogy sikerül neki eledelt szerezni.

Amikor letettem a telefonkagylót — a beszélgetést az egész család leste, — könnyes volt a szemem. Pityu éhen fog halni...

És akkor — váratlanul és hivatlanul, — megjelent Amália néni.

— Mi baj van veletek, rossz színben vagytok — ezzel lépett be.

A nyelvemen volt a nem éppen udvarias válasz, de Péter fiam megelőzött és elmondta a szomorúság okát: — Pityu éhezik.

Amália szó nélkül felkelt és elment. Egy órával később visszajött és jókora papírzacskóban két kiló papagáj-eledelt hozott. Két kiló friss, kifogástalan, tiszta papagáj-eledelt.

Úgy néztünk rá, mint valami varázslóra. Hetek óta nem tudok tíz dekát szerezni és Amália egyszerre két kilót hoz. Csak dadogni tudtam:

Honnan.. izé... hogyan tetszett?

— Fiam — mondta azon az oktató hangon, amiért húsz éve utálom, — zsákszámra kaphatsz a Garay-téren!

Az 1200 madár nyomorára való tekintettel, ezúton közlöm a Virágért madárügyi-előadójával: papagáj-eledel zsákszámra kapható a Garay-téren. De jó lesz sietni, mert azóta én naponta veszek egy kilót!

Ákos Miklós

Száz százalék bicsérdi módra

1.

A kulákról sehol se lehetne megmintázni a tisztesség szobrát, de a bicsérdi kulákok még a kulákok közt is olyanok, mint a pupostevék között a kétpúpu teve.

De még hárompúpu tevének is beillenének, ha volna olyan.

2.

Gondolhatni, hogy a bicsérdi kulákok igen sok bosszúságot szereztek a falunak a mindenféle pupjaikkal. Mert Bicsérd különben igen derék falu, igen jól áll a beadásban.

Azazhogy állna, ha kulákok nem volnának benne. De vannak ám.

3

— Elcsúfitják ezek a kulákok a falu beadási százalékát — vélekedett az egyik tanácstag a pipa mögül.

— Azok el — vélekedett egy másik pipa mögül egy másik tanácstag.

— Négyszáztiz mázsa kukoricával tartoznak.

— Hát a négy mázsa baromfi kutya?

— Nem a. Tyúk.

— Meg huszonkilencezer tojással vannak hátralékban.

— Annyi tojással vannak hátralékban, hogy ki lehetne vele kövezni a főutcát.

— Azt nem, mert törékeny.

— Meg háromszázezer forint adóval is tartoznak.

— Az már csak ráadás.

— Csinálni kéne valamit.

— Azt én is tudom. De mit?

— Azt én se tudom.

4.

Vagy félórát gondolkozott a tanácselnök, akkor a homlokára csapott:

— Megvan! Nem fogja már a kulákok hátraléka elcsúfitani a falu teljesitményét!

Azonnyomban beleütötte a pennát a kalamárisba s kemény, erélyes kézzel, határozott betűkkel írt a Megyei Tanácsnak, amint alább következik:

„Ha a kulákok hátralékai rendezést nyernek, akkor igazán kitűnik, hogy községünk minden teljesitésben száz százalékon felül fog állni. Kérjük tehát a Megyei Tanácsot, hogy a kulákok hátralékát engedje el."

5

Hogy mit válaszolt a Megyei Tanács, azt pontosan nem tudjuk, de két dologból következtetjük, hogy nem tetszett nekik a találékony tanácselnök ötlete.

Először abból, hogy a bicsérdi kulákok már igencsak adják be a hátralékaikat.

Másodszor abból, hogy tizenhat ablaka van a bicsérdi Tanácsháznak, de egyikbe se tették ki a pécsi válaszlevelet...

A „Sevillai borbély"-ból

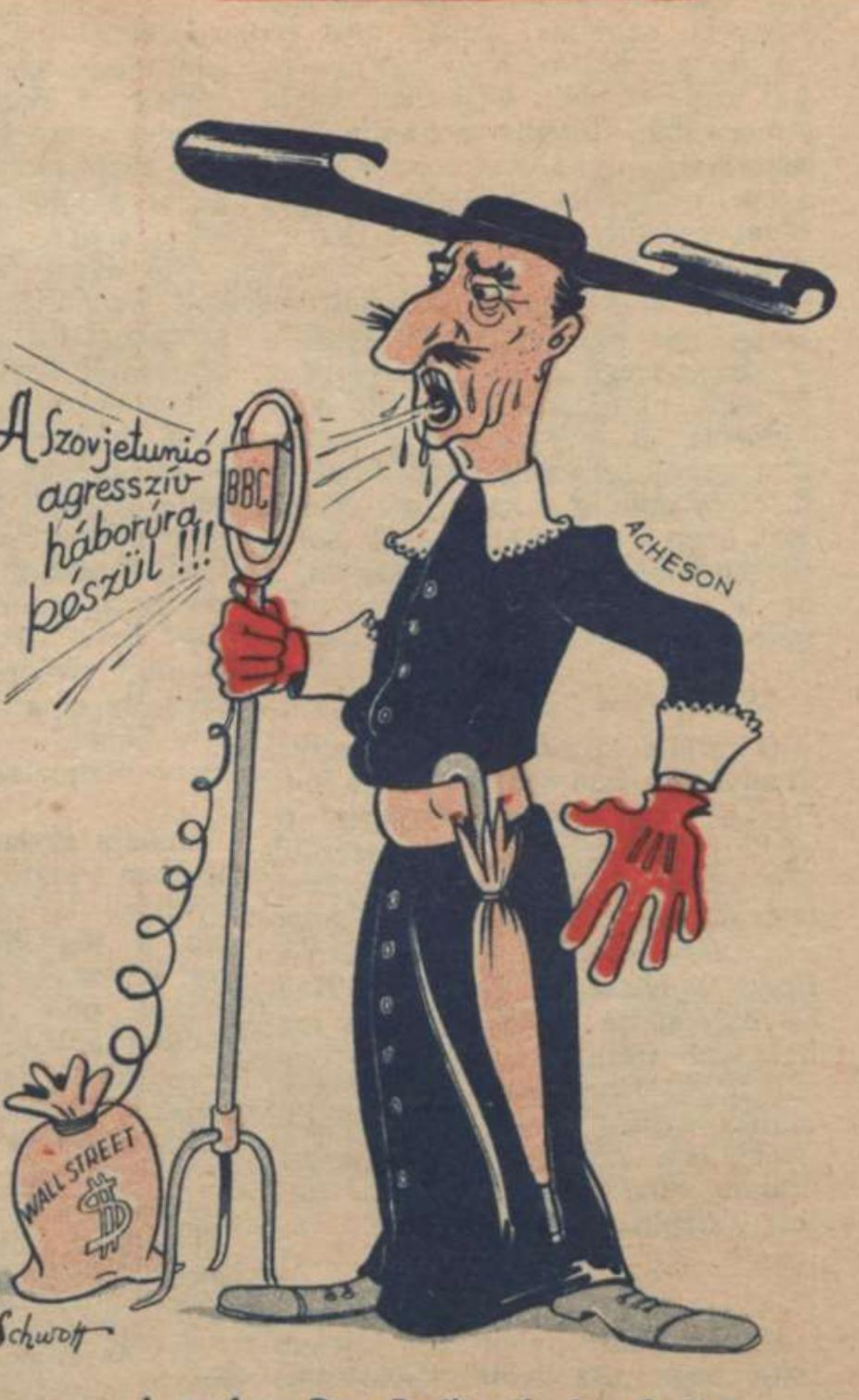
A Szovjetunió agresszív háborúra készül!!!
BBC
ACHESON
WALL STREET
$
Schwott

A modern Don Basilio rágalom-áriája...

A BRIT BIRODALMI ÉRTEKEZLETEN

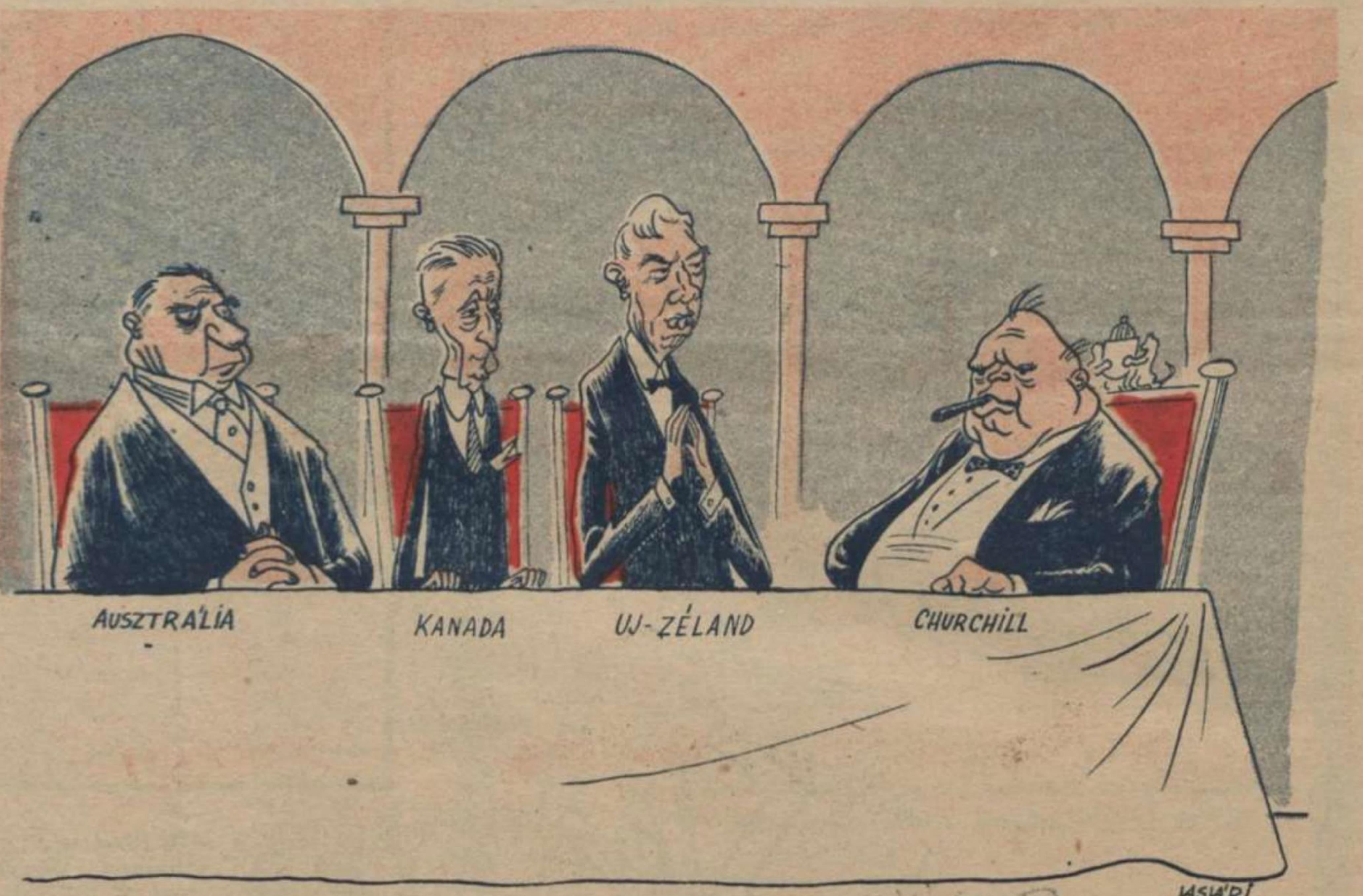

— Miszter Churchill, mért nem hívta meg Amerikát az értekezletre?
— Először is azért, mert ő sem hívott meg engem Honoluluba, másodszor azért, mert ő már Honoluluban eldöntötte, hogy mi lesz a maguk sorsa.

Az amerikai lapok közölték Eisenhower életrajzi adatait

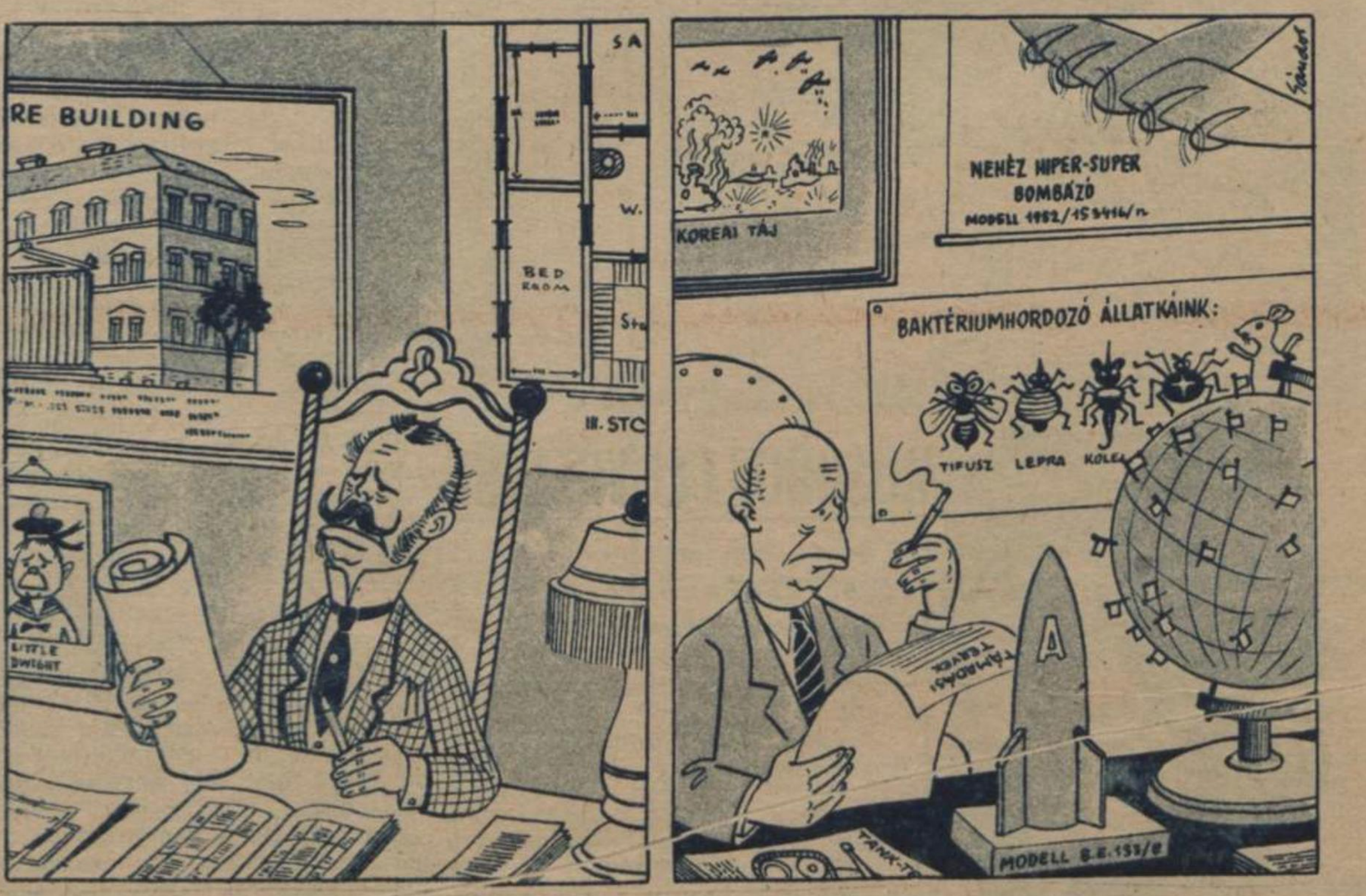

Az apja építési vállalkozó volt..

...a fiú rombolási vállalkozó lett...

Izgalom Washingtonban

— Szétreped a fejem! Szörnyű bajok vannak Tuniszban!

— Parancsol brómot külügyminiszter úr?

— Igen! Kettőt, mert Marokkóban is nagy bajok vannak!

— Akkor tessék mindjárt hármat, mert Vietnamban is baj van!

— Adjon mindjárt négyet! Jaj az idegeim!

— Tessék az egész doboz Mr. Acheson! De, ha szabad érdeklődnöm, miért izgatja fel magát ennyire? Hiszen Tunisz is, Marokkó is Franciaország gyarmata?

— Na és? Azt hiszi, bennünket a gyarmataink gyarmatai nem érdekelnek?

König beszámol

König tábornok, a francia nemzetgyűlés hadügyi bizottságának elnöke a hadügyi bizottság előtt beszámolt indokínai útjáról.

Elnök: Ki kíván hozzászólni a beszámolóhoz?

Képviselő: Én!

Elnök: Tessék.

Képviselő: Helytelenítem, hogy König tábornok a beszámolójában a legfőbb kérdéseket csak futólag érintette.

König: Ez az adott körülmények között természetes.

Képviselő: Amennyiben?

König: Persze, hogy futólagos volt a beszámolóm, hiszen a francia hadsereget Vietnamban csak futólag láttam.

Képviselő: Hát miért sietett annyira?

König: Egyáltalán nem siettem. Nem az én látogatásom volt futólagos, hanem a francia hadsereg viselkedése. Ugyanis egész idő alatt futottak.

Háztűznéző után

(Washingtoni jelentés szerint Trumanné megmutatta Eisenhowernének a Fehér Házat és megbeszélték a háztartási kérdéseket.)

(Ez a kis jelenet Eisenhoweréknél játszódik, közvetlenül a látogatás után.)

Eisenhower: Na, milyen a lakás?

Eisenhowerné (legyint): Csupa piszok, csupa kosz. Ezt nevezik ők fehér háznak! Óriási nagytakarítást kell ott rendezni.

Eisenhower: Ezt én is mondtam a kortesbeszédekben.

Eisenhowerné: Egy vagyont kell befektetni, mielőtt beköltözünk. Vikszeltetni kell minden szobát...

Eisenhower: Hány szoba van?

Eisenhowerné: Száztíz és a mellékhelyiségek. A padlóbeeresztés maga pár száz dollár...

Eisenhower (elszörnyülködve): Rémes! Most adunk ki hadianyagra 75 milliárdot és még ez is...

Eisenhowerné: Fiam, úgy teszel, mintha a saját zsebedből fizetnéd!

Eisenhower: Te csak vigyázz az átadásnál, jól nézd meg a leltárt.

Eisenhowerné: Ne félj semmit, a körmükre nézek!

Eisenhower: Milyen a személyzet?

Eisenhowerné: Egyelőre marad a 64 cseléd, aztán még felveszek egy pár lányt...

Eisenhower: Nem jobb volna spórolni? Ez nem örökös állás!

Eisenhowerné (sértve): Mit képzelsz, magam fogok annyi edényt mosogatni? Rengeteg embert kell hívni a házszentelésre. Majd Spellman bíboros mondja el az áldást...

Eisenhower: Nem jó. Amit Spellman csinál, azon nincs áldás... *(Elgondolkozva.)* És mondd szívem, hogyan fogunk elrendezkedni?

Eisenhowerné: Neked lesz egy szobád, nekem egy szobám és a hallt használjuk ebédlőnek.

Eisenhower: És mi lesz a többi 108 szobával?

Eisenhowerné: Hát azt sem tudod? A többi szobában fognak lakni a titkos rendőrség tagjai.

A casablancai vérfürdő után

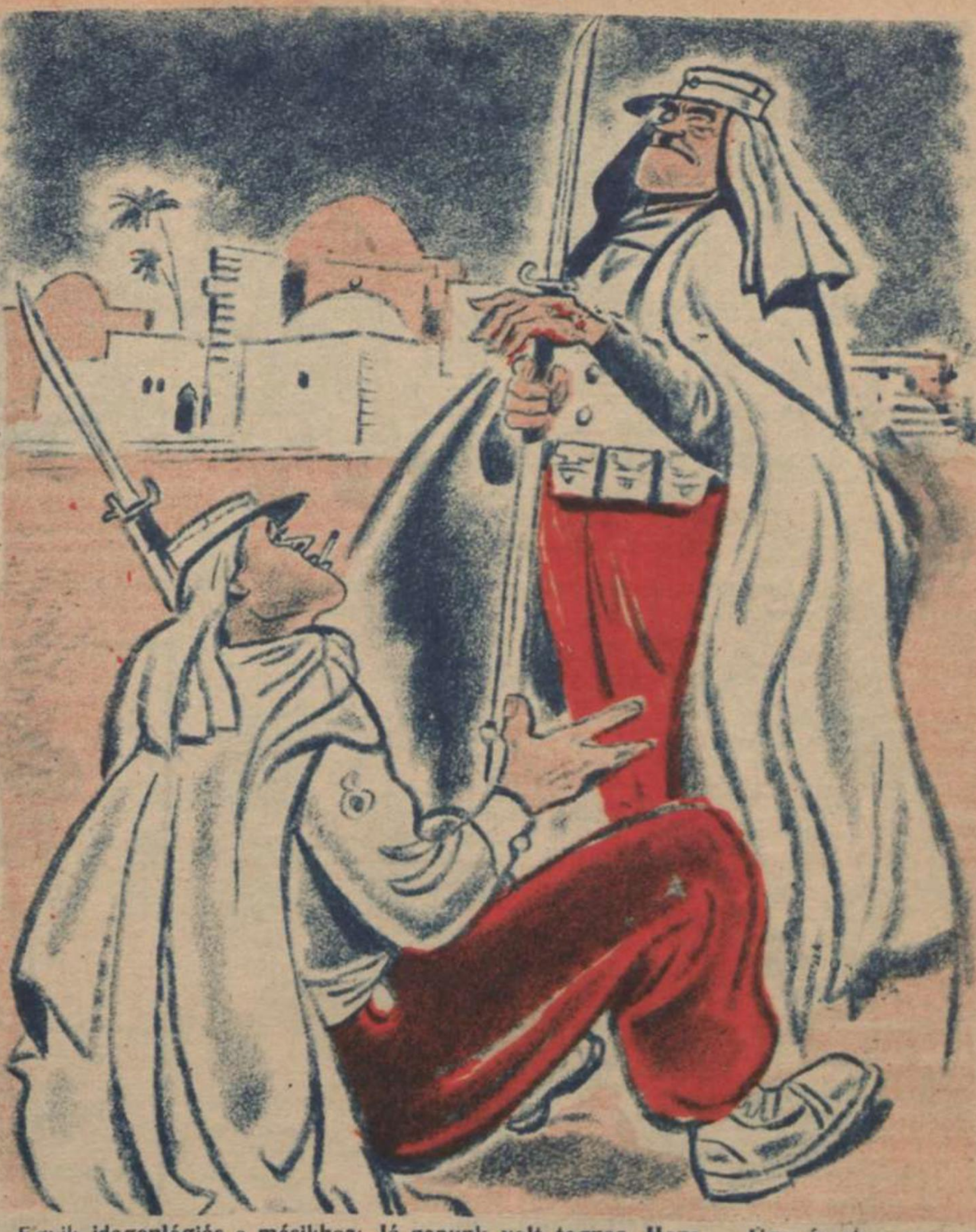

Egyik idegenlégiós a másikhoz: Jó napunk volt tegnap, Hans... Úgy éreztem magam, mintha ismét a Führer keze alatt dolgoznék...

AZ Ő NÉPSZERŰSÉGE

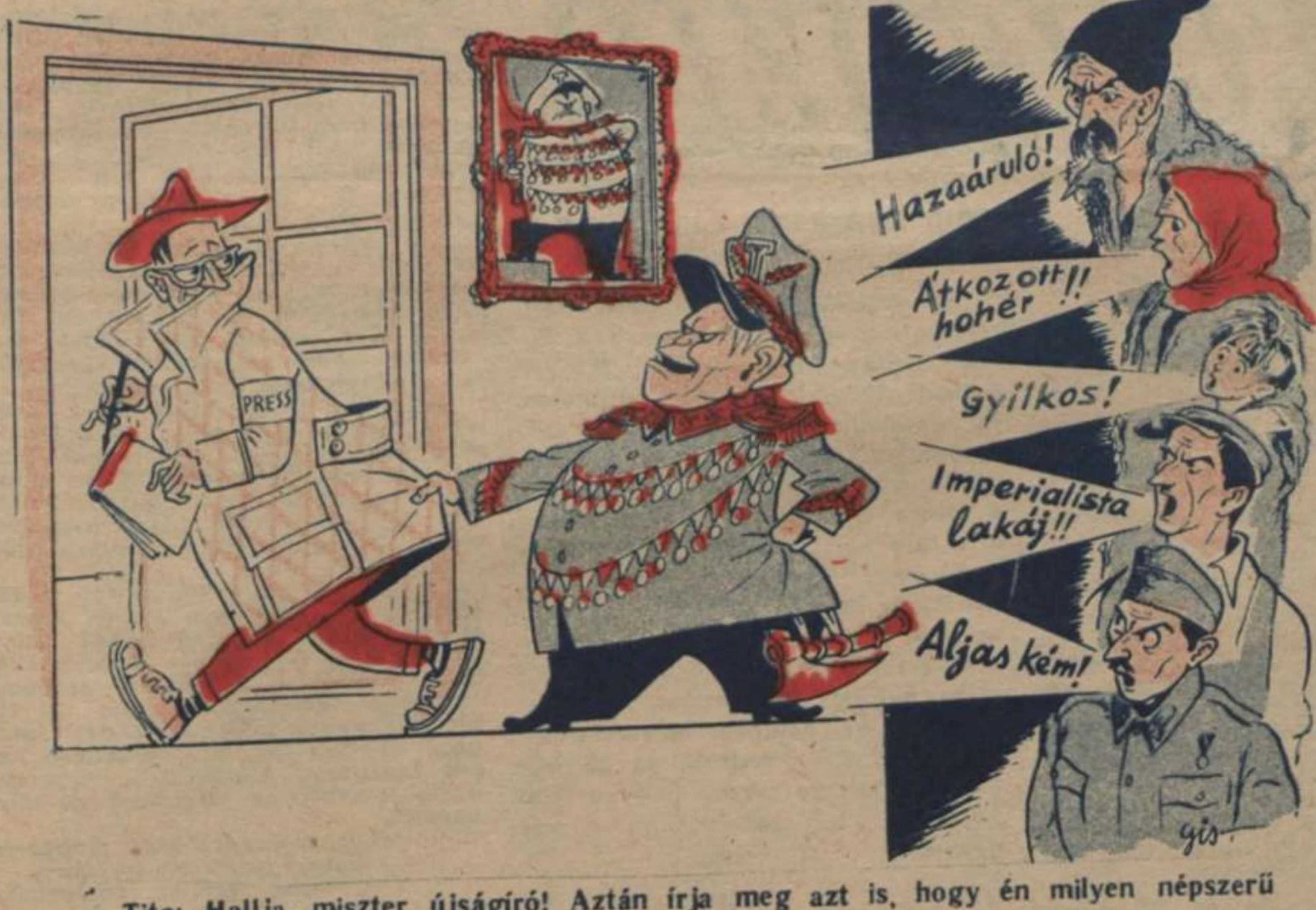
PRESS
Hazaáruló!
Átkozott hohér!!
Gyilkos!
Imperialista lakáj!!
Aljas kém!
gis

Tito: Hallja, miszter újságíró! Aztán írja meg azt is, hogy én milyen népszerű ember vagyok!

A BONNI PARLAMENTBEN

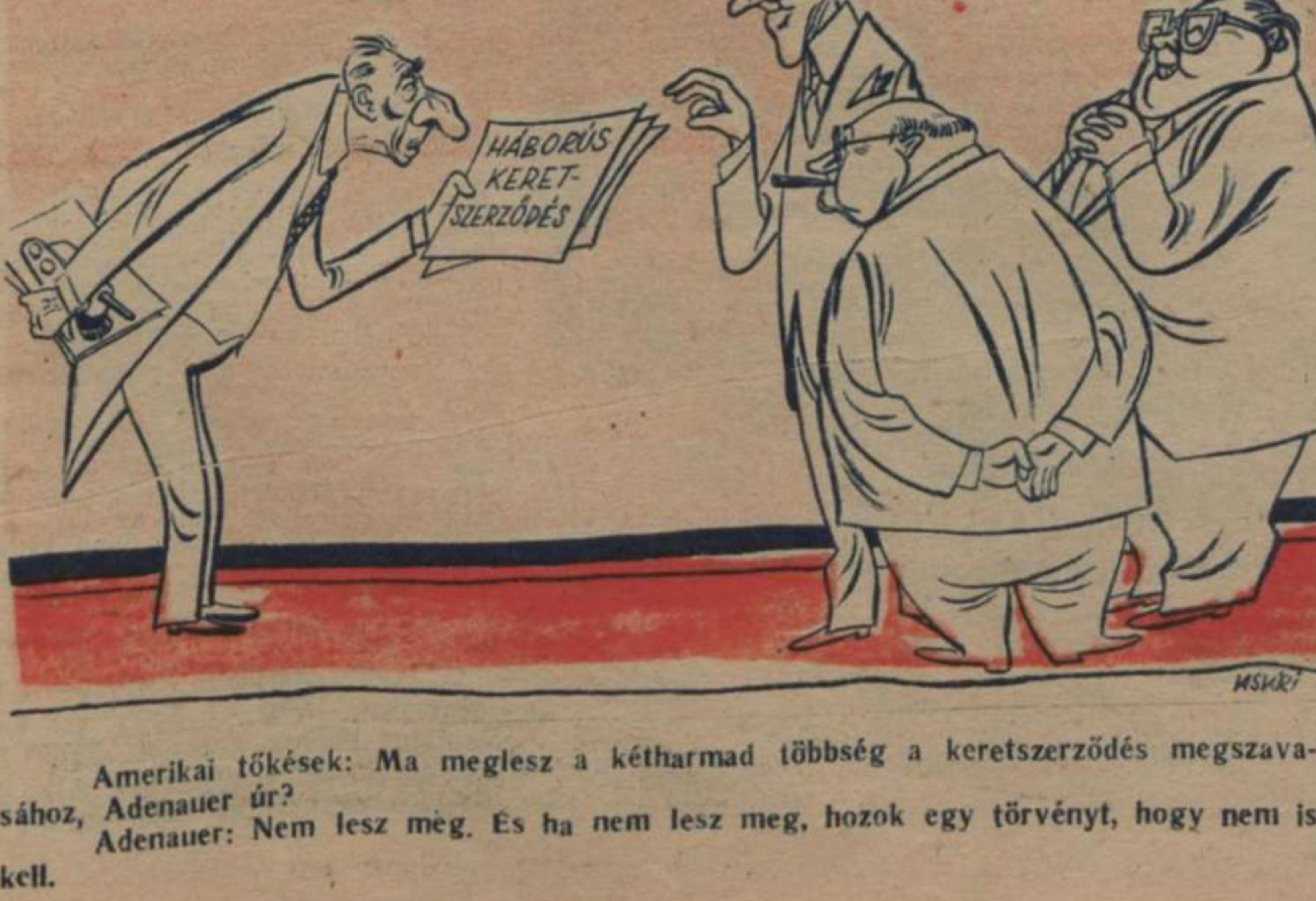

Amerikai tőkések: Ma meglesz a kétharmad többség a keretszerződés megszavazásához, Adenauer úr?

Adenauer: Nem lesz meg. És ha nem lesz meg, hozok egy törvényt, hogy nem is kell.

Adenauer naplója

Szerda

Az amerikai főbiztos ma így szólt hozzám: „Adenauer úr, gyerünk a háborús szerződések ratifikálásával". Örültem ennek a baráti hangnak, nagy dolog, hogy úrnak szólított. Nemrégiben még „hé Adenauer" megszólítással adta ki utasításait.

Csütörtök

Az alsóház nem akarja a háborús szerződést, a felsőház nem akarja, a nép nem akarja. Ez összesen alig valamivel több, mint negyven millió ember. Viszont Ollenhauer és Schmidt a szociáldemokrata vezérek, az amerikai főbiztos és jómagam szívből akarom. Tehát nyilvánvaló a többség. (Pardon: az itt állomásozó amerikai katonák is akarják.)

Péntek

Átszóltam az alsóháznak, hogy halasszák el a szerződés ratifikálásának vitáját. Senki sem tudhatja előre, mi lenne a szavazás eredménye. Megoszlanak a vélemények. A titkárságom szerint kilenc tized többséggel szavaznak le, de én ezt a számot túlzottnak tartom. Erősen kézben tartom az alsóház tizenöt százalékát.

Szombat

Megnéztem a zsebemet. Az egész alkotmányjogi bíróság a zsebemben van. Helyes tehát, ha ehhez a bírósághoz fordulok. Hadd mondják ki: nem kell a ratifikáláshoz többség. A mi bíróságunk ezt ki fogja mondani. Vannak még bírák Németországban!

Vasárnap

Nincsenek! A bírák megtagadják a legegyszerűbb kérésemet. Valaki bebeszélte nekik, hogy a jog szerint kell dönteni. Rögtön visszavonattam a bírósághoz beadott keresetet, miután a bíróság a bonni alkotmánnyal ellentétben jogi alapra helyezkedik.

Hétfő

Heuss elnök nem akarja visszavonni. Azt mondja, hogy a népnyomás nem engedi. Kénytelen voltam őt rábeszélni. A rábeszélésnél élénk segítséget nyujtott néhány száz megbizható rendőr, akikkel körülzárattam az elnöki palotát.

Kedd

Az amerikai főbiztos gratulált a tegnapi mesterfogáshoz. A vállamra ütött és így szólt: „Sohasem hittem volna, hogy magának ilyesmi is eszébe jut! Körülzáratni az államelnököt!" Megköszöntem a dicséretet, de szerényen nem árultam el, hogy az ötlet Hitlernek jutott eszébe, én a vezérnek csupán szerény, de igyekvő tanítványa vagyok.

Vita a Saar-vidék körül

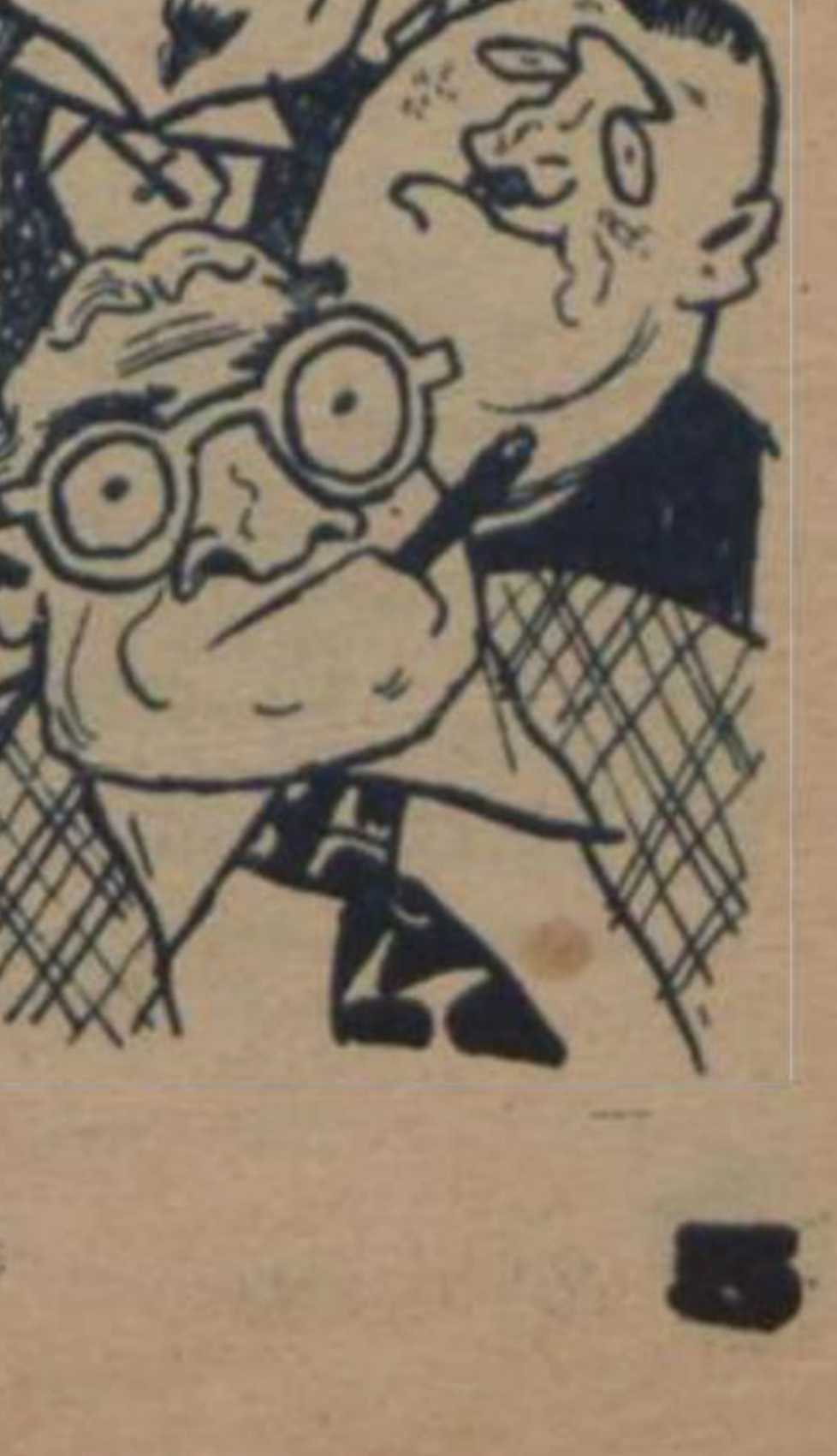

Francia nagytőkés (csámcsogva): Évi tizenhatmillió tonna szén és kétmillió tonna acél! Ez kell nekem!

Német nagytőkés (szórakozottan): Érdekes, nekem is ez kell!

Francia nagytőkés: Arra várhat!

Német nagytőkés: Hiába ugrál! Nekem az amerikaiak megígérték!

Francia nagytőkés: Nekem is! Mi gazdasági egyezményt kötöttünk a Saar-vidékkel! Gazdasági unió, vasutak, bányák, letelepedés!

Német nagytőkés: Majd megmondom mindjárt, kivel kössön maga egyezményt! Evvel! (Amerikára mutat.)

Amerikai nagytőkés: Na de gyerekek! Csak nem fogtok összeveszni egy ilyen Saar-vidéken? Semmi vita, a Saar-vidéket európaizálni fogjuk!

Francia nagytőkés, német nagytőkés (egyszerre, izgatottan): Mit jelent az európaizálás?

Amerikai nagytőkés (szerényen): Azt, hogy az enyém lesz...

GUSZTUSOS ANTIALKOHOLISTA PLAKÁT

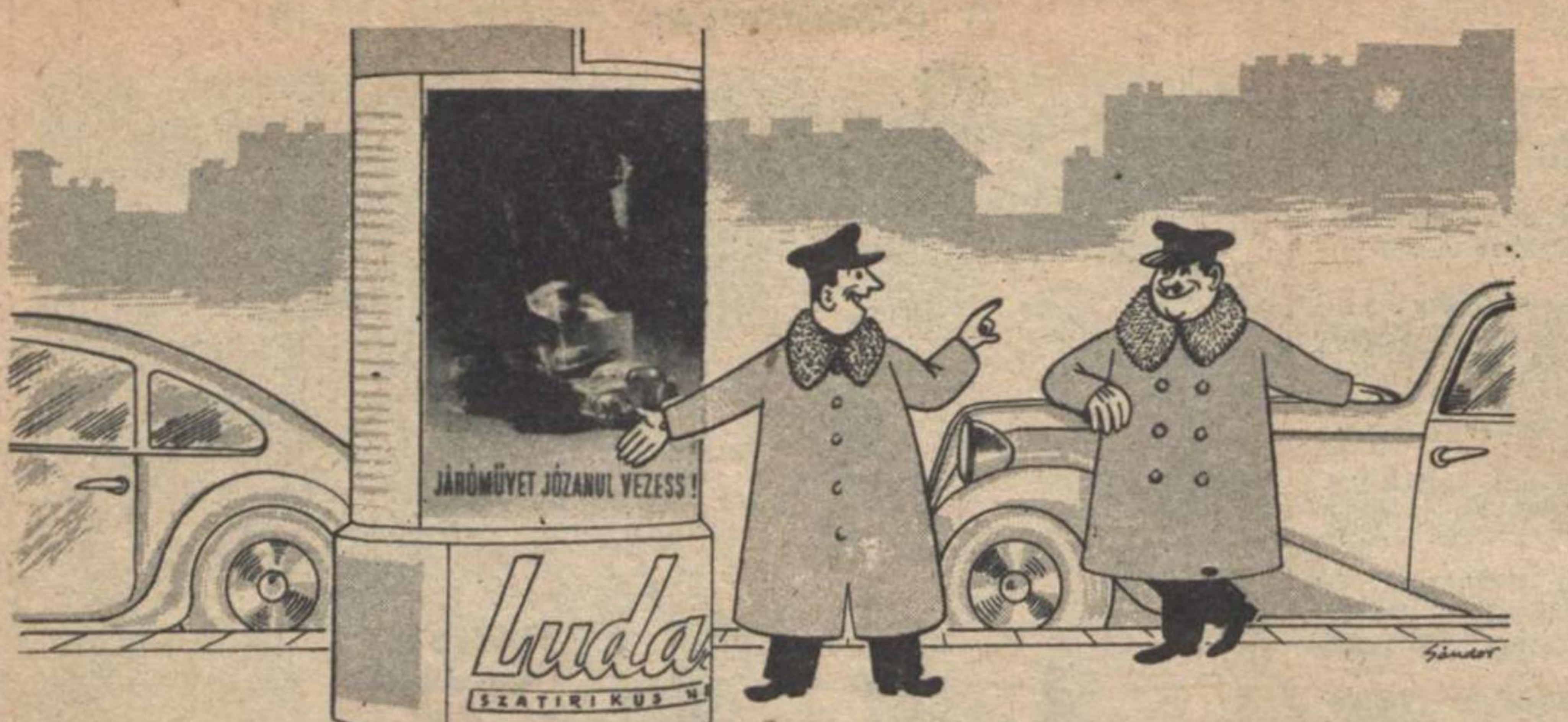

— Tudod komám mi jut eszembe erről az alkoholellenes plakátról? Az, hogy be kéne menni a kocsmába egy félliterre...

A fekete disznó érdeklődik

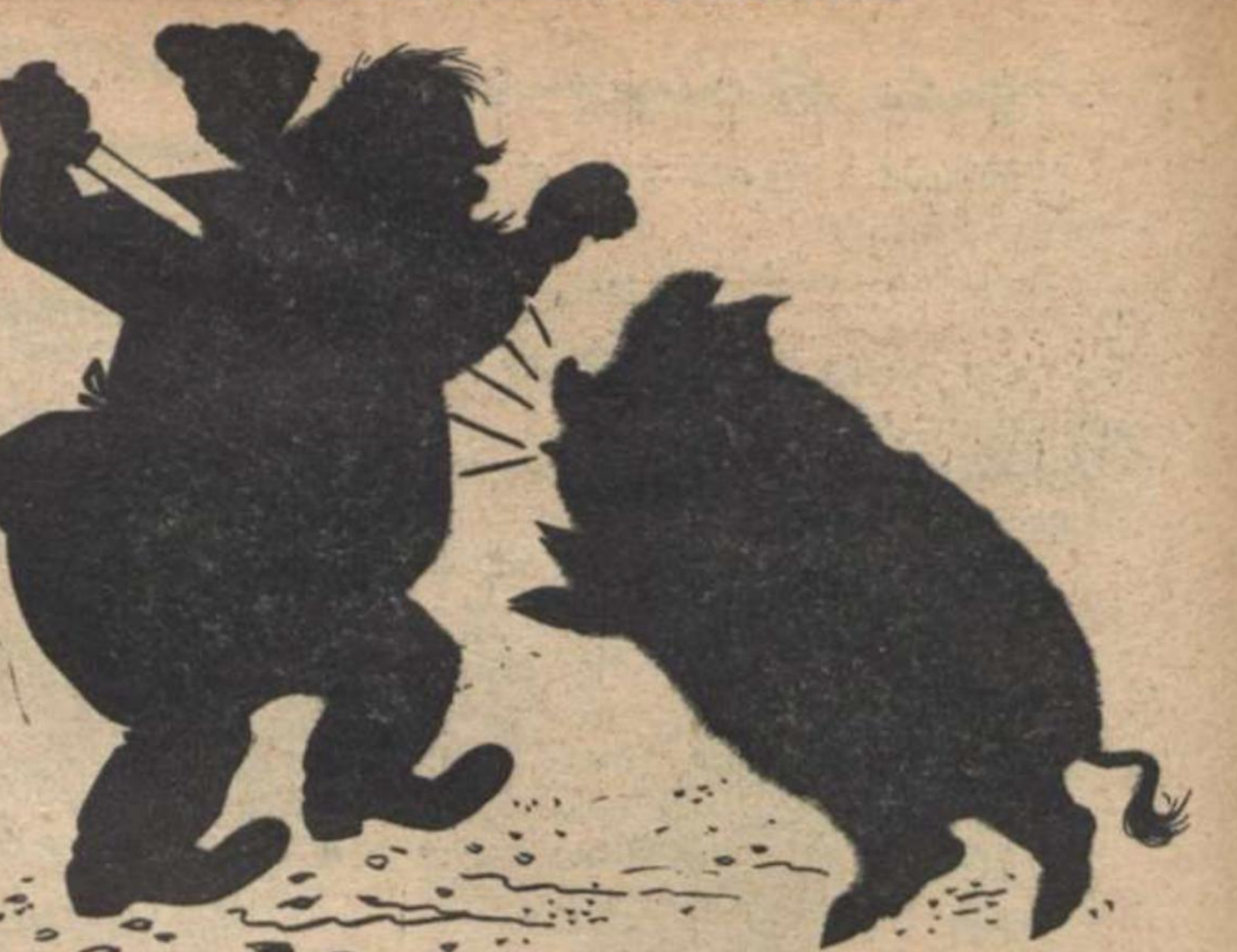

Disznó: Mi az? Fáradt?
Kulák: Mért, te disznó?
Disznó: Mert úgy látom, ülni akar.

ÉLELMES EMBER

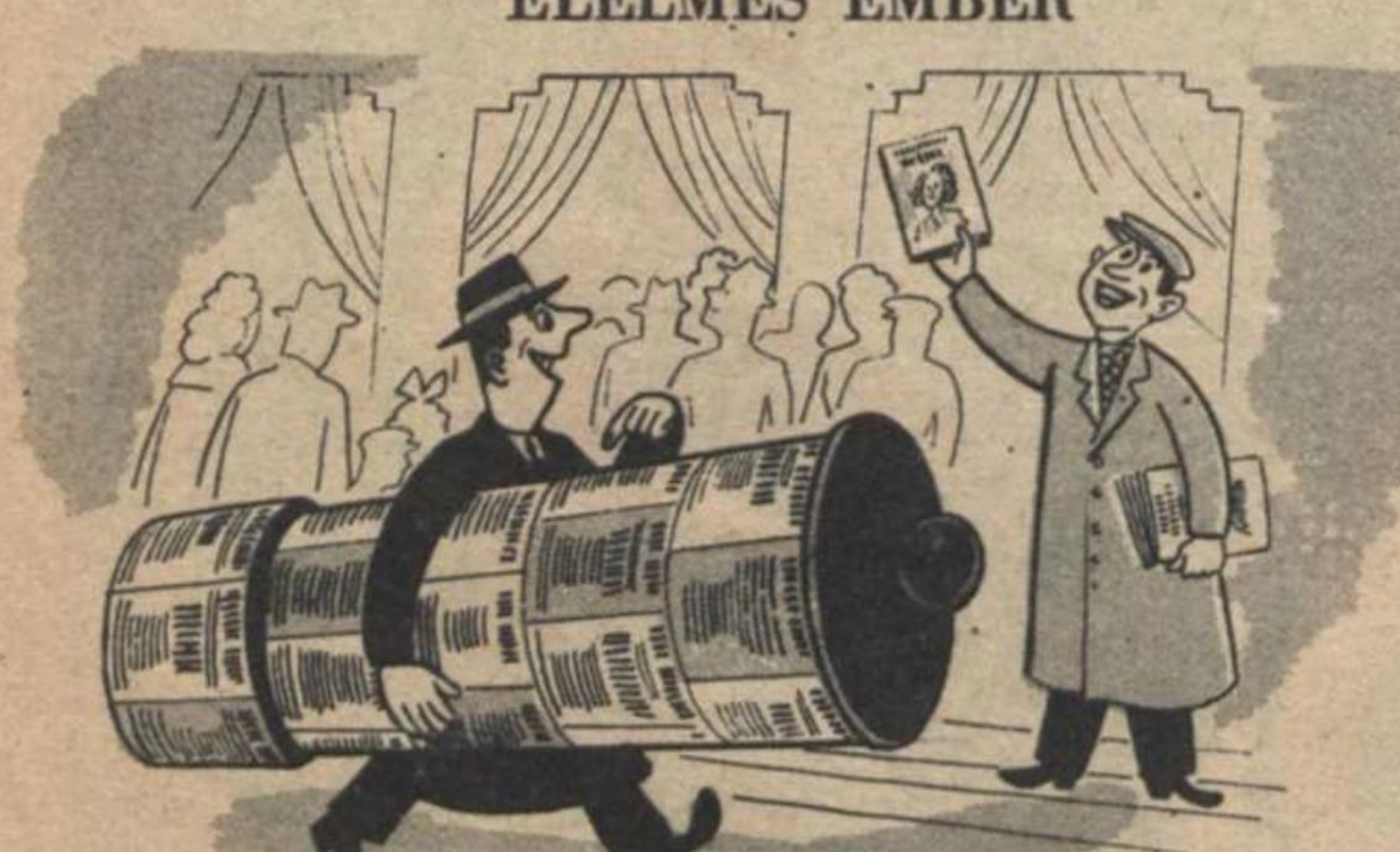

— Színlap teljes szereposztással, egy forint!
— Köszönöm, nem kell. Hoztam magammal.

Márer Klári,

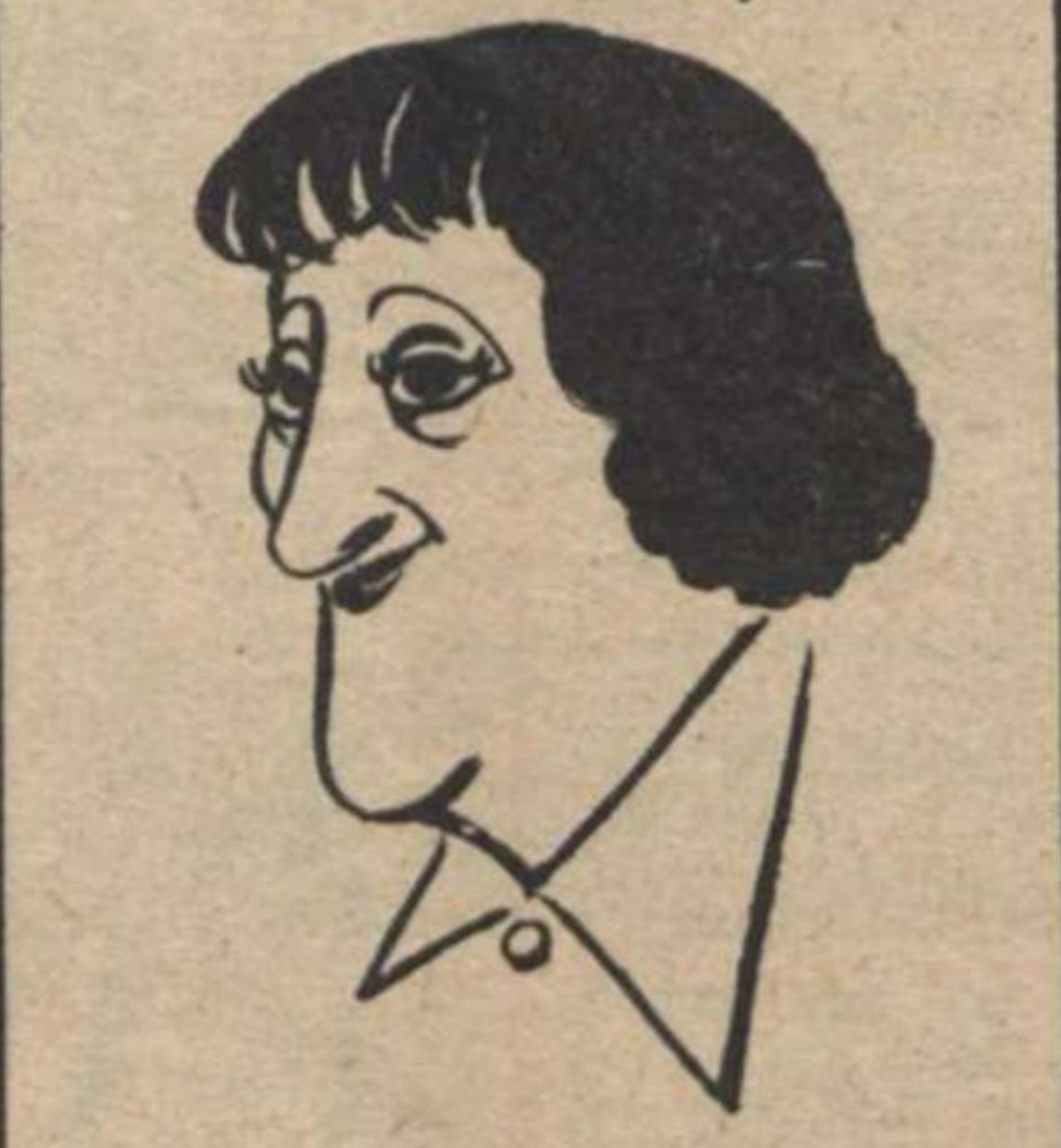

aki nem babonás, mert tizenharmadszor is megnyerte Magyarország gépíróbajnokságát.

Női sakkverseny idején

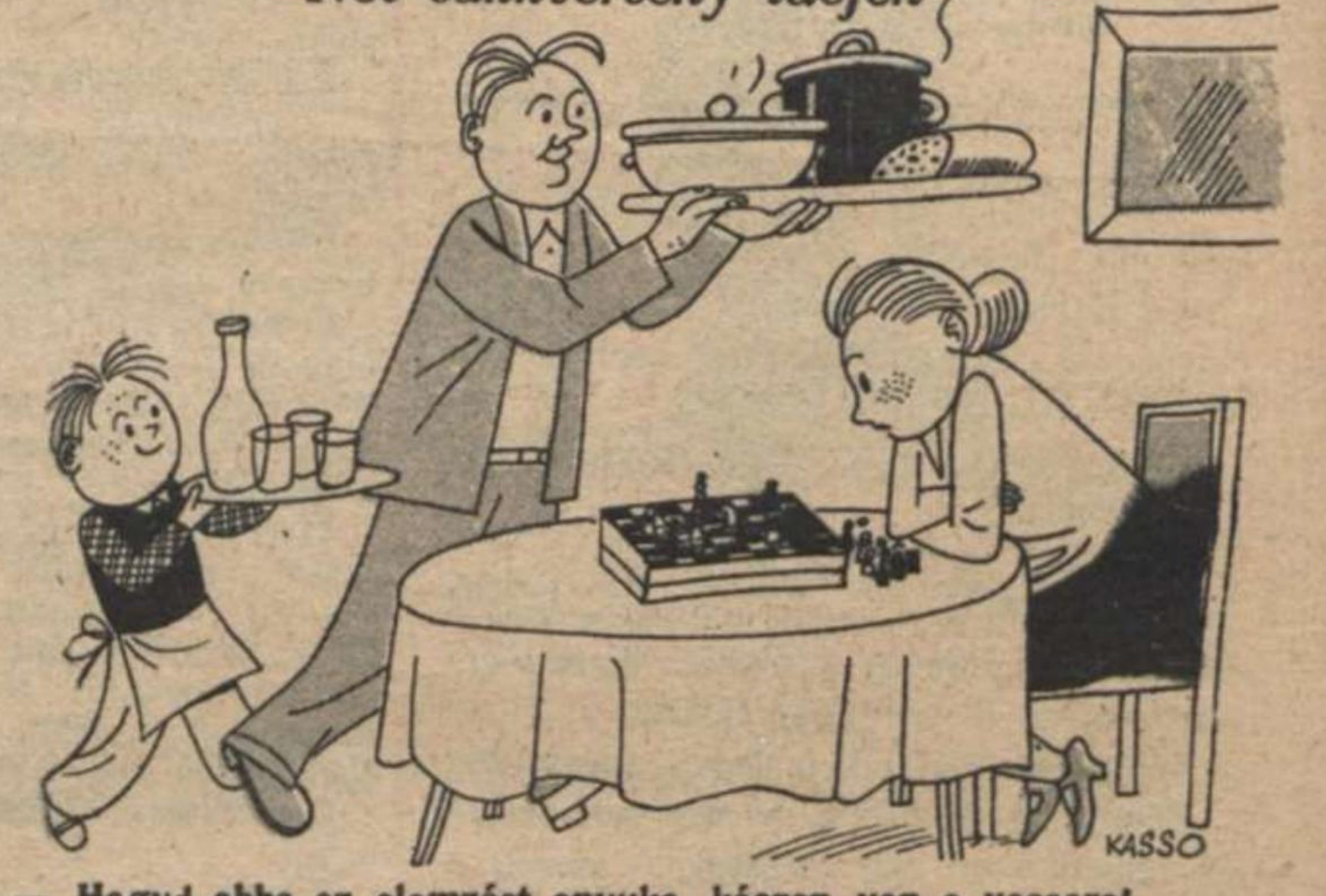

— Hagyd abba az elemzést anyuka, készen van a vacsora!

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

Tegnap vettem

A József-körút és Kölcsey-utca sarkán lévő trafikban levelezőlapokat kértem. Az elárusítónő csupa régen gyártott, giccses szerelmes lapokat kínált. Biztatott, hogy vegyek, „mert ilyet ma már nem készítenek". Elrettentő például megvásároltam egyet. Megállapítottam, hogy annakidején egy magánvállalat készítette. Nem tudom megérteni, hogy miért árusít ez a trafik ilyen tízhúsz év előtt készült „szívdöglesztő" levelezőlapokat.

Varga Istvánné
A Finommechanikai dolgozója.

Hol vásároljak 1-től 3-ig?

Alsógödön öt népbolt és egy földművesszövetkezeti áruda van. Délután 1-től 3-ig valamennyi zárva van. Sok dolgozó csak ebben az időpontban tudna vásárolni. Mi lenne, ha hetenként felváltva egy-egy áruda 1—3-ig is nyitva tartana? Valószínűleg az áruda dolgozói is örülnének annak, ha délután két órával korábban csukhatnának be. Azok, akik később vásárolnak, nem járnának rosszul, mert öt árudát nyitva találnának.

Móroczy Ilona,
az alsógödi posta dolgozója

Csinn-bumm!

Az elmult vasárnap nagy szomorúság érte az elsőkerületi gyerekeket. A kerület nagy részében áramzavar miatt délelőtt nem volt villany és a kicsik nem hallgathatták a Csinn-Bumm cirkusz előadását. Ezért az I. kerületi gyerekek arra kérik a rádiót, hogy legközelebb ismételjék meg a mult vasárnapi Csinn-Bumm cirkusz előadásának legalább egy részét.

Gerő Bálintka
I. Hunyadi J.-u. 3.

Nem győzünk válaszolni

Gimnáziumunkba többszáz bányászgyermek jár. Bunsen-égővel is kísérletezünk. Az ehhez szükséges gáz elfogyott. Ez természetesen megnehezítette a szaktanárok munkáját. Az üres gázpalackot elküldték a Gáz- és Szénsavértékesítő Vállalat címére. És most jön a bürokrácia.

Szept. 24-én kértük a palackok megtöltését.

Okt. 2-án a Gáz- és Szénsav kérte, hogy írjuk meg: milyen készülékhez kívánjuk felhasználni a gázt.

Október 6-án megírtuk.

Okt. 23-án a Gáz- és Szénsav érdeklődött, hogy eddig hol cseréltük a palackokat, mert nyilvántartásukban egyik telepükön sem szerepelünk.

Okt. 29-én megírtuk, hogy a kísérletezéshez minimális gázra van szükségünk, ezért már régen nem cseréltük a palackot. Közben az igazgató és szaktanár személyében is változás történt. Ezért nem tudjuk, hogy legutóbb hol történt a csere. Megírtuk, hogy az oktatás gáz nélkül lehetetlen és újból kértük a palackok megtöltését.

Nov. 20-án ismét levelet küldtünk és megemlítettük, hogy a gáz hiánya nagy visszaesést jelent az oktatásban.

Nov. 28-án végre válaszolt a Gáz- és Szénsav október 9-i és nov. 20-i levelünkre. Érdeklődtek, hogy fogyasztói vagyunk-e a vállalatnak, rendelkezünk-e gázfelszerelési cikkel és végül újból megkérdezték, hogy nyilvántartási kartonunk melyik telepen van.

Tekintettel arra, hogy a Gáz- és Szénsav az ismételt levélváltás után az utolsó levéllel visszatért az elsőkben kérdezettekre, kénytelenek voltunk arra következtetni, hogy ez a kérdés-felelet játék az idők végtelenségébe fog nyúlni. Ezért a Ludas Matyihoz fordulunk, segítsen hozzá bennünket a gázpalackokhoz, illetőleg ahhoz, hogy a bányászgyerekek továbbtanulásának ügye ne szenvedjen többé késedelmet.

A Tatabányai Állami Rákosi
Mátyás Általános Gimnázium
vezetősége

Mit adnak az Operában?

„S" jelzésű operabérletem van. Péntekre szól. Bérletnapomra a Borisz Godunovot hirdették. Nagyon örültem, hogy végre megtekinthetem és meghallgathatom ezt a szép operát. A reggeli újságban a „színházak mai műsora" rovatban erre a napra a Cosi fan tutte-t hirdették. Egy kicsit bosszankodtam azon, hogy nem láthatom a Borisz Godunovot, de belenyugodtam a Cosi fan tutte-ba is.

Megkezdődött az előadás. A Traviata nyitányát hallottam...

Miért nem dolgozik tervszerűbben az Opera? Ezt kérdezik az „S"-bérletesek. De úgy érzem, hogy a többi „betűsök" is csatlakoznak a kérdéshez.

Csernicsek Éva
sportiskolai oktató
Szabolcs-u. 5.

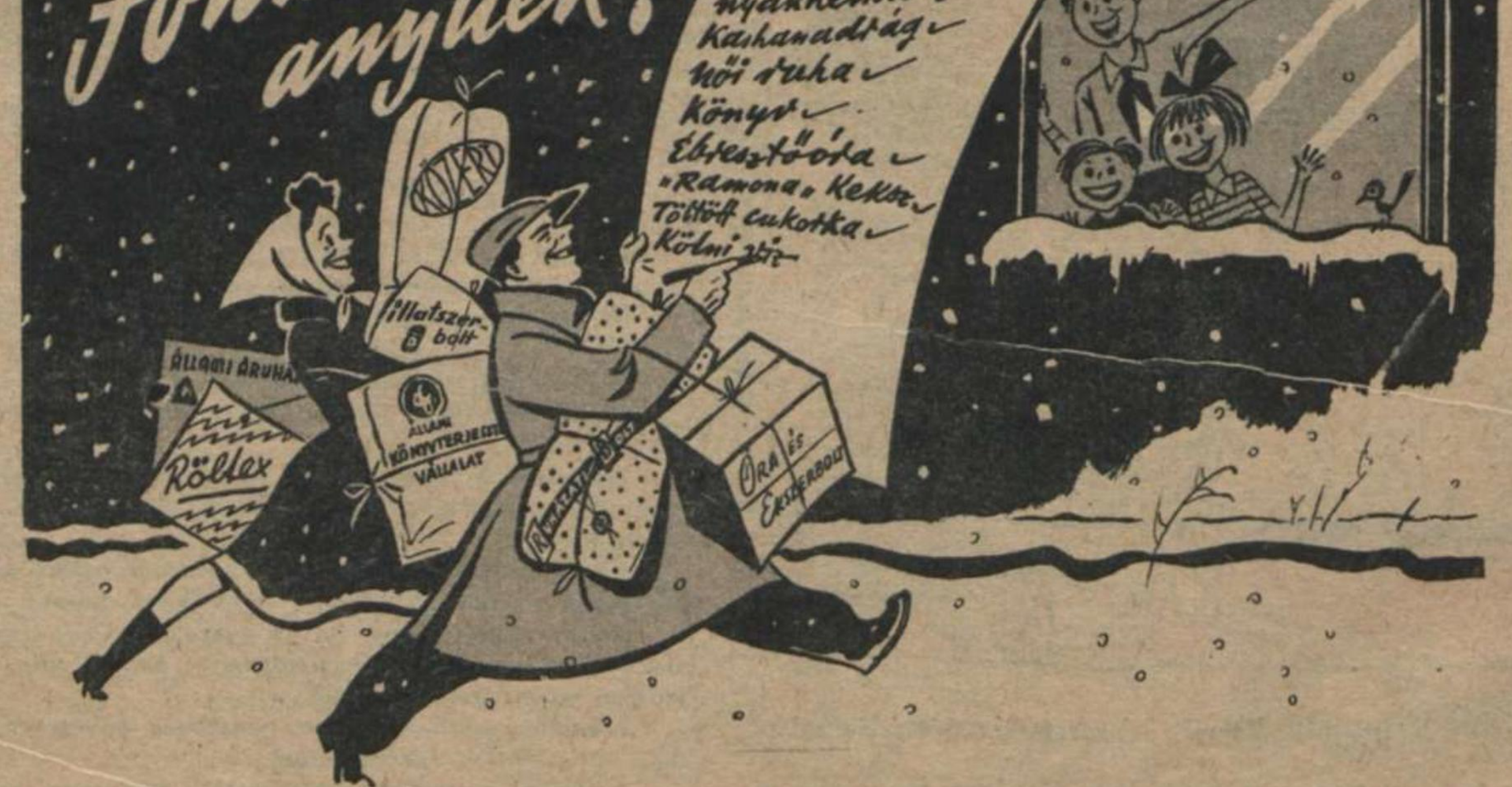

„Mindenki kerestetik"

1952 november elején ideiglenesen megbízott főmérnökünket vállalatunktól a tröszt központjába helyezték. Helyette olyan „szakembert" kaptunk főmérnöknek, aki harminc éven keresztül — gépkenési szakértő volt. Ez rendben is lett volna, ha nálunk erre lett volna szükség. De így a rábízott feladatot nem bírta ellátni.

Úgy látszik, hogy ezt a munkakört nálunk valahogy megátkozták, mert harminc nap alatt még három főmérnöke volt a vállalatnak. De egyik sem maradt ott. Közben november 17-én vállalatunk igazgatóját is áthelyezték más vállalathoz.

December 8. Ma írjuk ezt a levelet a Ludas Matyinak. Igazgatónk még mindig nincs. Termelési osztályvezetőnket november 30-án szintén áthelyezték egy másik vállalathoz. Jelenleg ez az állás sincs betöltve. Műszaki osztályvezetőnk már hónapok óta nincs.

Csodálatos, hogy felügyeleti hatóságaink ezt még nem vették észre. Milyen jó lenne, ha a Ludas Matyi állás-ügyben is közölne hirdetéseket, mert akkor a következő szövegű hirdetést adnánk fel: „Az E. M. Előgyártóipari Gépüzem (XIII., Jász-utca 41—43.) azonnali felvételre keres igazgatót, főmérnököt, műszaki osztályvezetőt és termelési osztályvezetőt."

Az Előgyártóipari Gépüzem
összes dolgozói nevében
Vargha György időelemző,
Alag, Klapka-utca 5.

Ludas Matyi elintézte

A „Megfizethetetlen borotvapengék" című közleménnyel kapcsolatban közöljük, hogy intézkedtünk a borotvapengék árának kerek összegben való megállapítása ügyében.

Belkereskedelmi Minisztérium

A „Miért Royal és miért olyan drága?" című közleményre és a sütemény árára felhívtuk a Cukrászati Gyár figyelmét.

Belkereskedelmi Minisztérium
Nyeső Sándorné

A minisztérium megvizsgálta a „Szeg-bürokrácia" című cikk adatait. A szeget a Vastömegcikkértékesítő osztja szét a Vas- és Edénybolt 38-as fiókján keresztül. A vállalat a cikk megjelenése előtti időpontban csak a keret egy részét kapta meg, ezért húzódott el a szállítás. A cikk megjelenésével egyidőben a szeget Zagyvapálfalvára megküldték.

Belkereskedelmi Minisztérium

A mezőtúri „Dózsa" Filmszínház vetítésével kapcsolatos panasz jogos volt. A filmszínház előadásai még a minimális követelményeknek sem feleltek meg. Intézkedtünk, hogy a filmszínházba kifogástalan berendezés kerüljön. Az új vetítőgépet december közepén üzembehelyezik.

Mozgóképipari Vállalat

A Ludas Matyihoz december 1-től december 15-ig 47 SzTK-val kapcsolatos panasz érkezett. Ezek közül az SzTK december 12-ig 34 panaszt kivizsgált és orvosolt.

PESTI UTCAKÉP

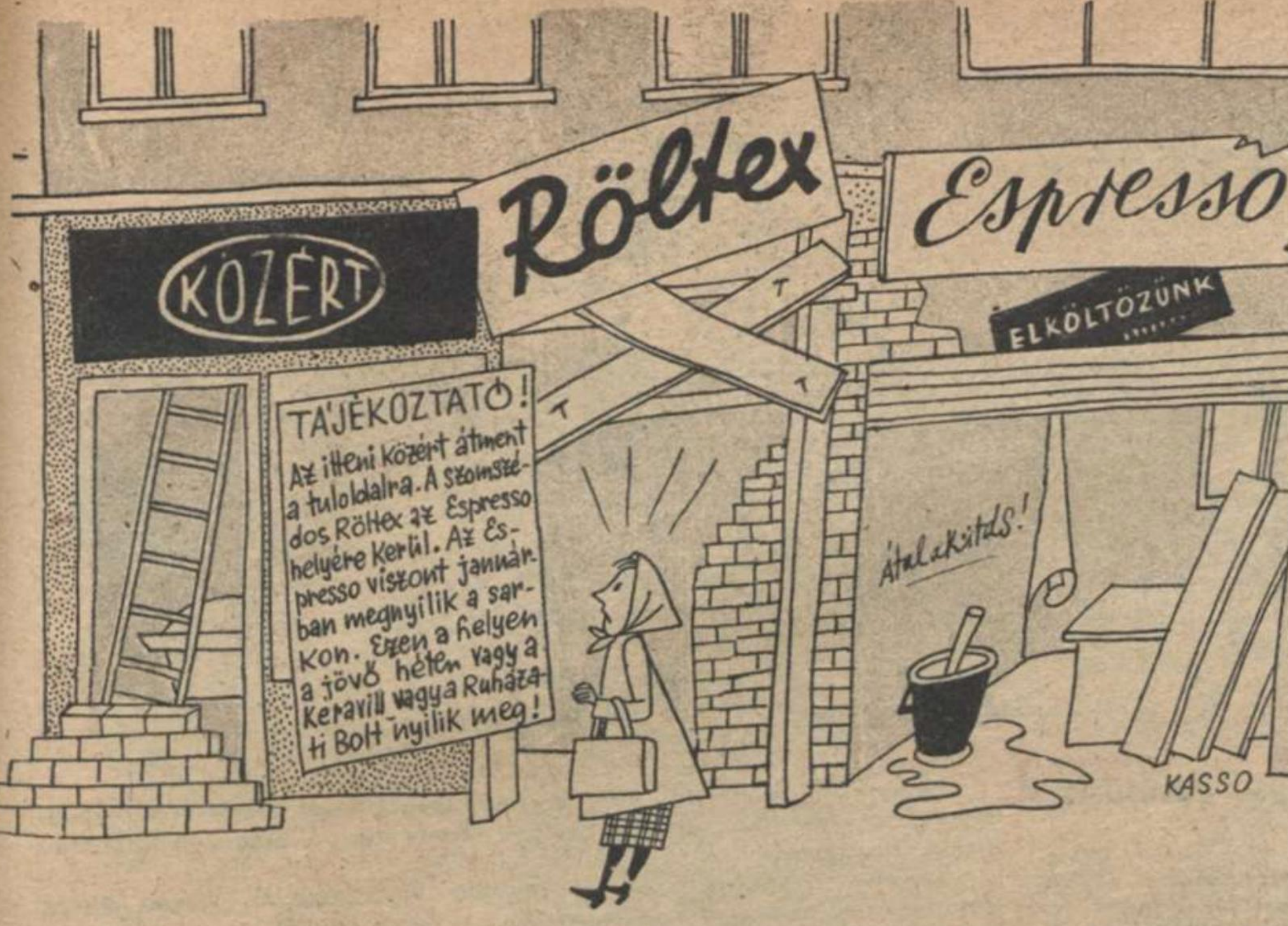
KÖZÉRT
Röltex
Espresso
ELKÖLTÖZÜNK
TÁJÉKOZTATÓ!
Az itteni Közért átment a tuloldalra. A szomszédos Röltex az Espresso helyére kerül. Az Espresso viszont januárban megnyilik a sarkon. Ezen a helyen a jövő héten vagy a Keravill vagy a Ruházati Bolt nyilik meg!
Átalakítás!
KASSO

Ha az instruktor csak átrohan az üzemen

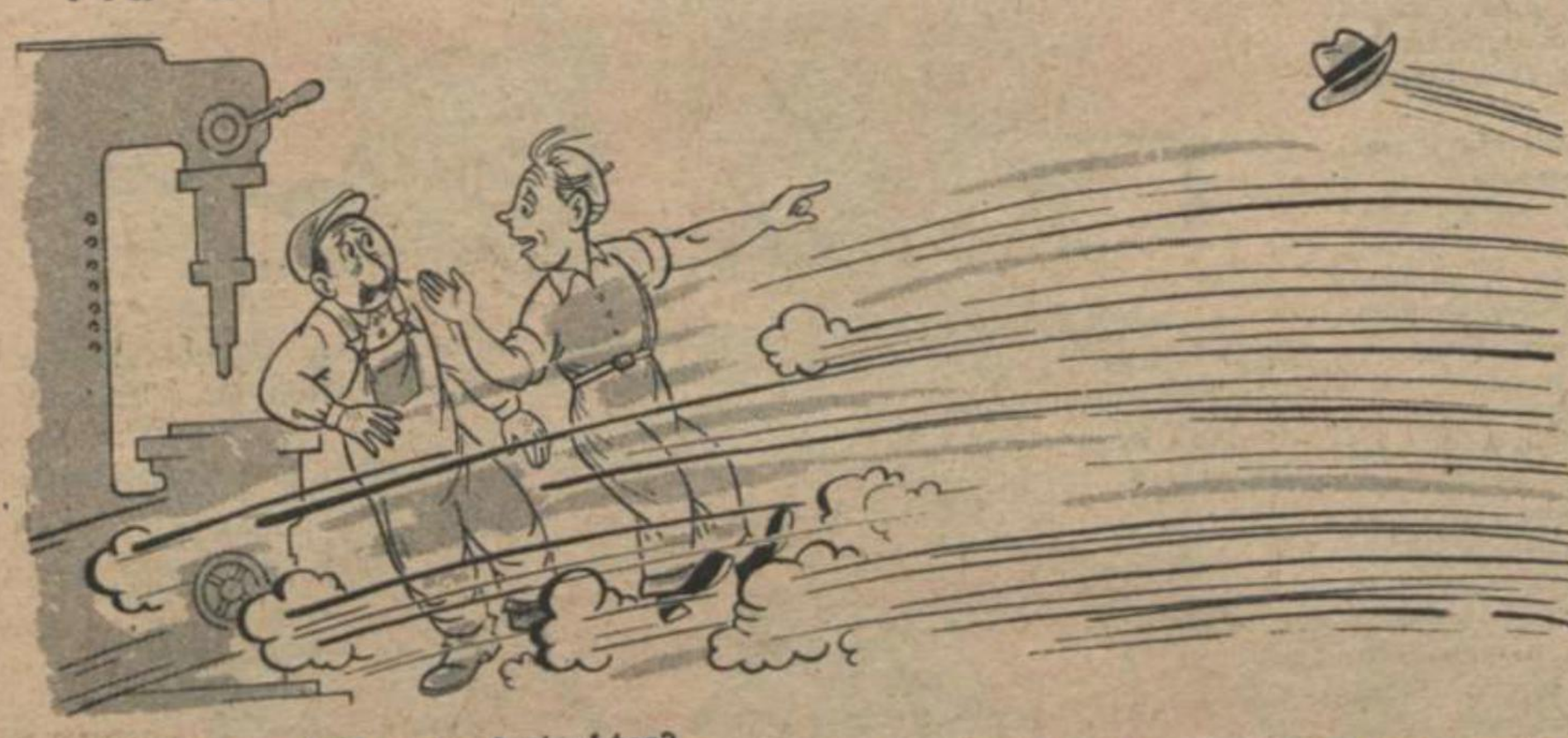

— Mit mondott ez az instruktor?

— Hogy a munkafegyelem megszilárdításával, selejtmentes termeléssel, a munkaverseny nyilvánosságának biztosításával és a tapasztalatok átadásával fokozhatjuk eredményességünket...

A beadásban első Győr megye — utolsó Bács megye

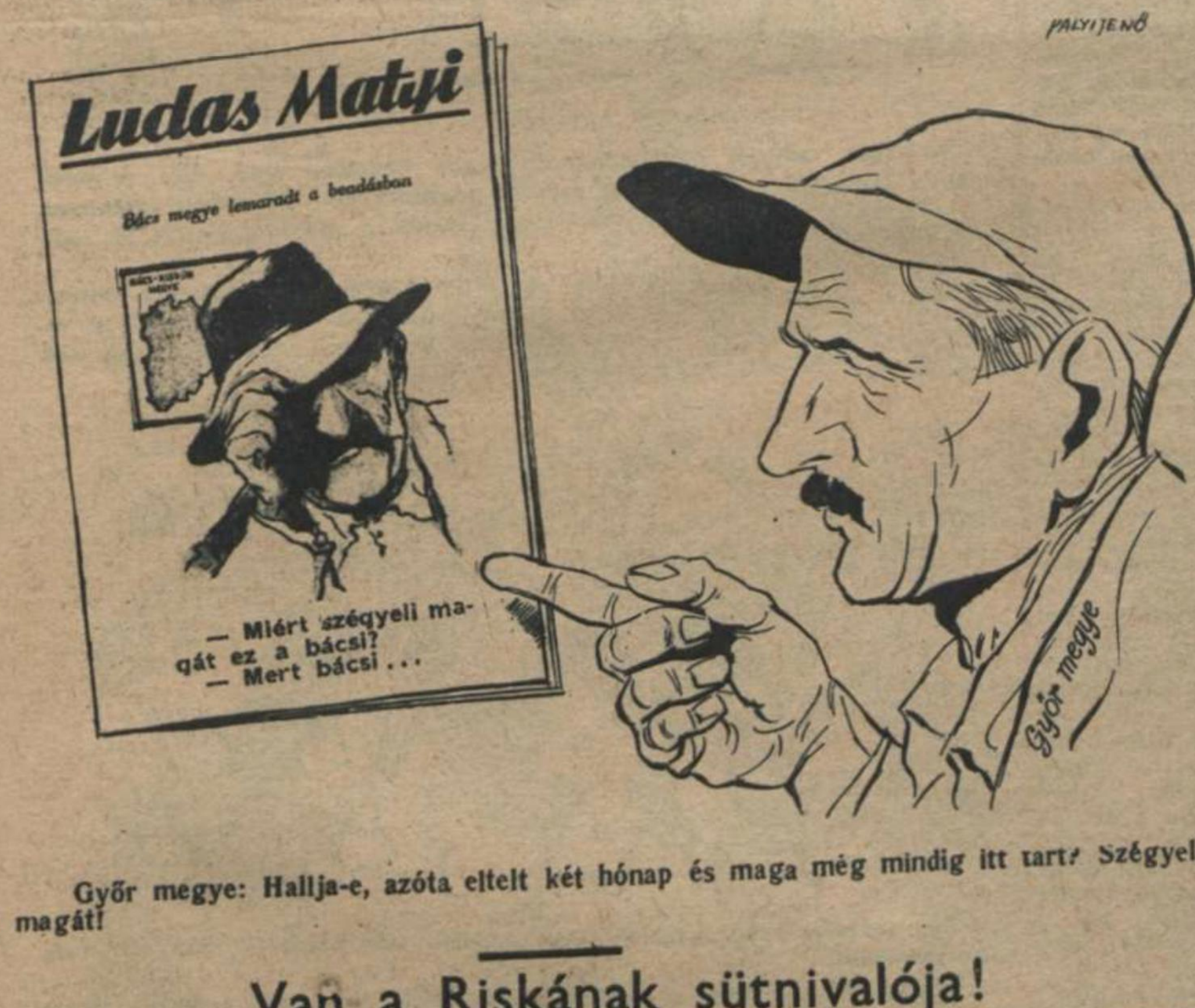
PÁLYI JENŐ
Ludas Matyi
Bács megye lemaradt a beadásban
BÁCS-KISKUN MEGYE
— Miért szégyeli magát ez a bácsi?
— Mert bácsi...
Győr megye

Győr megye: Hallja-e, azóta eltelt két hónap és maga még mindig itt tart? Szégyelje magát!

Van a Riskának sütnivalója!

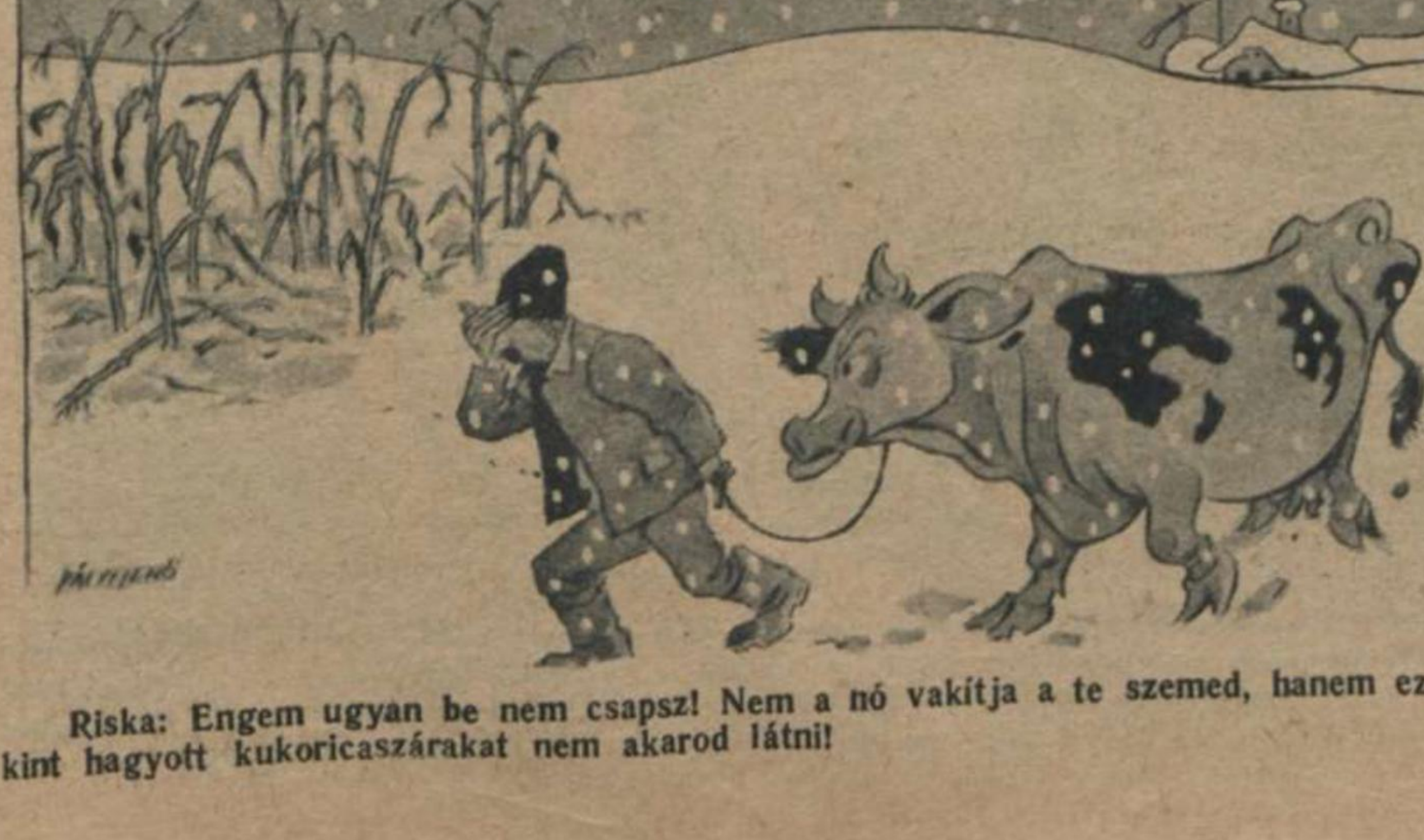

Riska: Engem ugyan be nem csapsz! Nem a hó vakítja a te szemed, hanem ezeket a kint hagyott kukoricaszárakat nem akarod látni!

Nagib és Sisakli

Egyiptom diktátorának meghívására Kairóba érkezett Sziria diktátora.

— Heil, Nagib!

— Hello, Sisakli!

— Hello? Úgy látszik, ön más arab dialektust beszél, mint én.

— Mi újság Sziriában?

— Amióta én uralmon vagyok, az újság Sziriában az imperialista érdekek szócsöve!

— Nálam is az az újság.

— Más újság nincs?

— Nincs. Betiltottam.

— De miért tetszett hivatni?

— Szeretném magával megvitatni a sziriai és az egyiptomi diktatúra legfontosabb közös kérdését.

— Parancsoljon.

— Maga hány dollárt kap havonta?

Különös . . .

Idézet a Könnyűipari Értesitőből: „Az üzemi és népkönyvtárak könyvállományának értékét az alapleltárban folyóméterenként 245 forinttal kell felvenni."

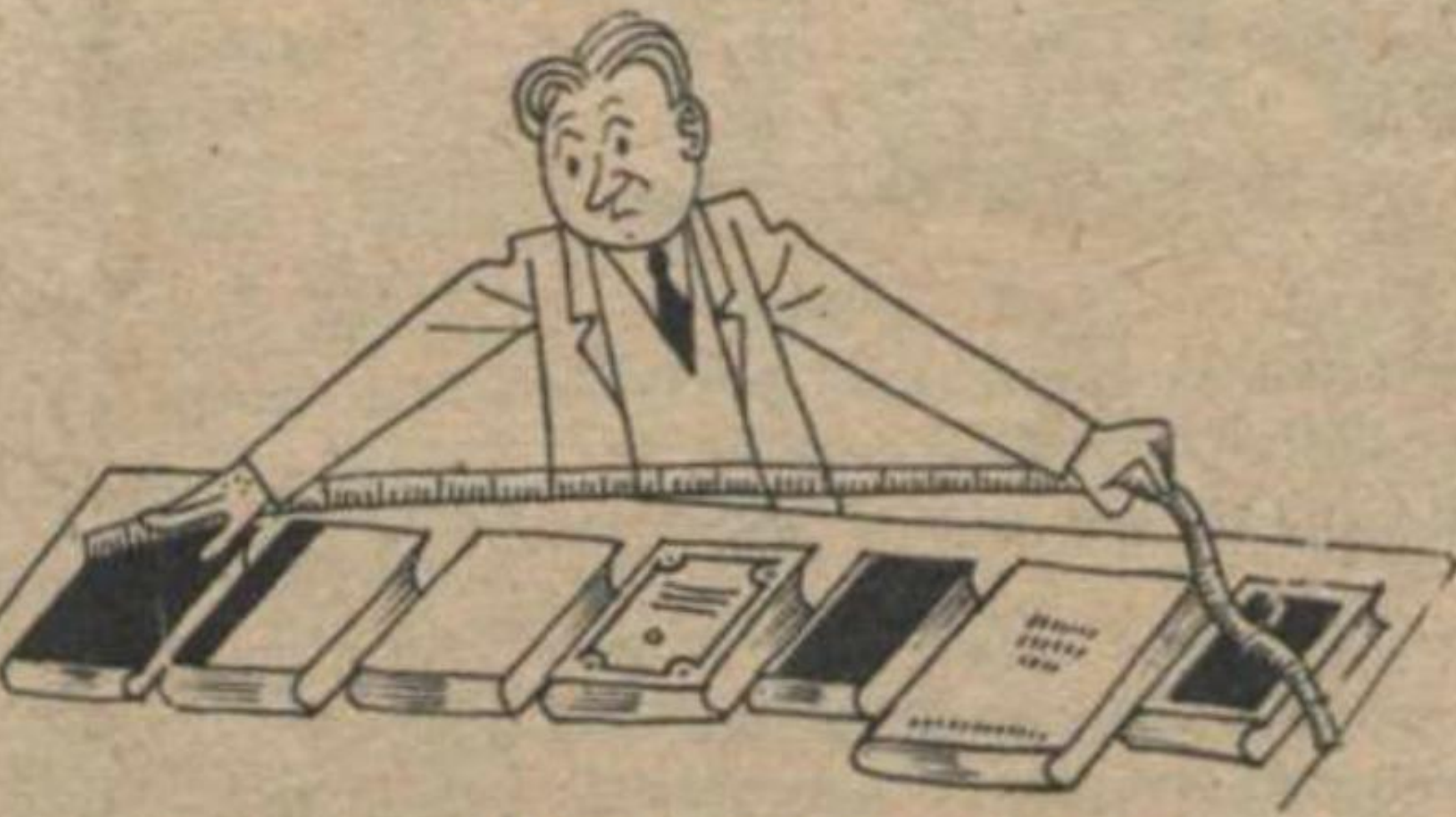

A könyvtáros: Talán így jó lesz?

Beszélni akartam az ürmértékről

Feleségem így szólt hozzám:

— Szerettem volna elmenni a II., kerületi tanács beszámolójára, de ma termelési értekezlet van. Menj el te!

— Szivesen.

— Ird fel a témákat. Ha a tanácstagok nem beszélnek az udvariasságról, akkor szólalj fel. Az Italboltot is megemlitheted. Kevés van a II. kerületben. Röltex még kevesebb. Ha nem kerül szóba, beszélj a Fény-utcai piacról. Már igazán elkészülhetett volna! Aztán itt van az ürmérték. Ha néha bort veszünk, egy liter helyett rendszerint kilenc és féldecit hozol haza. Írd fel a vezérszavakat! De nehogy megint olyan néma maradj, mint a multkor! Ismerlek jól, sohasem szerettél felszólalni!

Felirtam az udvariasságot és a többieket. Megigértem, hogy feltétlenül felszólalok.

— Ja igaz! A csorba poharakról megfeledkeztem. A vendéglátó ipari helyeken sok a csorba pohár. Azt is megemlitheted, hogy a főútvonalakon még mindig van romos kirakat.

Felirtam a csorba poharat és a kirakatot, azután elmentem a tanácsi beszámolóra.

A tanácstagok azonban minden témát szóvátettek. Egyikük nagy derültség mellett kérdezte meg, hogy mikor derül fény a Fény-utcai piac lassú megszületésének titkára.

Elővettem a papirlapot, amelyre feleségem tanácsára felirtam a vezérszavakat és lepipáltam az Italboltot, a csorba poharat és a Fény-utcai piacot. Drukkolni kezdtem az ürmértékért. A kereskedelmi osztály beszámolója közben ugyanis szép beszédet épitettem fel magamban arról, hogy néha kevesebb szódavizet, sört, vagy bort kapunk, mint amennyi jár.

Ezután szóvátették az udvariasságot. Lepipáltam. Felszólaltak a Röltex ügyében is. Lepipáltam a Röltexet. Már csak a kirakat és az ürmérték volt hátra. Most felállt egy kövér tanácstag. Kezében hosszú cédula volt.

No, ezen rajta lesz az ürmérték is — gondoltam lemondóan, de csak a sok nagyon szép üzletről és a még megmaradt romos kirakatokról beszélt. Lepipáltam a kirakatokat.

A tanácstagok beszámolója véget ért — mondta az elnök, — most a többi hozzászólás következik.

Na, most elmondhatom az ürmértéket, nem murizik majd a feleségem — gondoltam.

Jelentkeztem, de a kövér újra felállt.

— Bocsánat, de az ürmértékről elfeledkeztem...

Nagybúsan lepipáltam az ürmértéket is.

Szomszédom cigarettára gyújtott és megkérdezte:

— Megkinálhatom egy Harmóniával?

— Köszönöm — válaszoltam elkeseredve — másfél órája pipálok...

Palásti László

Van még sok olyan DISZ-vezető, aki...

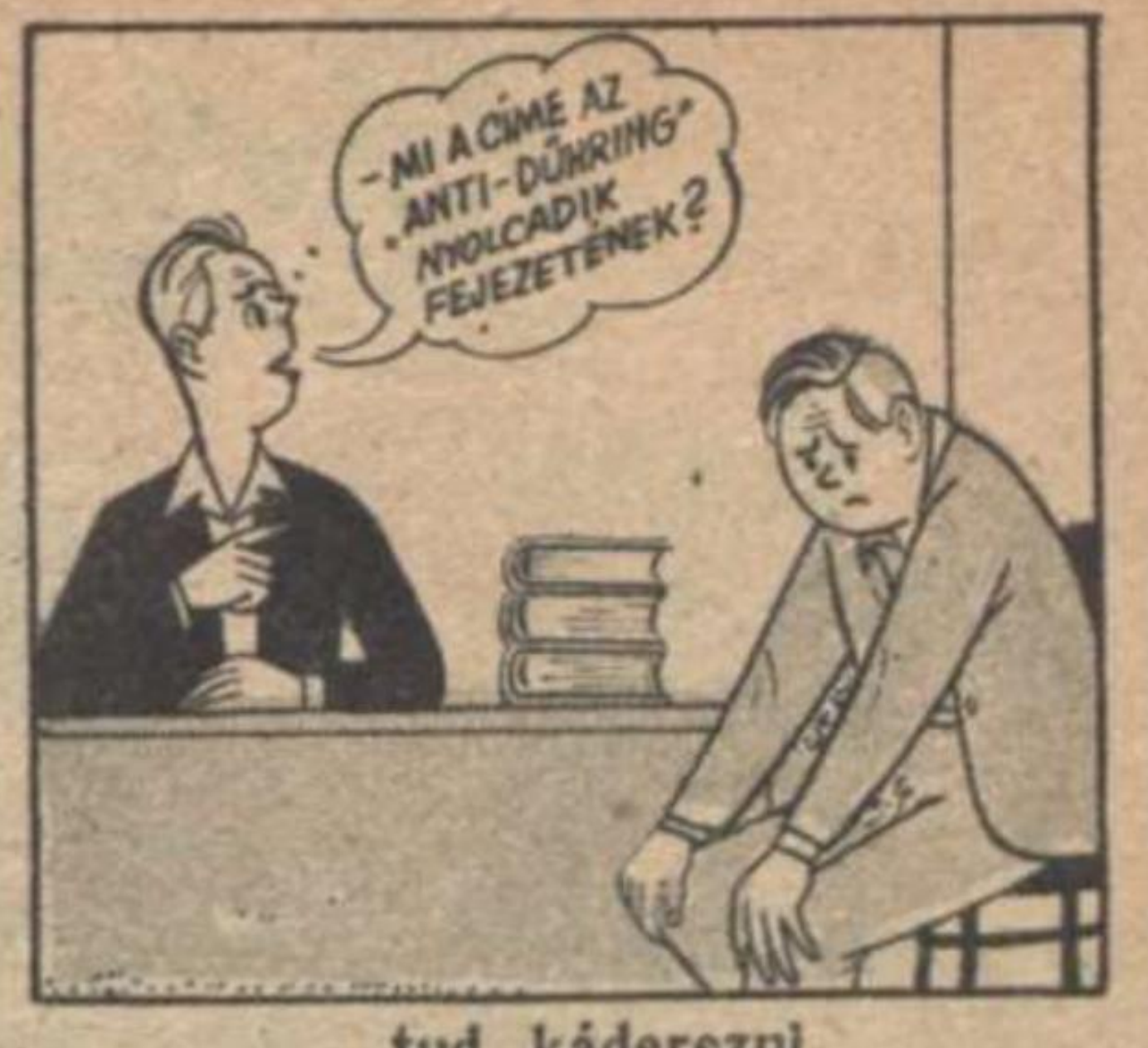
— MI A CÍME AZ ‚ANTI-DÜHRING' NYOLCADIK FEJEZETÉNEK?

...tud káderezni

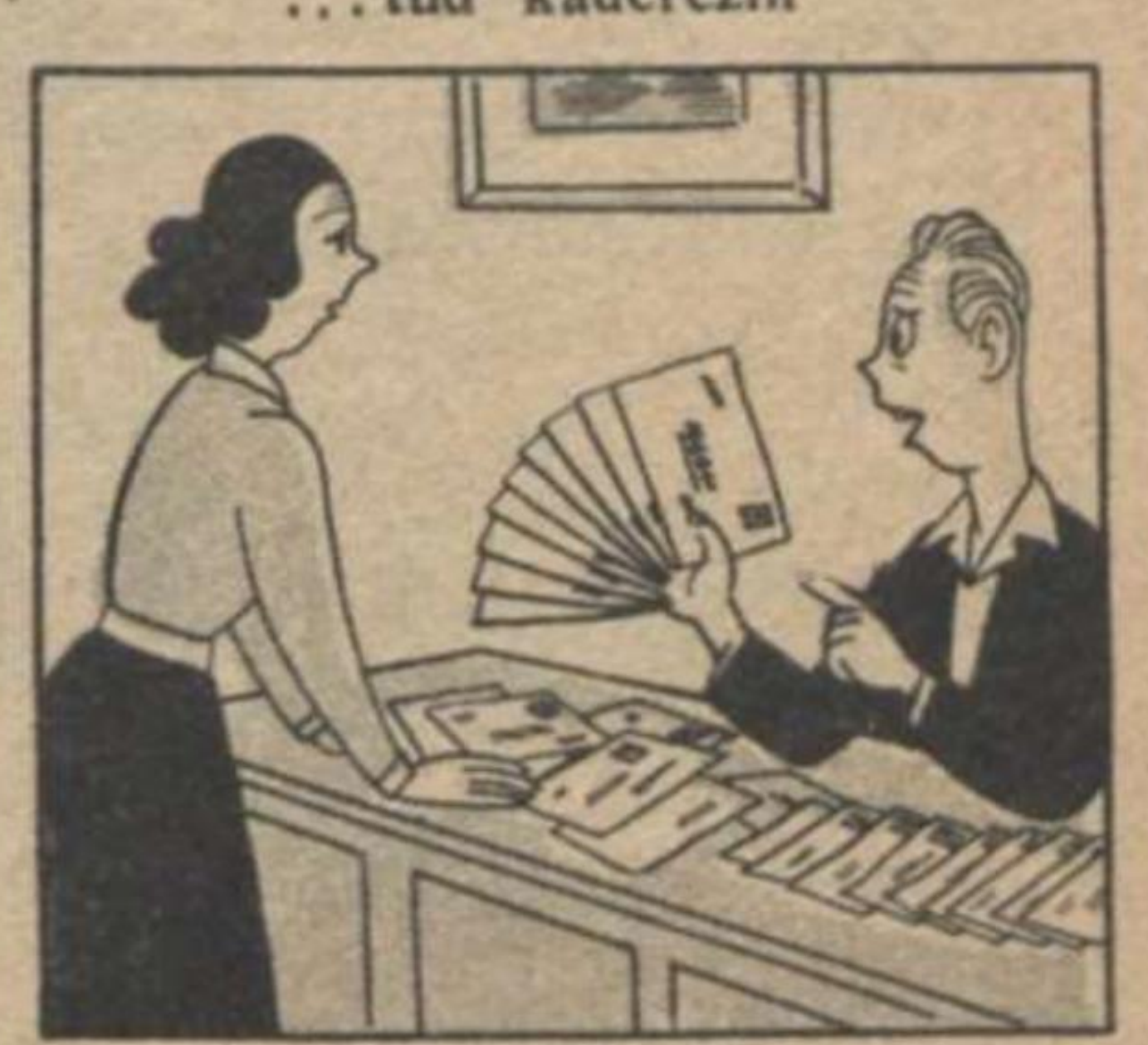

...tud körlevelezni

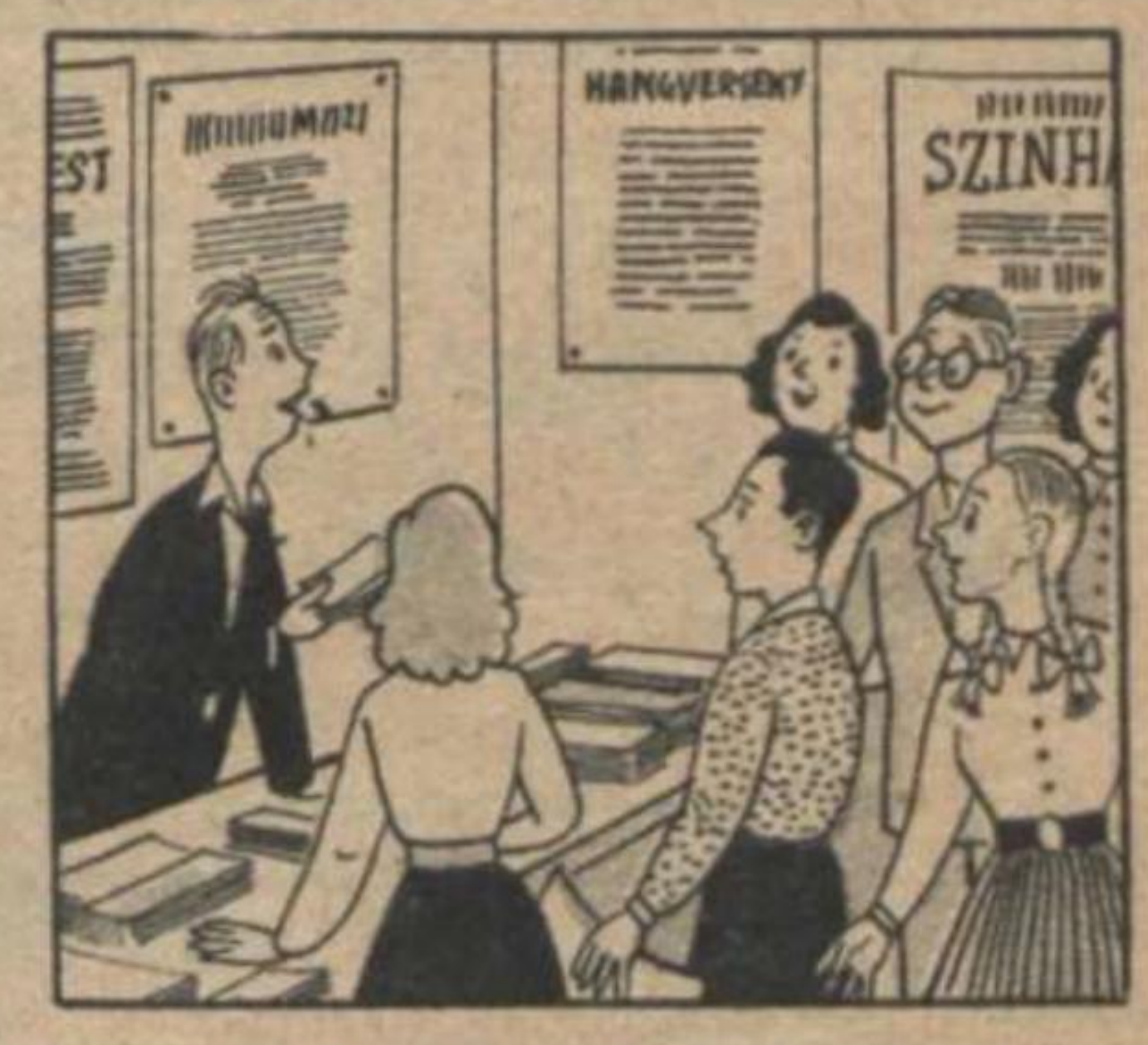
HANGVERSENY
SZINH

...tud jegyeket árusítani

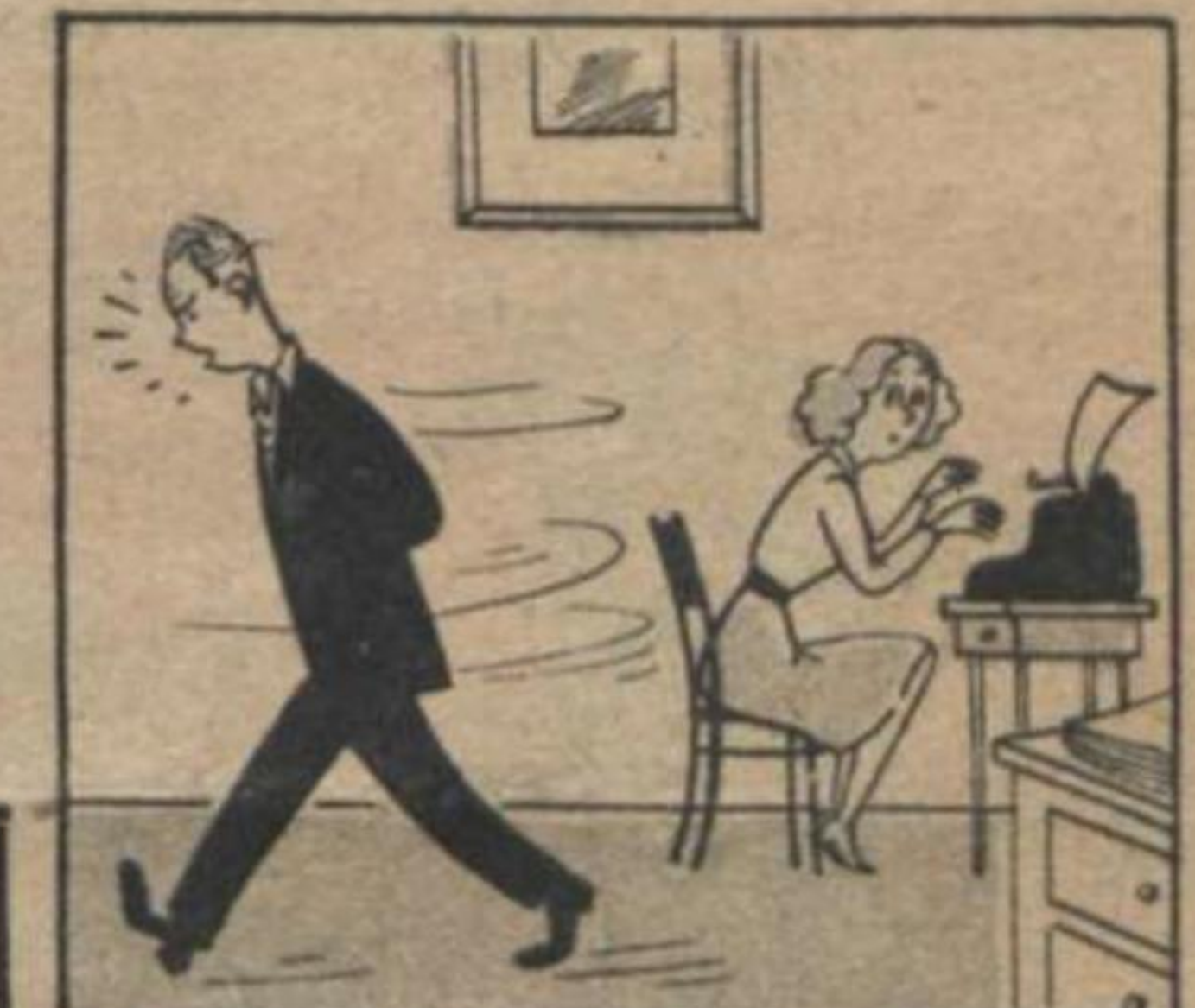

...tud jelentéseket gyártani

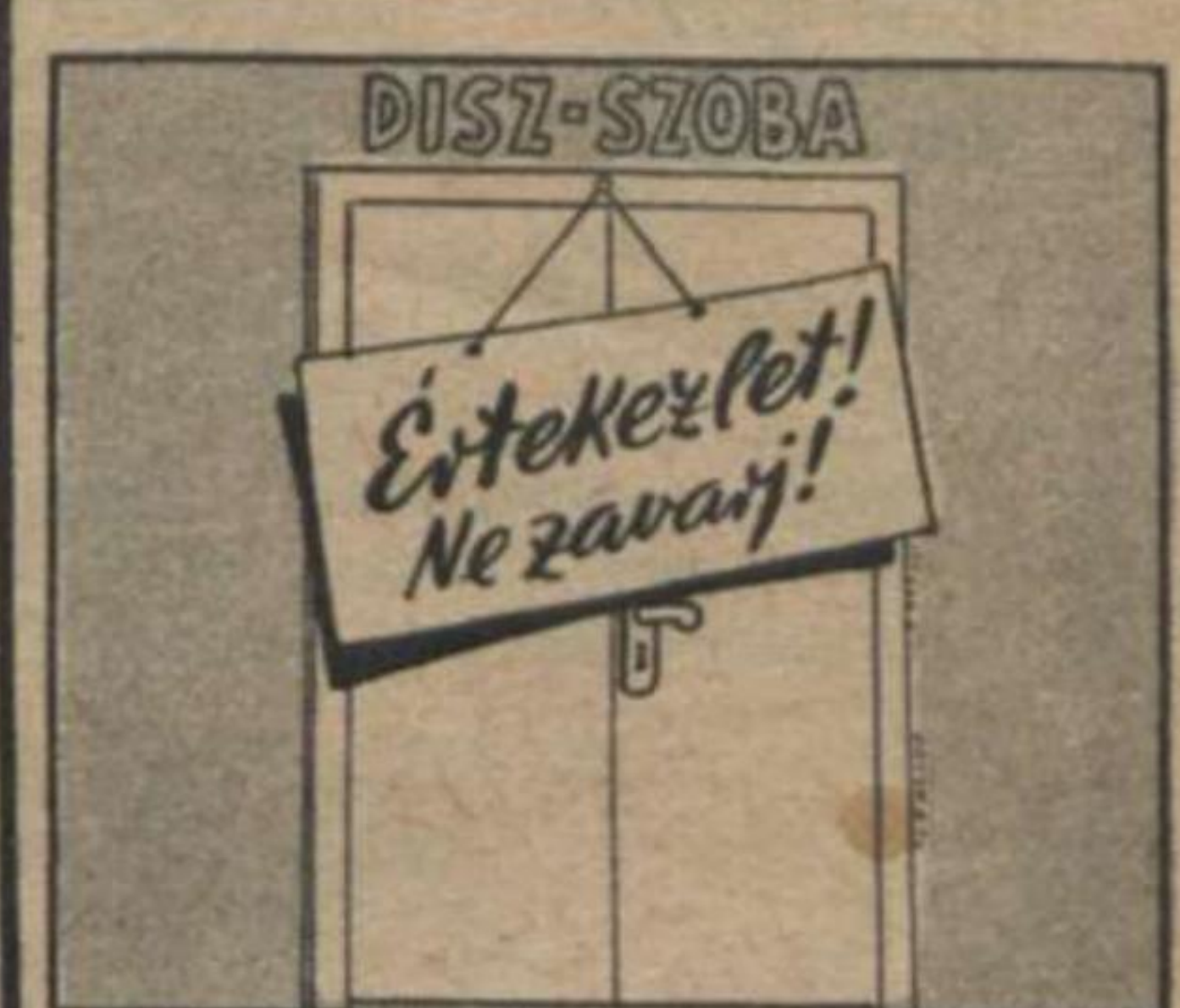
DISZ-SZOBA
Értekezlet!
Ne zavarj!

...tud értekezni

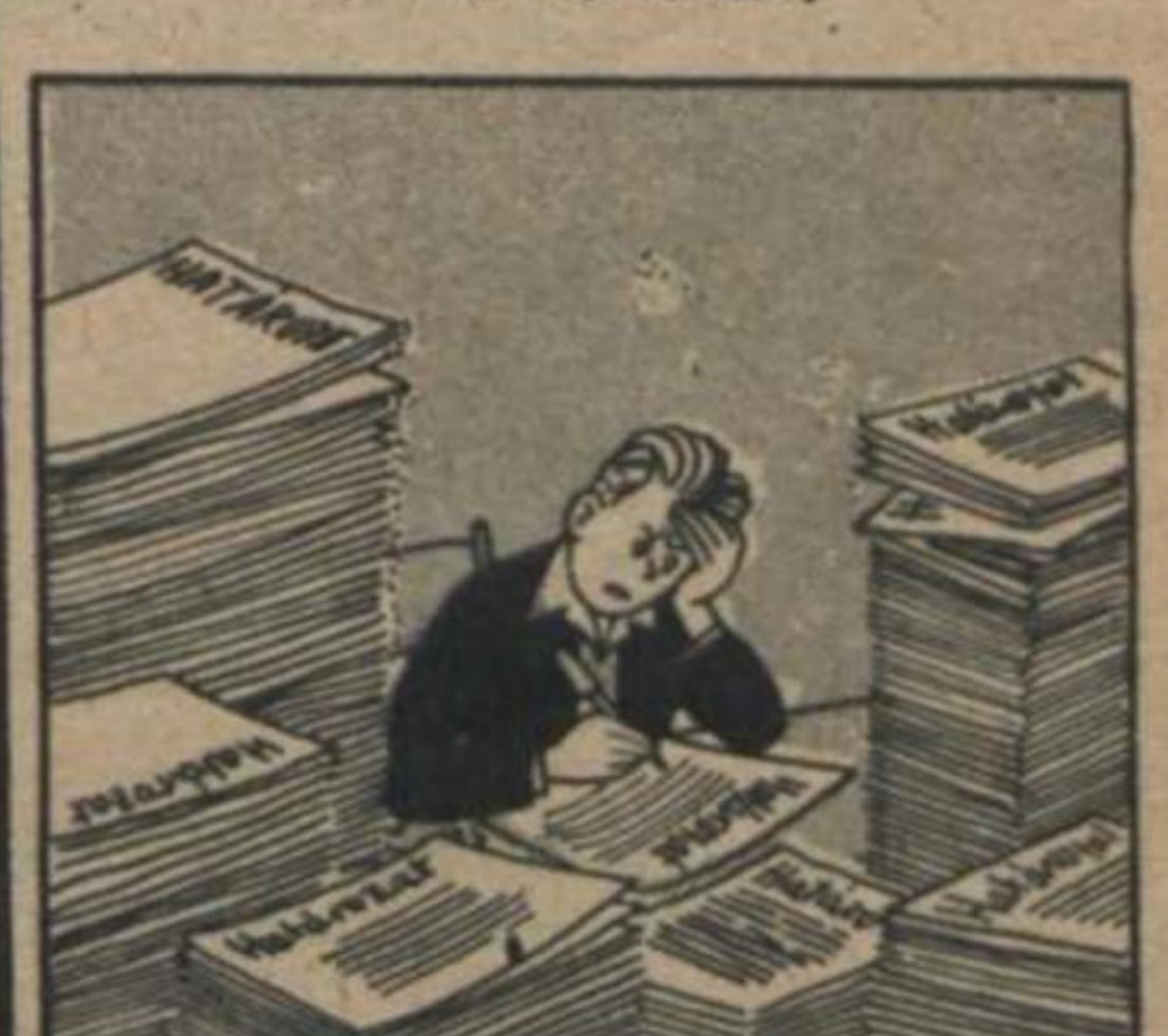
HATÁROZAT
Határozat

...tudja a határozatok tömegét hozni

...de ha megmondják neki, hogy mindez még nem az igazi DISZ-munka:

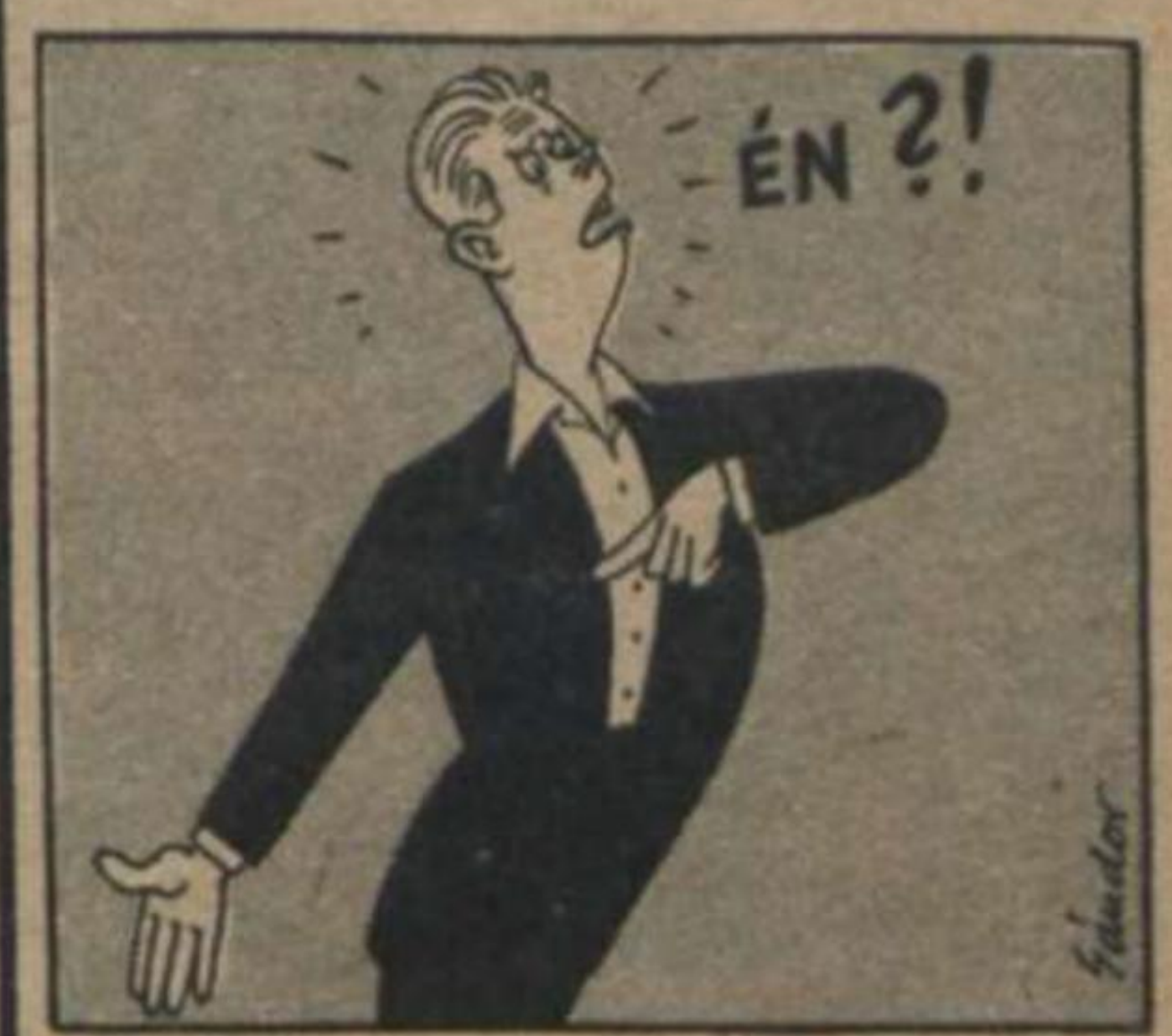

...a kritikát elviselni nem tudja!

Párosverseny DECEMBER 21.-RE

A RÁKOSI MŰVEKBEN

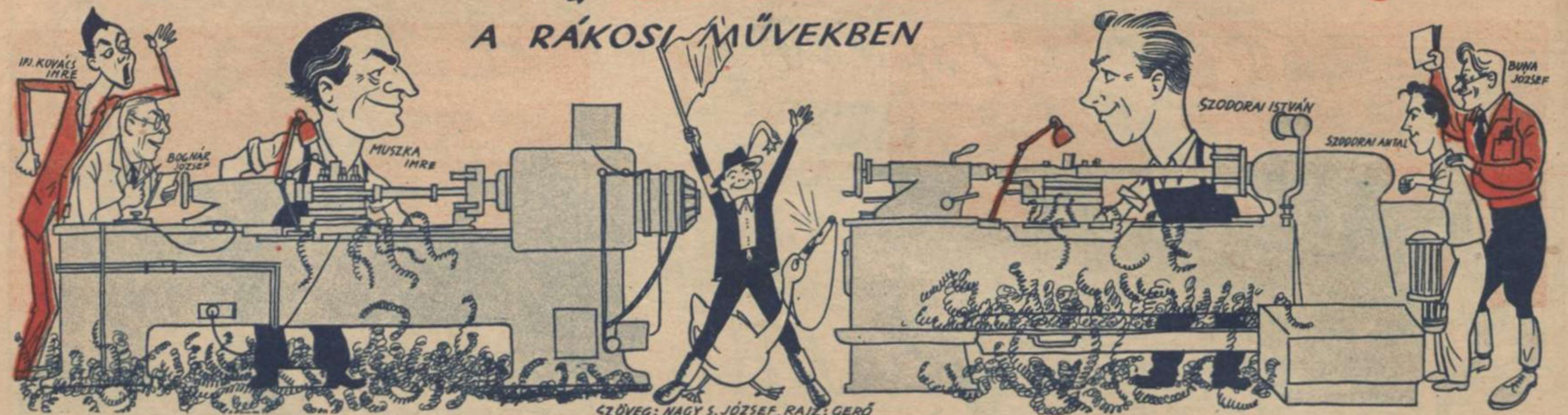

SZÖVEG: NAGY S. JÓZSEF, RAJZ: GERŐ

Ó, de sokoldalú tanuló élete volt Muszka Imrének 1928-ban. Először is a mesternek volt egy bőgőmasina kölyke, aki az Imrus gondjaira volt bízva.

Pompás altató danákat dúdolt az Imrus, csakhogy álomba ringjon a kis komisz. Aztán az Imrus jó nagy kanna vizeket cipelt a nagymosáshoz és a „naccsága" különös kegyéből kifolyólag a pelenkamosást átengedte az ifjú vízhordónak.

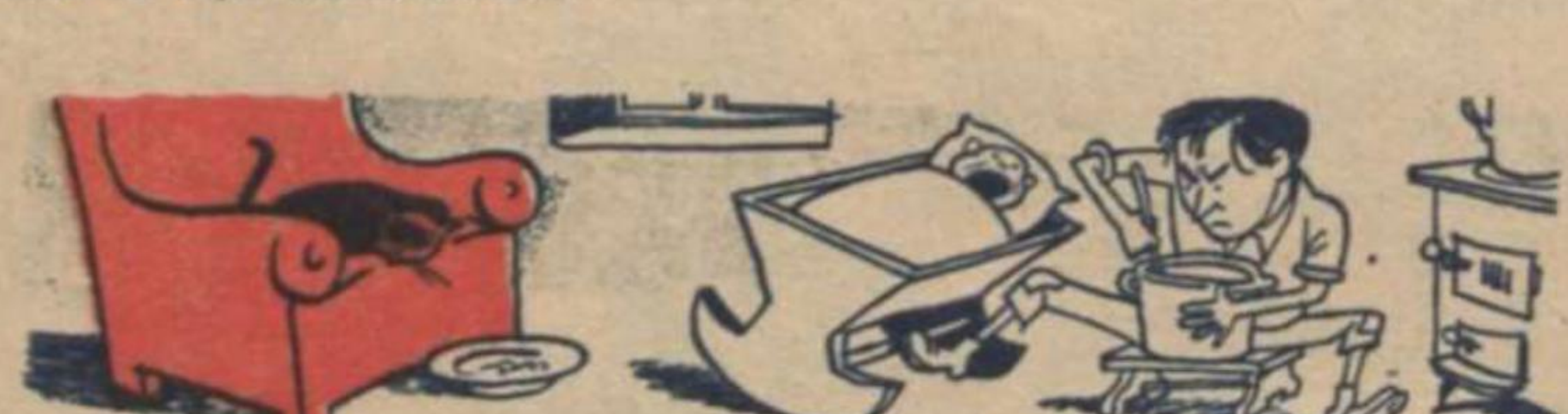

Nem volt még tizennégyéves a mai Muszka Imre, midőn már perfekt mosónővé vált. Aztán az Imrus fát vágott s pálinkát hozott a mester úrnak. Bizony, kérem, melyik tanuló képezheti manapság magát pálinkahozásban? Semelyik.

Sajnos, Muszka Imre a kedves emlékezést egy „hogy a fene ette volna meg"-gel zárja. A hálátlan meg sem említi, milyen nagyszerű pofonokat kapott inas korában. Hát melyik tanuló kap manapság nagyszerű pofonokat?

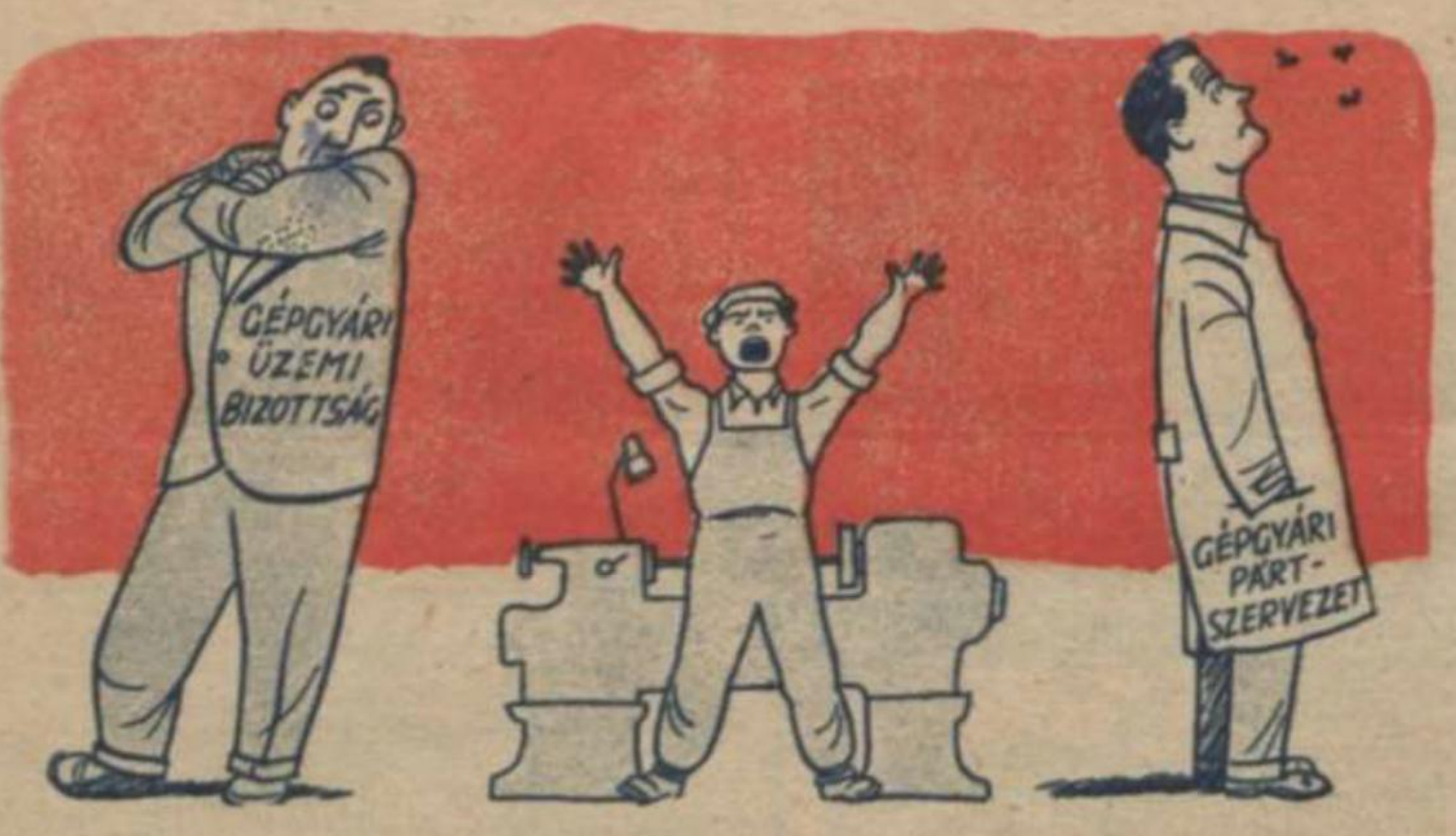

A Szerszámgépgyárban megelevenedett Gerő elvtárs beszéde. Mint „apátlan-anyátlan árva" teng-leng a versenymozgalom az Ü. B. és a pártszervezet között.

Tőlem függ a tervteljesítés, — mondaná a versenymozgalom, ha tudna beszélni — miért nem törődtök velem?

De a versenymozgalom hallgat — beszél helyette a tervlemaradás éppen eléggé.

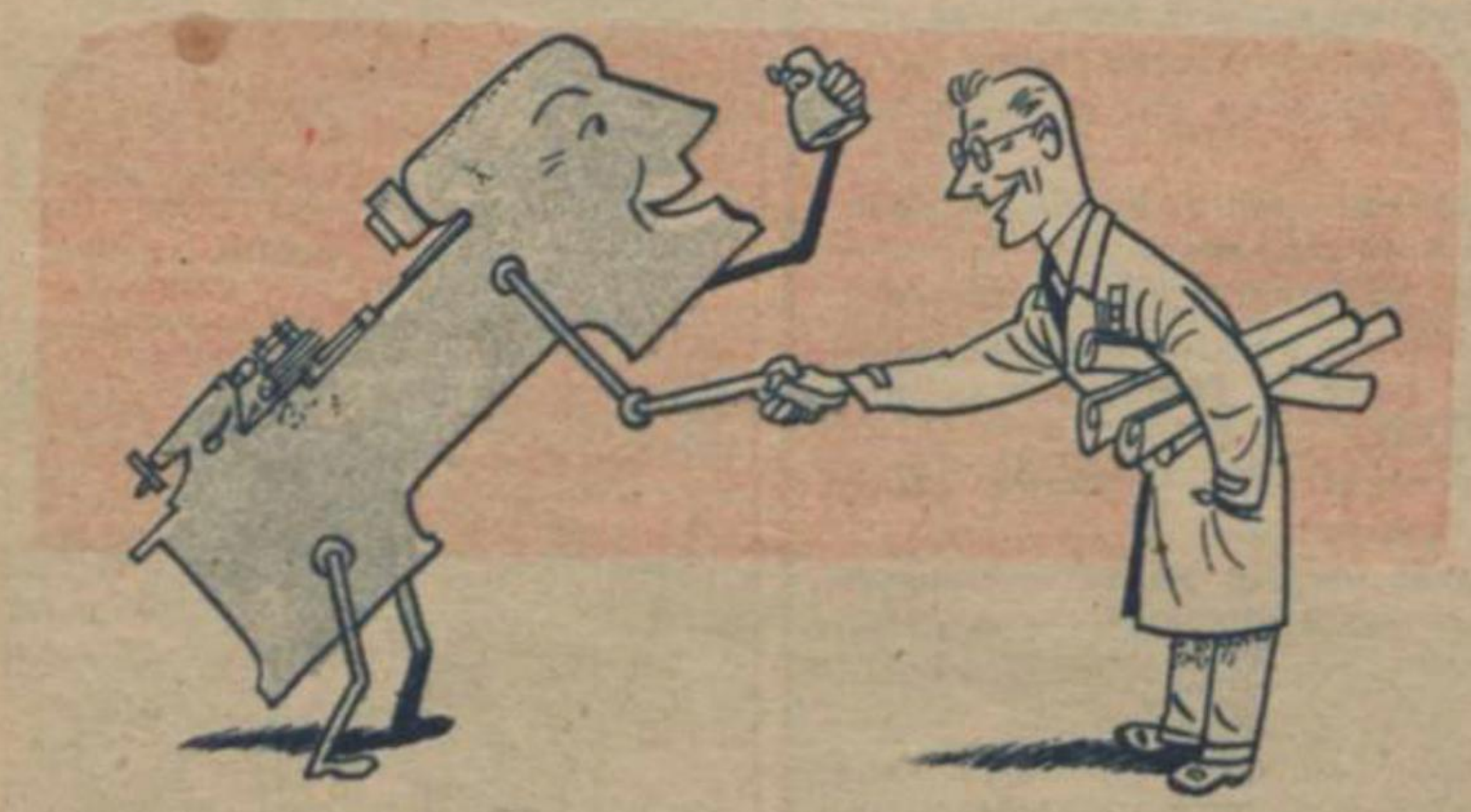

Muszka Imre gépe WM 300-as csúcseszterqapad. Muszka annyi újítást csinált a gépén, hogy a konstruktőr mérnök, ha ma meglátná, így kiáltana fel:

— Valahonnan ismerős ez a gép. Ja, persze, hiszen én meg a Muszka Imre konstruáltuk.

Muszka vagy Szodorai?

Én is megérem a pénzemet, jól felhúztam a két versenytársat. Szodorainak azt mondtam, látszatra sajnálkozva: sose essen kétségbe az elvtárs, ezt a versenyt a Muszka nyeri meg. Kijelentésem után „szakszerű" magyarázatot tartottam, hogy mire alapozom nézetem, de olyan kaján mosoly csücsült Szodorai elvtárs ajkán, hogy torkomra fagyott a bölcselkedés.

Muszkának természetesen azt mondtam: Nézze, Muszka elvtárs, ezt a párosversenyt Szodorai nyeri meg. Hiába, friss vér, jobban győzi, nem szégyen a jobb mögött lemaradni. Ám Muszka is olyan mosollyal bátorított, hogy menten kuka lettem s tudtam, versenyeznek ők az én serkentésem nélkül is éppen eléggé.

Viszont valamelyik elvtársnak csak meg kell nyernie a versenyt és esküszöm, hogy van képességem arra, hogy megjósoljam a végső győzelmet. Talán hiába lábatlankodtam volna a gépek között? Talán nincs kiválóan működő szemem, hogy a legkisebb apróságból messzemenő következtetést vonjak le? Van kiváló szemem.

Éppen ezért szó se férhet hozzá, hogy a Szodorai nyeri a versenyt, így aztán sajnálom Muszka elvtárs, át kell engednie a babért. Hogy miért? Nézze, kedves Muszka elvtárs, ne kötekedjen velem. A Szodorai tegnap is 500 százalékot csinált. Most tapintatosan megkérdezem: csinált ön tegnap ötszáz százalékot, Muszka elvtárs? Harag nélkül tessék nyilatkozni, nem szégyen a 250 százalék sem.

Bocsánat, rosszul hallom. Hogy tetszik mondani? Értem, hogy nem annyira tegnap, mint inkább ma csinált egy újítást és úgy mellékesen 600 százalékot.

Nem akarok mentegetőzni, de tévedni emberi dolog. Ezek szerint Muszka nyeri meg a versenyt. Az egyénit is, meg a brigádversenyt is. Mert hogy az olvasó is felvilágosuljon, közlöm, hogy a két mester mellett a két brigád is versenyez és nem kétséges, hogy Muszka tapasztalt „bácsijai" lehengerlik Szodorai tejszagú csemetéit.

Az ilyesmit ösztönösen megérzi az ember, nézze drága Szodorai elvtárs, maga majd megnyeri a következő párosversenyt. Az is gyönyörű diadal lesz, de most egyelőre tessék gratulálni a Muszkának.

Khm, viszont ebben a pillanatban értesülök róla, hogy a Gépgyár műszaki értelmisége nem segíti Muszkát, nincs versenynyilvánosság sem, nincs elég esztergakés sem.

Ne is mondjam tovább. Csupa objektív ok, amelyek objektíve kizárják, hogy Muszka nyerjen s így vissza az egész — fogadja elismerésem Szodorai elvtárs, mint győztes. Férfimunka volt, bár... bár, ahogy én Muszkát ismerem, az kiharcolja majd a műszakiak segítségét, meg a kést is, meg a versenynyilvánosságot is.

Minek gyötrődjek, minek tusakodjak, máris túlteljesítettem a szurkolást. Majd pár nap mulva, december 21-én eldől, hogy ki nyeri a versenyt: Muszka-e vagy Szodozai?

Képünk egy medvét ábrázol, meg egy piciny ürgét, amint arról beszélgetnek, hogy melyikük druszája különb esztergályos s mindegyikük büszke a maga komájára.

Ugyanis „Medvének" becézik Muszka Imre váltóját, Farkas Pistát. Úgy mellesleg kétszeres sztahanovista.

A Szodorai-brigád helyettes vezetőjét, Kovács Attilát viszont „Ürgének" titulálják barátai. Úgy mellesleg leendő kétszeres sztahanovista.

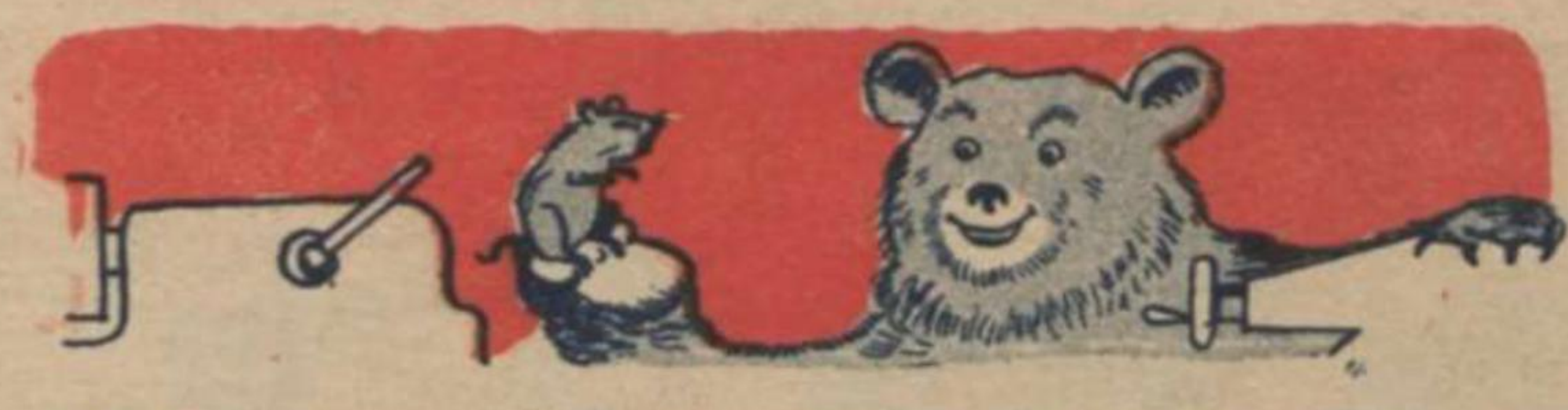

A „Medve" nagy, lomha, szélesmosolyú, valóban van valami mackós a járásában. Jó kövér ember. De látni kell a gépe mellett az ő csekély száz kilójával. Fürge, mint az ürge.

Az „Ürge" is fürge, de még nem sztahanovista, tehát még fürgébbnek kell lennie.

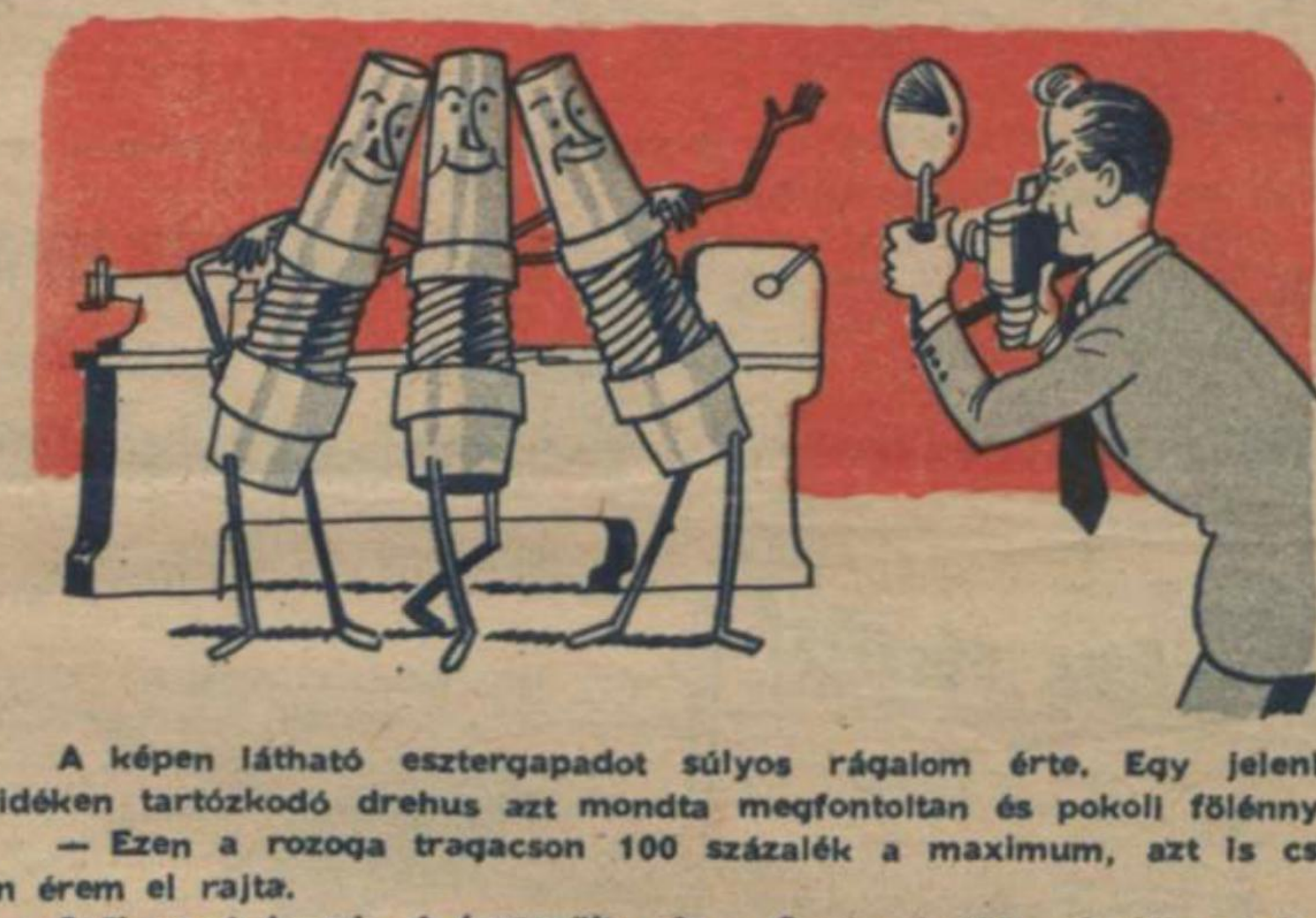

A képen látható esztergapadot súlyos rágalom érte. Egy jelenleg vidéken tartózkodó drehus azt mondta megfontoltan és pokoli fölénnyel:

— Ezen a rozoga tragacson 100 százalék a maximum, azt is csak én érem el rajta.

Szűkszavú leszek. A lecsepült gépen Szodorai 400 százalékot teljesített olyan munkán, amelyet nem szokás leányálomnak nevezni. Most elküldik a gép fényképét az „okosnak", rá lesz írva: „Ezen a gépen 400 százalék a minimum — ha a Szodorai csinálja".

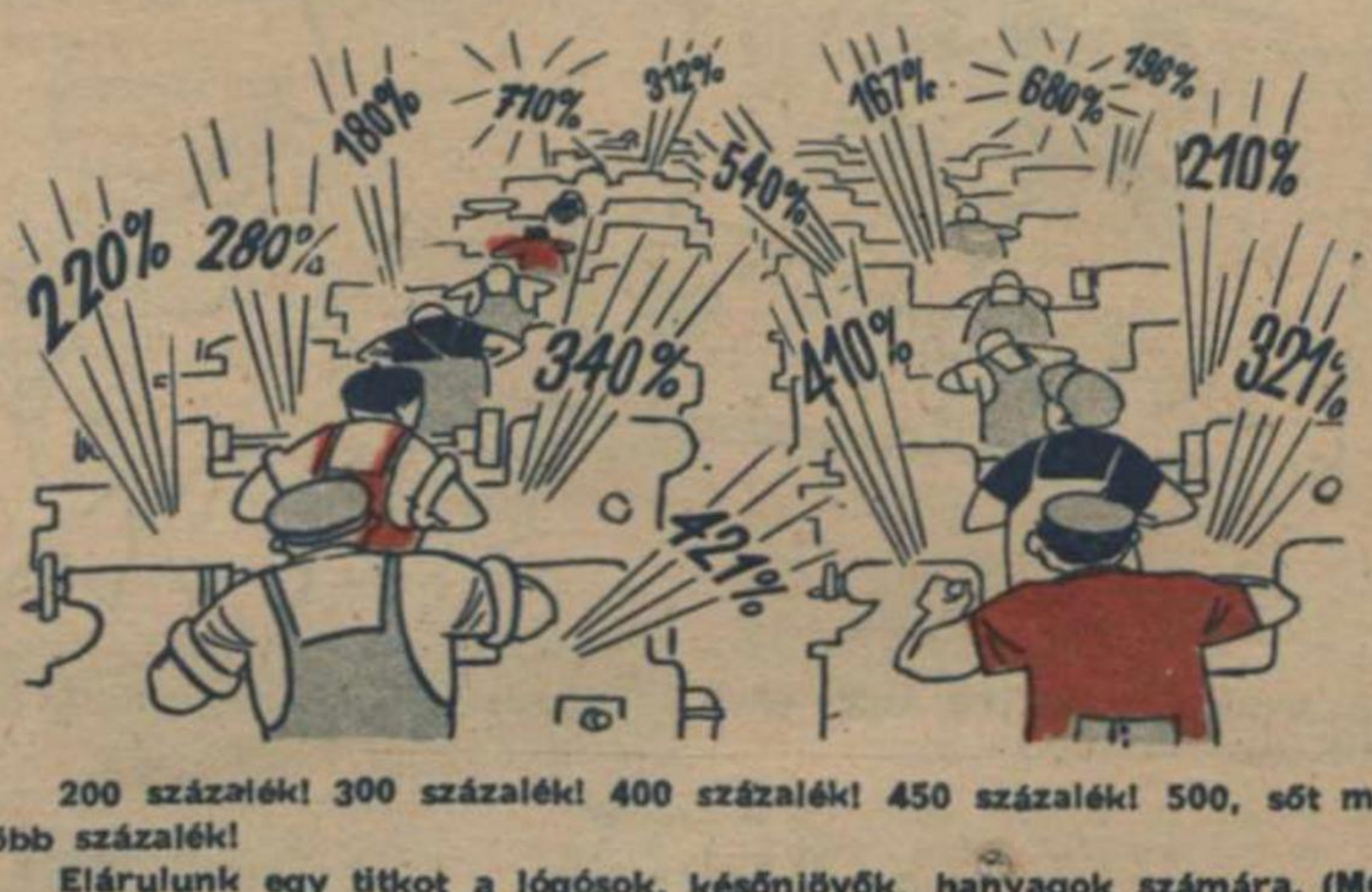

200 százalék! 300 százalék! 400 százalék! 450 százalék! 500, sőt még több százalék!

Elárulunk egy titkot a lógósok, késönjövők, hanyagok számára. (Mert még ilyenek is akadnak a gyárban.)

A dicsőségtől eltekintve 200 százalék után több pénz jár, mint 80 után, s minden lógós fizetéskor szívesen elcserélné borítékját Muszka vagy Szodorai bármelyik brigád-tagjáéval.

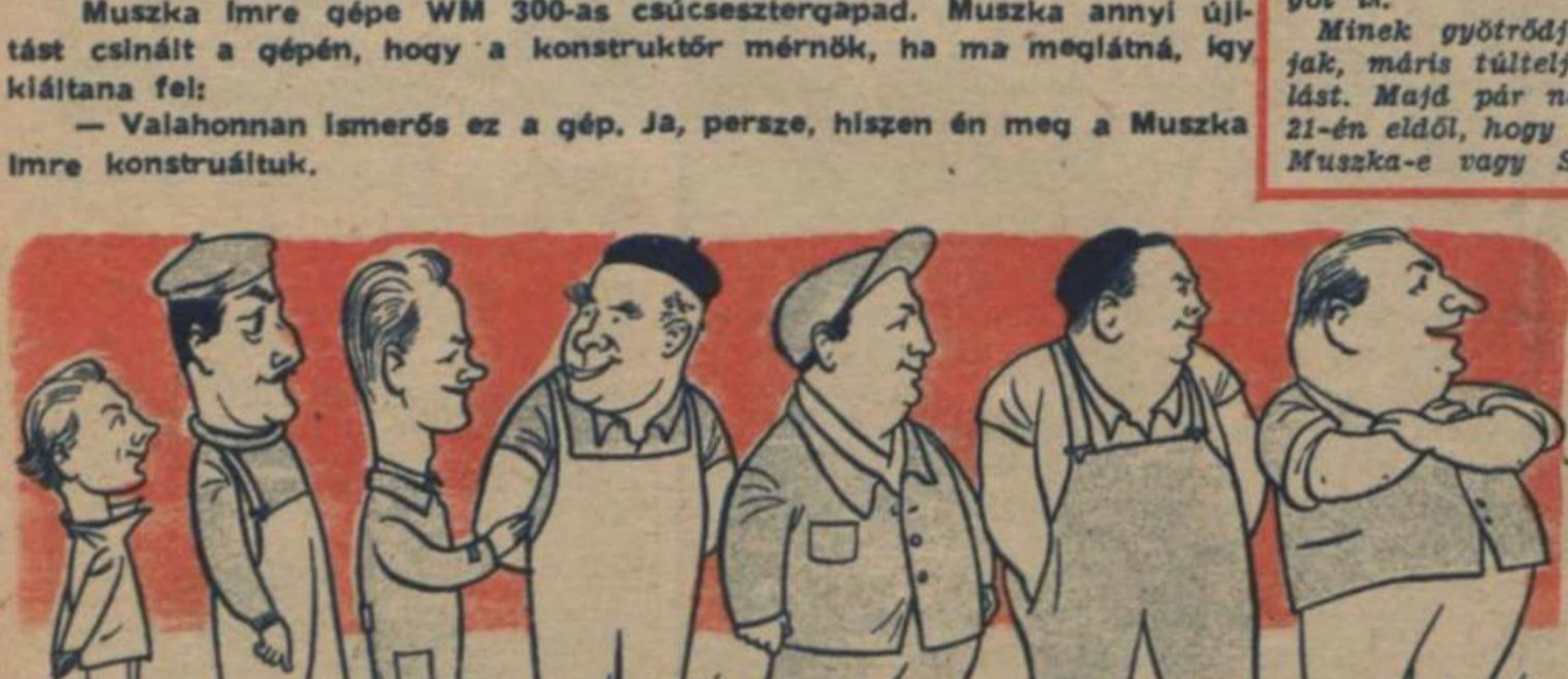

A Muszka-brigád

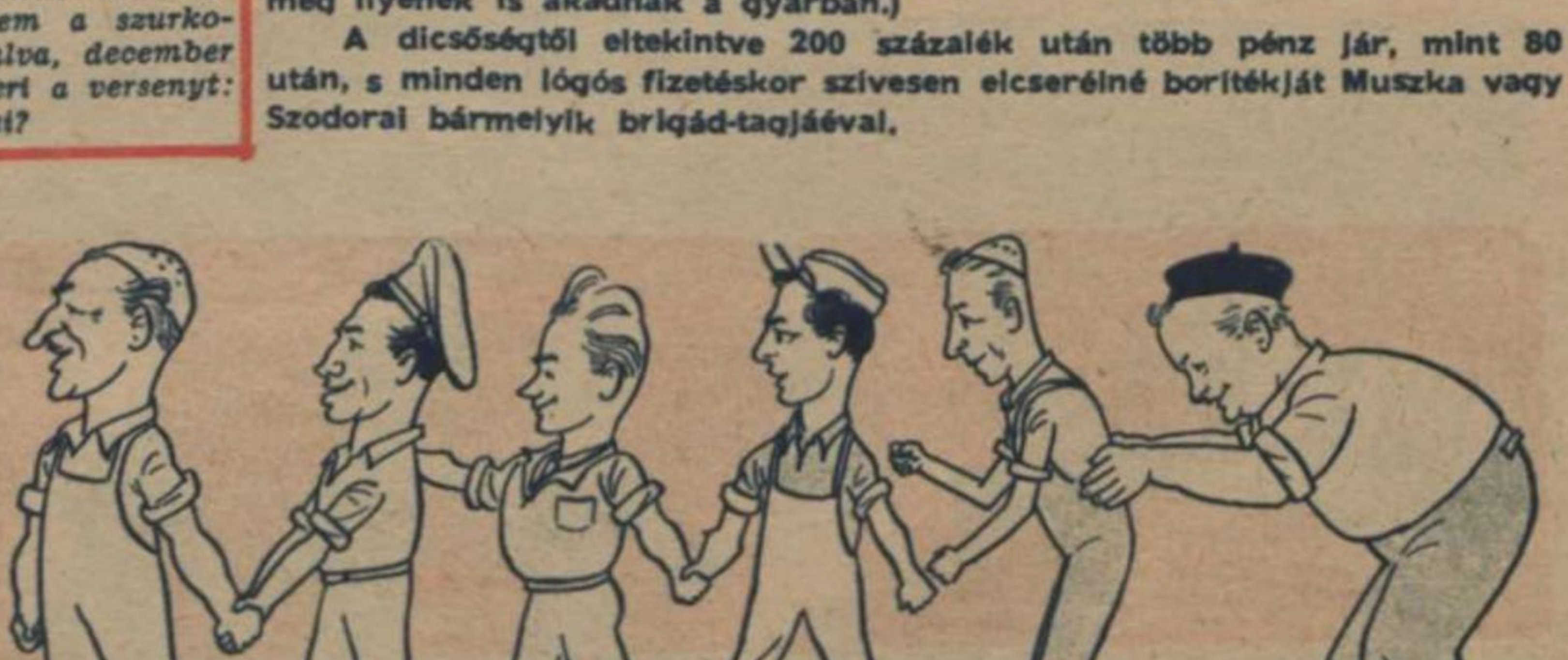

A Szodorai-brigád

LUDAS MATYI. — Főszerkesztő: **GÁBOR ANDOR.** — Felelős szerkesztő: **GÁDOR BÉLA.** — Szerkesztő: **TABI LÁSZLÓ.** — A kiadásért felel: a Lapkiadó Vállalat igazgatója. — Szerkesztőség: VII., Lenin-krt. 9—11. Telefon: 222-271, 221-293. — Kiadóhivatal: VII., Lenin-krt. 9—11. Telefon: 221-285. — **Terjeszti Posta Központi Hírlap Iroda O. V. Előfizetés, személyes ügyfélszolgálat: V., József nádor-tér 1. Telefon: 183-022, 180-850.** — Budapesti Szikra Nyomda, V., Honvéd-utca 10. — Felelős vezető Lengyel Lajos igazgató. Példányszám: 258.450.